ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រៀបភាសាខ្មែរ
ទសយមិដក
ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ
៥

កម្មក្ខន្ធក: បារិវាសិកក្ខន្ធក:

និងសមុច្ចយក្ខន្ធក:

ផ្សព្វផ្សាយដោយសម្តេចព្រះអភិសិរីសុកន្ធាមហាសង្ឆរាជាធិបតី ហ្ស ក្រ
សម្តេចព្រះមហាសង្ឆរាជនៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព. ស. ២៥៥៣

Vinayapiṭaka

Cullavagga Paṭhamabhāga

9

kammakkhandhaka Pārivāsikakkhandhaka

&

Samuccayakkhandhaka

និយមវចនៈ

ព្រះត្រៃបិដកត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រមាណ៥០០ឆ្នាំក្រោយ ក្រោយអំពីការរំលត់ព្រះខន្ធចូលកាន់ព្រះបរមនិព្វានរបស់សម្តេចព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូជាអម្ចាស់នៃយើងគ្រប់គ្នា ។ គ្រប់ប្រទេសអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា និងប្រទេសខ្លះមួយចំនួនមិនមែនអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់អង្គការពុទ្ធិកសមាគម និងតាមបណ្ណាល័យជាតិធំ ៗ តែងតែបានទទួលយកមកតម្កល់ទុកធ្វើជាគ្រឹះ ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវសិក្សាស្វែងយល់ តាមអ្វីដែលហៅថាព្រះពុទ្ធវាចា (ពុទ្ធធម៌) ។ កាលដើមឡើយគេនាំគ្នាកត់ត្រាលើស្លឹករឹត ព្រមទាំងសរសេរចារឹកលើផែនថ្ម និងលើផែនលោហៈក៏មាន លុះចំណេរតមកក៏បាននាំគ្នាបោះពុម្ពលើក្រដាសចងក្រងជាសៀវភៅ (គម្ពីរ) រហូតបច្ចុប្បន្ននេះ បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែចម្រើនឡើង គេបានវាយបញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ តែទោះបីជាបច្ចេកទេសម៉ាស៊ីនចម្រើនឡើងយ៉ាងណាក៏នៅមិនអាចបោះបង់សៀវភៅចោលបានឡើយ ដូច្នេះហើយទើបយើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើឲ្យកើតមានឡើងនូវក្រុមអក្សរព្រះត្រៃបិដក ដើម្បីជួយធ្វើឲ្យអក្ខរៈខ្លះដែលរលុបមិនអាចអានច្បាស់បាន ឲ្យមានការច្បាស់តាមតួអក្ខរៈឡើងវិញ ។

ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏មុតមាំដែលមានចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ជាកាតព្វកិច្ចមួយដ៏ធំក្នុងតួនាទីជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបានប្រគល់កាយថ្វាយជីវិត អ្នកធ្វើដំណើរតាមស្នាមព្រះបាទសម្តេចព្រះពុទ្ធអង្គ រួមកម្លាំងទ្រទ្រង់ បានធ្វើការលះបង់កម្លាំងកាយ វាចា ចិត្ត ទ្រព្យធនផ្ទាល់ ព្រមទាំងបបួលពុទ្ធបរិស័ទ ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសធ្វើឡើង ដើម្បីជាពុទ្ធបូជា ធម្មបូជា សង្ឆបូជា ។

សូមសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាកុសលនេះ សម្រេចប្រយោជន៍ជូនដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាជូនដល់ពុទ្ធបរិស័ទ សូមបានប្រកបតែនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរុងរឿង ក្នុងលោកនេះផង និងលោកដទៃខាងមុខទៀតផង ជាកិយ្យាកាពតរៀងទៅ ។

វត្តបឋុមធ. ថ្ងៃ៨ ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

ហ្ស-ត្រ្ងី

Printed and donated for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website:http://www.budaedu.org
This book is strictly for free distribution, it is not for sale.
សំរាប់ចាកចូនទានតែប៉ុណ្ណោះ

សេចក្តីណែនាំក្នុងការអាន

១- ប្រសិនបើលោកអ្នកអាន បានឃើញពាក្យទាំងឡាយណា ដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញព្យញ្ជនៈមួយតួទៀតនៅខាងចុងពាក្យនោះ សូមមេត្តាកត់សម្គាល់ថា ព្យញ្ជនៈដែលនៅខាងចុងនោះគឺជាជើងរបស់ព្យញ្ជនៈដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ដោយកំហុសបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

ឧទាហរណ៍

-ពាក្យខ្មែរ: **សម្ល** ក្នុងពាក្យនេះ ព្យញ្ជនៈ **ល** គឺជាជើងរបស់ព្យញ្ជនៈ **ម** ដូច្នេះពាក្យនេះគឺ **សម្ល** ។

-ពាក្យបាលី: **តស្ស** គឺ **តស្ស** ។

២- ចំពោះពាក្យខ្មែរ យើងសម្រេចយកតាមវចនានុក្រមខ្មែរ របស់សម្តេចព្រះសង្ឆរាជជោតញ្ញាណោ (**ជួន-ណាត**) ជាគោល ។ ប៉ុន្តែបើពាក្យទាំងឡាយណា ដែលអាចសរសេរតាមបែបបុរាណក៏ត្រឹមត្រូវដែរនោះ យើងខ្ញុំសូមរក្សានូវពាក្យទាំងនោះទុកដដែល ។

៣- ចំពោះ **សន្ធឹកច្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ** ដែលមាននៅផ្នែកខាងចុងនៃព្រះត្រៃបិដកច្បាប់ដើម ក្រុមយើងខ្ញុំសូមមិនដាក់ទៀតទេ ព្រោះក្រុមការងារយើងបានកែតម្រូវតាមនោះរួចរាល់ហើយ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បឋមភាគ

៩

កម្មក្ខន្ធកៈ ចារិកាសិកក្ខន្ធកៈ

និង

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

វិនយបិដកេ

ចុល្លវគ្គស្ស បឋមោ ភាគো

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កម្មក្ខន្ធកំ

[១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតি ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា
ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្ស-
ការកា សង្ឆេ អធិករណការកា យេបি ចញ្ញេ
ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា
ភស្សការកា សង្ឆេ អធិករណការកា តេ ឧប-
សង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តি មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ
អជេសি ពលវា ពលវំ បជិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតា
ច ព្យត្តតា ច ពហុស្សុតតា ច អលមត្តតា ច មា

វិនយបិដក

ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ជាព្រះអរហន្តសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

កម្មក្ខន្ធក:

[១] *សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ[១] ទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកវាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាច*

---

១ ភិក្ខុពីរូបនេះ នៅក្នុងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សូម្បីតែសិស្សគណរបស់ភិក្ខុពីរូបនោះ ក៏គេហៅថា បណ្ឌុក:និងលោហិតក:ដែរ ។

ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ កណ្ហានានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច កណ្ហានានិ កិយ្យោការាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ប៎ិច្ឆា សន្តុដ្ឋា លជ្ជិនោ កុក្កុចិ្ចកា សិក្ខា-កាមា តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា កណ្ហានការកា កលហការកា វិវាទការកា កស្សការកា សង្ឆ្យ អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ កណ្ហានការកា កលហការកា វិវាទការកា កស្សការកា សង្ឆ្យ អធិការណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឝ្ឝ ១ក្ខន្តិ មា ១ោ តុម្ហេ អាយស្ម១ន្តោ ឝ១ សោ អ១េ១ សិ ១ លវ ១ ១ លវ ១ បដិ១ ១ ១

ជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្ជាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរអែង ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោសតិះដៀលបន្ទុះបង្ហាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្ជាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ

កិយ្យាការាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តីតិ ។ អថខោ តេ
ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[២] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ ប-
ការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ
សចំ កិរ ភិក្ខវេ បណ្ណកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា
ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្ស-
ការកា សង្ឆ អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ
ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្ស-
ការកា សង្ឆ អធិការណការកា តេ ឧបសន្តមិត្វា
ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ
ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច
ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា
ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
តេន អនុប្ឋន្ធានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្ឋជ្ជន្តិ ឧប្ឋន្ធ-
និ ច ភណ្ឌនានិ កិយ្យាការាយ វេបុល្លាយ សំវត្ត-
ន្តីតិ ។ សចំ ភគវាតិ[១] ។ វិគ្រហិ ពុទ្ធោ ភគវា

១ ឱរោបិយមរម្ម្ហបោត្ថកេសុ ឥតិសទ្ទោ ន បញ្ញាយតិ ។

ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុអម្ចាលនោះ ក៏យកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[២] ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្ងោ: បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្ងោ: បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកវាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្ជាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះពួកយើងវាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា

អនុច្ឆវិកំ[1] ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ អនុលោ-
មិកំ អប្ផដិរូបំ អស្ឆាមណកំ អកប្ប្យំ អការណី-
យំ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា អត្តនា
ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឆេ អធិករណការកា
យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឆេ
អធិករណការកា តេ ឧបសន្តមិត្វា ឯវំ វក្ខន្តិ មា ខោ
តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិ-
មន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុ-
ស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ
តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្ឆាមាតិ ។ តេន អនុប្ឆ្ជានិ ចេវ
ភណ្ឌានិ ឧប្ឆ្ជន្តិ ឧប្ឆ្ជានិ ច ភណ្ឌានិ កិយ្យា-
ការាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្ឆ្ជសន្ថានំ
ឯ បសាទាយ បសន្ថានំ ឯ កិយ្យាការាយ អថខ្ជេតំ[2]
ភិក្ខវេ អប្ឆ្ជសន្ថានំ ចេវ អប្ឆ្ជសាទាយ បសន្ថានំ ច
ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។

---

១ ឱ.ម. អនុច្ឆវិយំ ។ ២ ឱ.ម. អថខោ តំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វីបានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ បង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្ក្រអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកវាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យអស់ទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្វាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងវាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំង-ឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមានតែដឹកនាំសេចក្ដីមិនជ្រះថ្លា ឱ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ និងដឹកនាំពួកជនខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឱ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មបណ្ឌុកលោហិតកវិគ្គហោ

[៣] អថខោ ភគវា បណ្ឌុកលោហិតកេ[១] ភិក្ខូ អនេកបរិយាយេន វិគ្គហិត្វា ឧព្ភតាយ ឧប្ផាសតាយ មហិច្ឆតាយ អសន្តុដ្ឋតាយ[២] សង្គណិការាយ គោ-សជ្ជសុ អវណ្ណំ ភាសិត្វា អនេកបរិយាយេន សុភរតា-យ សុវចសតាយ អប្ប៊ិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធូតស្ស ចាសាធិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណំ ភាសិត្វា ភិក្ខូ តេនេតទវោចុំ ។ ១ ។ ២ ។ ៣ ។ ៤ ។ ១ ។ ២ ។ ៣ ។ ៤ ។ ១ ។ ២ ។ ៣ ។ ៤

កម្មក្ខន្ធក: ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ

[៣] *គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលពួកបណ្ដុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្ដែងនូវទោសនៃ សភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ និងថែទាំបានដោយកម្រ ជាអ្នកមានសេចក្ដីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្ដីសន្ដោស នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយពួក មានសេចក្ដីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សម្ដែងគុណនៃសភាព ជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងថែទាំបានដោយងាយ ជាអ្នក មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្ដីសន្ដោស មានចិត្តផ្ងរផង់ កំចាត់បង់នូវ កិសេស នាំឱ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ដ ប្រារព្ធសេចក្ដីព្យា-យាមដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្ដែងធម្មីកថាដ៏ល្មមសមគួរដល់ កម្មនោះ ។ ដល់ពួកភិក្ខុ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមក ទើបមានព្រះពុទ្ធដី-កាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើតជ្ជនីយកម្ម[1]ដល់ បណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឆគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុជា មុន លុះចោទហើយគប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយគប្បីលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល គប្បីប្រកាសសង្ឆ ឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុកភិក្ខុ*

---

1 កម្មដែលសង្ឆត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរគម្រាម ។

ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា កណ្ឌនការ-
កា កលហការកា វិវាទការកា កស្សការកា
សង្ឆ្យ អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ កណ្ឌន-
ការកា កលហការកា វិវាទការកា កស្សការ-
កា សង្ឆ្យ អធិការណការកា តេ ឧបសន្តមិត្វា ឯវំ
វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជ្ជេសិ
ពលវា ពលវំ បជិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច
ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា
ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
តេន អនុប្ឋន្ធានិ ចេវ កណ្ឌានិ ឧប្ឋជ្ជន្តិ ឧប្ឋន្ធានិ
ច កណ្ឌានិ កិយ្យោការាយ ឧបុណ្ណាយ សំវត្តន្តិ ។
យតិ សង្ឆ្យ បត្តកល្ល សង្ឆ្យ បណ្ឌុកលោហិ-
តកានំ ភិក្ខូនំ ឥជ្ជនីយកម្ម ករេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ្យ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិត-
កា ភិក្ខូ អត្តនា កណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឆ្យ
អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ កណ្ឌន-
ការកា ។ បេ ។ សង្ឆ្យ អធិការណការកា តេ
ឧបសន្តមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ

និងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆ-
នកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ
ទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអ-
ធិករណ៍ ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុ
ទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកវាល់គ្នា
ប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នក
វាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួក
លោកចូរកុំខ្វាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងវាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោក
ទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់
កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ
ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ
ហើយ សង្ឆគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។
នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុ-
កភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុង
សង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ
។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា
លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ

កម្មក្ខន្ធកេ បណ្ដុកលោហិតកានំ តជ្ជនីយកម្មំ

ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បជិមន្តេថ តុម្ហេ តេន
បណ្ឌិតតា ច ញ្ញត្តតា ច ពហុស្សុតតា ច អល-
មត្តតា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា
ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្ញ្ញានិ ចេវ ភណ្ឌានិ
ឧប្ញ្ញជ្ជន្តិ ឧប្ញ្ញានិ ច ភណ្ឌានិ ភិយ្យោភាវាយ
វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឆោ បណ្ដុកលោហិតកា-
ន៎ ភិក្ខូ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្ស្ចាយស្ម-
តោ ខមតិ បណ្ដុកលោហិតកានំ ភិក្ខូ តជ្ជនីយ-
កម្មស្ស ការណំ សោ តុណ្ហីស្ស យស្ស ន ខ្ខមតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប្ចិ ឯតមត្ថំ វទ្ធាមិ ។ សុ-
ណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ បណ្ដុកលោហិតកា
ភិក្ខូ អត្ត្ជា ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឆេ អធि-
ករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា
។ បេ ។ សង្ឆេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្ក-
មិត្ថា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្ម្ចន្តោ ឯសោ
អជេសិ ពលវា ពលវំ បជិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិ-
តតា ច ញ្ញត្តតា ច ពហុស្សុតតា ច អលមត្តតា

ចូរលោកវាល់គ្នាប្រឹងជជែក ឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្វាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងវាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្គហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្ក្គហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហតិកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្ក្គណា លោកមានអាយុអង្ក្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្ក្គណា លោកមានអាយុអង្ក្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុ-កភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្ក្គហេតុ ។ លេ ។ បង្ក្គអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឆ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្គហេតុ ។ លេ ។ បង្ក្គអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកវាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត និងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ

ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្ប‌ន្នានិ ចេវ ភណ្ឌានានិ ឧប្ប‌ជ្ជន្តិ ឧប្ប‌ន្នានិ ច ភណ្ឌានានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឆ្យោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្ស‌ាយស្ម‌ោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ ឥជ្ជនីយកម្ម‌ស្ស ការណំ សោ តុណ្ហ‌ស្ស យស្ស ន‌ក្ខ-មតិ សោ ភ‌ាសេយ្ យ ។ ត‌តិយ‌ម្ប‌ិ ឯ‌ត‌ម‌ត្ថ‌ំ ‌វ‌ទ‌ាម‌ិ ។ ‌ស‌ុ‌ណ‌ាតុ ‌ម‌ ‌ភ‌ន្ត‌ ‌ស‌ង្ឆ‌ោ ‌ឥ‌ម‌ ‌ប‌ណ្ឌ‌ុ‌ក‌លោ‌ហ‌ិ‌ត‌ក‌ា ‌ភ‌ិ‌ក្ខ‌ូ ‌អ‌ត្ត‌ជ‌ា ‌ភ‌ណ្ឌ‌ន‌ការ‌ក‌ា ។ ‌ប‌ ។ ‌ស‌ង្ឆ‌ោ ‌អ‌ធ‌ិ‌ក‌ារ-‌ណ‌ការ‌ក‌ា ‌យ‌ទ‌ិ ‌ច‌ញ្ញ‌ ‌ភ‌ិ‌ក្ខ‌ូ ‌ភ‌ណ្ឌ‌ន‌ការ‌ក‌ា ។ ‌ប‌ ។ ‌ស‌ង្ឆ‌ោ ‌អ‌ធ‌ិ‌ក‌ារ‌ណ‌ការ‌ក‌ា ‌ត‌ ‌ឧ‌ប‌ស‌ង្ក‌ម‌ិ‌ត្វ‌ា ‌ឯ‌ ‌ ‌

ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្ជាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្ក្រហេតុទាំង-ឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្ក្រហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឆ ធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាលផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្ជាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ

មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ កណ្ហានានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច កណ្ហានានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឆោ បណ្ឌ-កលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្ស្ចាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ការណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ជក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ករតំ សង្ឆេន បណ្ឌុក-លោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤] ឥមិ ភិក្ខវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយ-កម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុប-សន្តញ្ច អសម្មុខា ករតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា ករតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ ករតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥមិ ហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្ក្គហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្ក្គហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឆ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្ក្គណា លោកមានអាយុអង្ក្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្ក្គណា លោកមានអាយុអង្ក្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆ្យបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឆ្យ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឆ្យស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឆ្យរម្ងាប់ដោយអា-ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្ក្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឆ្យធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលសង្ឆ្យធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលសង្ឆ្យធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវិនយកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជាកម្មដែលសង្ឆ្យរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្ក្គ ៣ នេះឯង ។

[៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាតា-មិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឧសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នា-គតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អនាវេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្ម-កម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែន
ជាទេសនាគាមិនី[១] ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុ
សម្តែងហើយ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹក
សិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់
តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ អាបត្តិដែលសម្តែងមិនដាច់ អដ្ឋកថា ថា បានដល់អាបត្តិពីរកង គឺបារាជិក ១ សង្ឆា-
ទិសេស ១ តែសារត្ថទីបនីដីកា ថា អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនីក្នុងទីនេះសំដៅយក
អាបត្តិបារាជិកតែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្មសង្ឆធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសប៉ុណ្ណោះ
មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឧរ្ជ-
សន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ
វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ស-
មន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិន-
យកម្មញ្ច ឧរ្ជសន្តញ្ច ។

[៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
ឧរ្ជសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-
ហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឧរ្ជសន្តញ្ច ។

[៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឧរ្ជ-
សន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ

កម្មក្ខន្ធក: តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១

វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អជ្ឌាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច

កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជា អធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយ-កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ

ជុរ្ជុបសន្ដញ្ចេ ឧសិតាយ អាបត្ដិយា កតំ ហោតិ អ-
ធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ដេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ដាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ អធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ចេ ជុរ្ជុបសន្ដញ្ចេ ។

[១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ដាគតំ
ឥជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ចេ
ជុរ្ជុបសន្ដញ្ចេ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វត្ដេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហង្គេហិ សមន្ដាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ចេ ជុរ្ជុបសន្ដញ្ចេ ។

[១៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ដាគតំ
ឥជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ចេ
ជុរ្ជុបសន្ដញ្ចេ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វត្ដេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហង្គេហិ សមន្ដាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ចេ ជុរ្ជុបសន្ដញ្ចេ ។

ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជ-នីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអា-ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនី-យកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអា-ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អាបត្តី អនាវេបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

អធម្មកម្ម ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយ-កម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញា-យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ ស-មន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច ។

[១៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូ-បសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា

[១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌
ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិនយផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការ
សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនី-
យកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជា

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុ-រូបសន្តញ្ច ។

[១៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អាវេបេត្វា[១] កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្ម-កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច ។

[១៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូ-បសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច ។

---

១ ឱ. ណេបេត្វា ។

ទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្ម ដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការ ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ សមក្ខេ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ សមក្ខេ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-
បសន្តញ្ច ឧសជ្ជាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-
បសន្តញ្ច អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ

សុវ្ជបសន្ដញ្ចេ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជបសន្ដញ្ច ។

[២៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជ-បសន្ដញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវ្ជបសន្ដញ្ច ។

[២៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជ-បសន្ដញ្ច អាបត្តឺ អារោបេត្វា[1] កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខ-វេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ឥជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ជបសន្ដញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ[2] និដ្ឋិតំ ។

---

១ ឱ. ពោបេត្វា ។ ២ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ ។

កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[២៨] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
ណោ អាគន្ត្វមាណោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ
ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ
ភស្សការកោ សង្ឆេ អធិករណការកោ ពាលោ
ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិសំ-
សង្ឆោ វិហរតិ អនជ្ជុលោមិកេហិ តិហិសំសត្ថេហិ ឥ-
មេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុណោ
អាគន្ត្វមាណោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[២៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុណោ អាគន្ត្វមាណោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ
អធិសីលេ សីលវិបន្ណោ ហោតិ អជ្ឌាចារេ អាចារវិបន្ណោ
ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្ណោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុណោ អាគន្ត្ង-
មាណោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[៣០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុណោ អាគន្ត្វមាណោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ
ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

[២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្ក ហេតុ បង្ក ជម្លោះ បង្ក ទាស់ទែង បង្ក តិរច្ឆានកថា បង្ក អធិករណ៍ ក្នុងសង្ឆ ១ ភិក្ខុ ពាលមិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុ នៅ ប្រទ្ឆ្ងក-ប្រទ្ឆំ ដោយ គ្រហស្ថ ដោយ ការ ប្រទ្ឆ្ងក ប្រទ្ឆំ មិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះ ចុះ ។

[២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-កម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មានសីលវិបត្តិ[១] ក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុ មានអាចារ វិបត្តិ ក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុ មានទិដ្ឋិ វិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-កម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះ ឯង ។

[៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ តជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោល តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុ ពោលតិះដៀល

---

១ ក្នុងទីឯទៀត លោកសំដៅយកអាបត្តិបារាជិកនិងសង្ឆាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយក អាបត្តិសង្ឆាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះសង្ឆមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ សង្ឆត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មបានចំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបនី-ដីកា) ។

សជ្ជ្ សជ្ជ អវណ្ណ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាត្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខ្ មានោ សង្ឆ្យ តជ្ជ-នីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[៣១] តិណ្ណ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនំ អាកង្ខ្ មានោ សង្ឆ្យ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ។ បេ ។ សង្ឆ្យ អធិការណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិ-សំសង្ខ្ តិហាតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសត្តេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខុនំ អាកង្ខ្ មានោ សង្ឆ្យ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[៣២] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខុនំ អាកង្ខ្-មានោ សង្ឆ្យ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្ន ហោតិ ឯកោ អជ្ឌ្ឌាចារេ អាចារវិបន្ន ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឌិយ ទិដ្ឌិវិបន្ន ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខុនំ អាកង្ខ្ មានោ សង្ឆ្យ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

ព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនី-
យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្ក
អធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ ភិក្ខុមួយពួកលួងមិនធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន
មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួកនៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រ-
ហស្ថដោយការប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើ
តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកមានសីលវិបត្តិក្នុង
អធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួកមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមួយពួក
មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏
គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[៣៣] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស
អវណ្ណោ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណោ ភាសតិ ឯកោ
សង្ឆស្ស អវណ្ណោ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ
ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ តជ្ជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

អាកង្ខមានច្ឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤] សង្ឆេន[១] តជ្ជនីយកម្មការេន ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនា សម្មាវត្តិតព្វំ ។ ត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន
ឧបសម្ប្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ
ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា
សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា
សង្ឆេន តជ្ជនីយកម្មំ ការិតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញា វ តាទិសិកា តតោ វ ចាបិដ្ឋតរា
ការិតំ ន ការិតព្វំ ការិកា ន ការិតព្ពា ន បាត-
ត្ត ស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ ឋបេតព្ពោ ន ឧបារណា

---

១ ឱ. សង្ឆេនាតិ ន ទិស្សតិ ។

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះ ពុទ្ធ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះ សង្ឆ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឆប្រាជ្ញានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

[៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងតជ្ជនីយកម្ម នោះដូចេ្នះ គឺភិក្ខុ (ដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ) មិនត្រូវឱ្យ ឧបសម្ប្ទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវ ទទួលការសន្ទនខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆបានសន្ទនហើយ ក៏ គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា កុំគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ ជាងអាបត្តិមុននោះក្តី មិនត្រូវតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួក ភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា

ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ ការេតព្វំ ន អនុវាទោ ឋ-
ឋបេតព្វោ ន ឱការសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន
សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ[1] ភិក្ខូហិ សម្ឆ្យោជេតព្វន្តិ ។

តជ្ជនីយកម្ម អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤] អថ ខោ ឆ្លោ ឋណ្ណកលោហិតកានំ
ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ អការិ ។ តេ ឆ្លេន តជ្ជ-
នីយកម្មកតា សម្ម្ យ វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ ឧត្តារ
វត្តន្តិ ភិក្ខូ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ ឆ ឆ ! ១ អាវុសោ
ឆ្លេ ! ១ តជ្ជនីយកម្មកតា ! ១ ! ១ ! ១

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស[១] មិនត្រូវចោទគេ (ដោយវត្ថុ ឬ ដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

[៣៥] លំដាប់នោះឯង សង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម[២] ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយ យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនី-យកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរ ដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរអម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។

---

១ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវសូមឱកាសនឹងភិក្ខុណាមួយដែលមាន ទោស ដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ ស្លូតសុភាពរាបទាប ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ

[៣៦] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ឧបសម្ប-ន្នេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោ-ឱវទកសម្មតឺ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[៣៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាទិសិកំ តតោ វ ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[៣៨] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បក-តត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ឧបារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ការេតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ

កម្មក្ខន្ធក: តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឱ្យនិស្សយ ១ ភិក្ខុឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឆសន្ទនហើយប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រ-ហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុដែលឱ្យធ្វើឱ្យកាស

ចោទេតិ សាវេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឆយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥជ្ជ-នីយកម្មំ ន បដិប្ឆស្ឆម្ភេតព្ពំ ។

នប្ឆដិប្ឆស្ឆម្ភេតព្ពអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៩] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ឆស្ឆម្ភេតព្ពំ ន ឧបសម្ឆា-ទេតិ ន និស្ឆយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោ ឱវទកសម្មតឺ សាទិយតិ សម្ម្ឍតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ឋាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ ឥជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ឆស្ឆម្ភេតព្ពំ ។

[៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ឋាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ ឥជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ឆស្ឆម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន ឥជ្ជនីយកម្មំ ឥតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាទិសិកំ ឥតោ វ ចា-បិជ្ជតរំ ឥកម្មំ ន ករហតិ ឥកម្ម្ឍកេ ន ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ ឥជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ឆស្ឆម្ភេតព្ពំ ។

(ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យ ឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្សយ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្ទនឱ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះ អាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹង អាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយ-កម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

[៤១] អជ្ជហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ន ឋារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ការេតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប-យោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អជ្ជហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៤២] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេហិ ភិក្ខវេ បណ្ណ្ណាការលោហិតកេហិ ភិក្ខូហិ សង្ឆ្យ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាបេ ឋត្វិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឺ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មយំ ភន្តេ សង្ឆេន តជ្ជនីយកម្ម-ការ សម្ម ឋ្ឋាម លោមំ ចាតេម ឌេត្ថារ ឋ្ឋាម

កម្មក្ខន្ធក: ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

[៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

[៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ណុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឆ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាងហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម

តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធី យាចាមាតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតញ្ញេវ ។ តតិយម្បិ យាចិតញ្ញា ។ ញ្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឆេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ ឧត្តានាំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធី យាចន្តិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឆេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ ឧត្តានាំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធី យាចន្តិ ។ សង្ឆោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយ-កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធី សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខ-មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងប-រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោ-ហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

សុណាតុ មេ ភន្តេ ។ បេ ។ យស្ស យស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ប-ដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហីភាវ យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភា-សេយ្យ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឆេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ ឧត្តានា វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ សង្ឆោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ប-ស្សម្ភេតិ ។ យស្ស យស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិ-តកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហីភាវ យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្ប-ស្សទ្ធំ សង្ឆេន បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជ-នីយកម្មំ ខមតិ សជ្ជាយ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

តជ្ជនីយកម្មំ បឋមំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធក: ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ ក៏ការរម្ងាប់តជ្ជនីយ-កម្ម របស់ពួកបណ្ដុកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ដុកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម (ឥទ្ធ្យវមក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឆ ក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ដុកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ដុកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអា-យុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្ដុកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ដុកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មជាបឋម ។

[៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សេយ្យសកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ[1] អាបត្តិពហុ-លោ អនបទានោ តិហិ សំ្ឆ ០ ០ ០

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកភិក្ខុមានអាយុ ជាភិក្ខុលូង់ មិនធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាបក-តត្តសោតក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ជាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាសេយ្យសកៈមានអាយុជាភិក្ខុលូង់ មិនធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ជាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤៤] ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលនោះថា ម្នាល

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មសេយ្យសកវត្ថុ

សចេ្ចកិរ ភិក្ខវេ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ
អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិ សំ សេ ដ្ឋោ
វិហរតិ អនុ លោ មិ កេ ហិ តិ ហិ សំ សេ ក្ខ ហិ អ ប ិ ស្ស
ភិ ក្ខូ ប ក ត ត្តា ប រិ ាសំ ឧ ត្តា ម ូ លាយ ប ដិ ក ស្ស ត្តា
ម ាន ត្តំ ឧ ត្តា អ ព្ភ ត្តា ត ិ ។ ស ចេ្ច ភ ត ្ត ា ត ិ ។ ្ត ិ ត ្ត ហ ិ
ពុ ទ្ធ ោ ភ ត ្ត ា អ ន ុ ច ្ច ្ត ិ (១) ភ ិ ក ្ខ ុ ្ត (១) (១) (១)

ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា សេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុលួងំ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សន: ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ជាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណ: មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោយ-បុរសនោះ ជាបុគ្គលលួងំ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សន: ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ជាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើនិយស្សកម្ម[1] ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ

1 កម្មដែលសង្ឆត្រូវធ្វើឱ្យថយយស ។

តេ វត្តព្វន្តិ ។ ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ ការេតព្ពំ ។ បឋមំ
សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពោ ចោទេត្វា សារេតព្ពោ
សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្ពា អាបត្តឺ អារោបេត្វា
ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ សេយ្យសកោ
ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនប-
ទានោ តិហិសំសង្ហោ វិហរតិ អនុលោមិកេហិ តិហិ-
សំសក្តេហិ អបិស្ស ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ យទិ
សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុ-
នោ ឧិយស្សកម្មំ ការេយ្យ ឧិស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ
សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិ-
ពហុលោ អនបទានោ តិហិសំសង្ហោ វិហរតិ អនុ-
លោមិកេហិ តិហិសំសក្តេហិ អបិស្ស ភិក្ខូ បក-
តត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ
ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ[១] ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឆគប្បី (ធ្វើនិយស្សកម្ម) យ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទសេយ្យសក-ភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្ងាសប្រតិពល ញ្ជាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុលង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុលង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឆធ្វើ

---

១ ភិក្ខុដែលលង់មិនឆ្ងាសនោះត្រូវតែសូមនិស្សយហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន មិនត្រូវនៅដោយនិស្សយមុត្តកៈទេ ។

និយស្សកម្មំ កភេតិ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។ យស្ស-
យស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
កម្មស្ស ការណំ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ សោ តុណ្ហីស្ស
យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ សេយ្ស-
សកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ
អនបទានោ ឥមិ ១ សំ ១ ១ ១

និយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាន និស្សយ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គ ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី នេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្ય-សកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុលង់ មិនធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់ អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ មានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឆធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសក-ភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយ-ស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ និយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឆេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ ឧិយ្យស្ឆកម្មំ ឧិស្ឆាយ តេ វត្តព្ពន្តិ ១មតិ សង្ឆ្យ តស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ឆាគតំ ឧិយ្យ-ឆ្ឆកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ជុរ្ជ-ឆ្ឆ្ជ អសម្ម្ខ ឆ្ជ ហោតិ អ្ជ្ជ ជ ឆ្ជ ហោតិ អ្ជ្ជ ជ ឆ្ជ ហោតិ ១មេហិ ១ ភិក្ខវេ តីហ ង្គេហិ សមន្ឆ ឆ្ជ ឧិយ្ យ-ឆ្ឆ ម្ អធ ម្ ម ញ្ ហោ ១ អ ១ ជ ជ ។

[៤៦] អ ១ ១ ១

ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយ ពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្សម្ម (ទៀត) ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឆ ហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឆធ្វើកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែ ធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិន មែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៤៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតি អសារេត្វា កតំ ហោតি អាបត្តឿ អជានាបេត្វា កតំ ហោតি ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-កម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[៤៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតি អធម្មេន កតំ ហោតি វត្ថេន កតំ ហោតি ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[៤៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតি អធម្មេន កតំ ហោតি វត្ថេន កតំ ហោតি ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ

កម្មក្ខន្ធក: និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើកំចាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

តីហង្ខេហិ សមន្ទ្ធាតតំ ជិយស្ស្ធកម្ម្ធំ អ្ធម្ម្ធកម្ម្ធញ្ចេ ហោតិ អ្ធវិនយ្ធកម្ម្ធញ្ច ជ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ។

[៤០] អ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ភិក្ខ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ។

[៤១] អ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ភិក្ខ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ។

[៤២] អ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ភិក្ខ្ធ្ធ្ធ្ធ្ធ ។

និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស-កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែល

ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ រត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្ស-កម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឧ្រ-ុ-ប្ប-ស-ន្ត-ញ្ច ។

[៤៣] អ-ប-រ-ម្ប-ិ ភ-ិ-ក្ខ-វ-េ ត-ីហ-ង្គ-េ-ហ-ិ ស-ម-ន្ន-ា-គ-ត-ំ និ-យ-ស្ស-ក-ម្ម-ំ អ-ធ-ម្ម-ក-ម្ម-ញ-្ច-េ-វ ហ-ោ-ត-ិ អ-វ-ិ-ន-យ-ក-ម្ម-ញ-្ច ឧ-្ર-ុ-ប-ស-ន-្ត-ញ-្ច ឧ-ទ-េ-ស-ិ-ត-ា-យ អ-ា-ប-ត-្ត-ិ-យ-ា ក-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ អ-ជ-ម-្ម-ជ ក-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ ร-ត-្ត-ជ ក-ត-ំ ហ-ោ-ត-ិ ឥ-ម-េ-ហ-ិ ខ-ោ ភ-ិ-ក-្ខ-ว-ে ត-ីហ-ង-្ค-ে-ห-ิ ส-ม-ន-្ธ-า-ค-ต-ํ ช-ิ-ย-ส-ฺส-ก-ม-ฺ-ม-ํ อ-ธ-ม-ฺ-ม-ก-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ-ฺ-ว-ে ห-ो-त-ि อ-ว-ิ-น-ย-ก-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ ช-ฺ-ร-ุ-ป-ส-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ ।

[៤៤] អ-ប-រ-ម្ប-ិ ភ-ិ-ក្ខ-ว-េ ត-ីហ-ង-ា- គ-េ-ហ-ិ ស-ម-ន-្ធ-ា-ค-ต-ํ ช-ิ-ย-ส-ฺส-ก-ม-ฺ-ม-ํ อ-ธ-ม-ฺ-ม-ก-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ-ฺ-ว-ে ห-ो-त-ि อ-ว-ิ-น-ย-ก-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ ช-ฺ-ร-ุ-ป-ส-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ อ-จ-ो-ท-ย-ิ-ต-ฺ-ว-า ก-ต-ํ ห-ो-त-ि อ-ช-ม-ฺ-ม-ช ก-ต-ํ ห-ो-त-ि ร-ต-ฺ-ต-ช ก-ต-ํ ห-ो-त-ि ร-ม-ฺ-ม-ช ข-ฺ-ว-ै ภ-ิ-ก-ฺ-ข-ว-े ต-ี-ห-ง-ฺ-ค-ै-ห-ि ส-ม-ฺ-ม-ช-ฺ-ก-ต-ํ ช-ิ-ย-ส-ฺส-ก-ม-ฺ-ม-ํ อ-ธ-ม-ฺ-ม-ก-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ-ฺ-ว-े ห-ो-त-ि อ-ว-ิ-น-ย-ก-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ ช-ฺ-ร-ุ-ป-ส-ม-ฺ-ม-ญ-ฺ-จ ।

ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស-កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧិយ្យ្យកម្មំ អ ធម្ម្យកម្ម្យញ្ចេ ហោតិ អ្ យ្ យ ធ ធ ធ

[៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយ-ស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម ដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម

សម្ភុ។ កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញា-
យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ស-
មន្ថាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្ថាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-
បសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្ថាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្ថាគតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-
បសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ
អាបត្តឺ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហាង្គេហិ សមន្ថាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគামិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ম ជាធម្ম-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧិយ្យ្យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុ-ប្ប-សន្ត្ញ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្ម្ន កតំ ហោតិ សមគ្ត្ន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧិយ្យ្យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្ម្ញ សុ-ប្ប-សន្ត្ញ ។

[៦១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧិយ្យ្យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្ម្ញ សុ-ប្ប-សន្ត្ញ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្ម្ន កតំ ហោតិ សមគ្ត្ន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧិយ្យ្យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្ម្ញ សុ-ប្ប-សន្ត្ញ ។

[៦២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ឧិយ្យ្យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្ម្ញ សុ-ប្ប-សន្ត្ញ បដិញ្ញ្ញ យ កតំ ហោតិ ធម្ម្ន កតំ ហោតិ

[៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិន-យកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្ម-កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នា-គតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្ម
ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

សុវ្ជបសន្ដញ្ចុ អនេសិតាយ អាបត្ដិយា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ដាកតំ ឧិយ្យ្ជកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ចុ សុវ្ជបសន្ដញ្ចុ ។

[៦៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ដាកតំ ឧិយ្យ្ជកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ចុ សុវ្ជប-សន្ដញ្ចុ ចោនេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេ-ហិ សមន្ដាកតំ ឧិយ្យ្ជកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ចុ សុវ្ជបសន្ដញ្ចុ ។

[៦៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ដាកតំ ឧិយ្យ្ជកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ចុ សុវ្ជ-បសន្ដញ្ចុ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ដាកតំ ឧិយ្យ្ជកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ចុ សុវ្ជបសន្ដញ្ចុ ។

គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិអង្គសមន្ទាគតភិក្ខុនោ និយស្សកម្មករណំ

[៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ទាគតំ និយស្សកម្មំ ឧម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ-បសន្តញ្ច អាបត្តឺ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឧម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ទាគតំ និយស្សកម្មំ ឧម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្ៈបសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្ម ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ទាគតស្ស ភិក្ខុ-នោ អាកង្ខ្ជមានោ សង្ឆោ និយស្សកម្មំ ការេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ ១ភេទការ-កោ ១ ១ កស្ស ១ ១ ១

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក
ជម្លោះ បង្ករិះគន់ បង្ករិះគន់ការនិយាយ បង្ករឿងក្នុងសង្ឆ ១ ជាភិក្ខុលួងមិ
ន្ធ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាភិក្ខុនៅប្រ-
ឡូកប្រឡាំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡាំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឧយ្យោជេតុំ
ការេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឌាចារេ
អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ ។

[៧១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ
ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-
ហាង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ
ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ
ឧយ្យោជេតុំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោ-
តិ កលហការកោ ភេទនការកោ ភស្សការកោ
សង្ឆេ អធិការណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិ-យសូរកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយសូរកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិ-យសូរកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះ-ដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយសូរកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិ-យសូរកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្ករិះទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆពួក ១ ភិក្ខុលូង់ មិនធ្ងាស

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ និយស្សកម្មករណំ

អញ្ញត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិ-
សង្ឆោ វិហរតិ អនជ្ឈុលោមិកេហិ តិហិសំសត្តេហិ
ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ
សង្ឆោ និយស្សកម្មំ ការេយ្យ ។

[៧៣] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឆោ និយស្សកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ អនិ-
សីលេ សីលវិបន្ណោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អា-
ចារវិបន្ណោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្ណោ
ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឆោ និយស្សកម្មំ ការេយ្យ ។

[៧៤] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឆោ និយស្សកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ
សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ
ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ និយស្សកម្មំ ការេយ្យ ។

អាកង្ខមានច្ឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក នេះឯង ។

[៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើ និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើ និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀល ព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មដែលសង្ឆប្រាជ្ញានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

[៧៤] និយស្សកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម
ត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្ប្បាទេតព្ពំ ន
និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន
ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន និយស្សកម្មំ
កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញា វ
តាទិសិកា តតោ វ ចាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន ករហិតព្ពំ
កម្មិកា ន ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោ-
សចោ បវេតព្ពោ ន បវារណា បវេតព្ពា ន សវច-
នីយំ កាតព្ពំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្ពោ ន ឱកាសោ
កាវេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ
ភិក្ខូហិ សម្ប្បយោជេតព្ពន្តិ ។

និយស្សកម្ម អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៧៦] អថខោ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ អកាសិ និស្ប្ផាយ តេ វត្តព្ពន្តិ ។ សោ

[៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្ម ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងនិយស្សកម្មនោះដូចេ្នះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្ធតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្ធតឱ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រ-ដៅពួកភិក្ខុនីឡើយ ១ និយស្សកម្មដែលសង្ឆធ្វើ ព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិ ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ។

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្សយ (ទៀត) ។ សេយ្យសក-

សង្ឆេន និយស្សកម្មកតោ កល្យាណមិត្តេ សេវមានោ ភជមានោ បយិរុបាសមានោ ឧជ្ជិសាបេន្តោ ឧបនិសីទន្តោ ពហុស្សុតោ អហោសិ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ សោ សម្ម វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តានំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទតិ អហំ អាវុសោ សង្ឆេន និយស្សកម្មកតោ សម្ម វត្តামិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្តានំ វត្តামិ ភគ្គ ១ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខូ ភគ្ការតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៧៧] តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។ បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្ផាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិយតិ

ភិក្ខុ ដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនេះ ក៏សេពគប់ចូលទៅអង្គុយជិតពួកភិក្ខុជាកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលីនិងអដ្ឋកថា ក៏បានជាពហុស្សូតជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត រ៉ាងវៃ មានបញ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាស មានសេចក្ដីរអែង និងប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកទាំងឡាយមានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៧៧] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូររម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឱ្យនិស្សយ ១ ភិក្ខុឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្ទតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

សម្ផតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

[៧៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន និយ្យសកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អា-បត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញ ១ តានិ សិកំ តតោ ១ ចាបិជ្ជតរ៉ កម្មំ ករហតិ កម្ម្ចិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

[៧៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យសកម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ឧ១ារណ៉ ឋបេតិ សវចនីយ៉ ករោតិ អនុ១ាទ៉ បដ្ឋបេតិ ឱ១ាសំ ១ាបេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ផយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយ្យ-កម្មំ ន បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

ភិក្ខុ ដែលសង្ឆសន្ទតឱ្យហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឡើយ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រ-ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពនិយស្សកម្មំ

[៨០] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុំ ន ឧបសម្ប-ន្នេតិ ។ បេ ។

[៨១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ជានាតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចា-បិដ្ឋតរំ កម្មំ ន ករោតិ កម្មិកេ ន ករោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុំ ។

[៨២] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សង្ឆនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឆយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ ស-មន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុំ ។

បដិប្បស្សម្ភេតព្ពអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធក: និយស្សកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់

[៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ ។ បេ ។

[៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះ-ដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើឱ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ ។

[៨៣] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ បដិប្ឋស្ឍម្ភេតព្ពំ ។ តេន ភិក្ខវេ សេយ្យសកេន ភិក្ខុនា សជ្ជុំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា រុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាដេ រុន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឺ បត្តហេត្វា ឯវមស្ឍ វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឆេន និយស្ឍកម្មកតោ សម្ហា វត្តামិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្តារំ វត្តামិ និយស្ឍកម្មស្ឍ បដិប្ឋស្ឍ្ទ្ធឺ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឍិ យាចិតព្ព ។ តតិយម្ឍិ យាចិតព្ព ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ឍាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឆេន និយស្ឍកម្មកតោ សម្ហា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តារំ វត្តតិ និយស្ឍកម្មស្ឍ បដិប្ឋស្ឍ្ទ្ធឺ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ឍ បត្តកល្ល សង្ឆោ សេយ្យសកស្ឍ ភិក្ខុនោ និយស្ឍកម្មំ បដិប្ឋស្ឍម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញ្ឍត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឆេន និយស្ឍកម្មកតោ សម្ហា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តារំ វត្តតិ និយស្ឍកម្មស្ឍ បដិប្ឋស្ឍ្ទ្ធឺ យាចតិ ។ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ឍ ភិក្ខុនោ និយស្ឍកម្មំ បដិប្ឋសម្ភេតិ ។ យស្ឍាយស្ម្ហតោ

[៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឆ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្ម ហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ (ហើយ) សង្ឆគប្បីរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ (នោះ) ចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតសេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆបានធ្វើនិយស្សកម្ម ហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម

ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហីភាវ យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឆេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តានំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេ-តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហីភាវ យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឆេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចា-តេតិ ឧត្តានំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាច-តិ ។ សង្ឆោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យស-កស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ

របស់សេយ្យសកភិក្ខុ សមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញ ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ សេយ្យសកភិក្ខុគួរ ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិន គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយ ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆ ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឆ បានធ្វើ និយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្ត វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

តុណ្ហីភាវ យាវ ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្ប-ស្សទ្ធំ សង្ឆេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ ឧយ្យ-ក្ខេ ១មតិ សង្ឆស្ស ឥស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយា-មីតិ ។

និយស្សកម្មំ ទុតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៤] តេន ខោ បន សមយេន អស្ជិបុនព្ជសុកា ជាម ភិក្ខូ ។ តេ ឯវ្ជំ អជ្ជាចារ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ ហេបេន្តិបិ ហេចាបេន្តិបិ សិញ្ជន្តិបិ សិញ្ជាបេន្តិបិ ១ចិនន្តិបិ ១ចិ-ជាបេន្តិបិ ឥន្ធេន្តិបិ ឥន្ធាបេន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ភហេន្តិបិ ភាវាបេន្តិបិ ១ភតោវណ្ដិកមាលំ ភហេន្តិបិ ភាវាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ភហេន្តិបិ ភាវាបេន្តិបិ វិជ្ជុតិកំ[1] ភហេន្តិបិ ភាវាបេន្តិបិ រជ្ជុសកំ ភហេន្តិបិ ភាវាបេន្តិបិ អាវេជ្ជ ភហេន្តិបិ ភាវាបេន្តិបិ ១រច្ជនំ ភហេន្តិបិ ភា-វាបេន្តិបិ ឥ ភុលិត្ដីនំ ភុលជ ីតានំ ភុលភុមារីនំ ភុ-លសុណ្ហានំ ភុលជាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហារន្តិបិ

1 មរម្ម១ោ១ត្ដ១ ១ិ១ូ១ិ១ន្ដ ១ លិ១ិ១ំ ។

ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ហើយ (ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឆ ហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ និយស្សកម្មជាគម្រប់ពីរ ។

[៨៦] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: ជាចៅអាវាសទ្ងៀបកិជាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកតតន្ធាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្ការដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្ការកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការឈើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធ-សុកភិក្ខុនោះនាំយកផ្ការកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយក

ហរាបេន្ដិបិ ឧកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្ដិបិ ហរាបេន្ដិបិ
មញ្ជរិកំ ហរន្ដិបិ ហរាបេន្ដិបិ រិជុតិកំ ហរន្ដិបិ ហរា-
បេន្ដិបិ រជ្ជំសកំ ហរន្ដិបិ ហរាបេន្ដិបិ អាវេណ្ឍ ហរន្ដិបិ
ហរាបេន្ដិបិ ឧរច្ឆទំ ហរន្ដិបិ ហរាបេន្ដិបិ តេ កុលិត្ដីហិ
កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលជា-
សីហិ សទ្ធឹ ឯកកាជនេបិ ភុញ្ជន្ដិ ឯកថាលកេបិ
បិវន្ដិ ឯកាសនេបិ និសីទន្ដិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្ដិ
ឯកត្ថរណាបិ តុវដ្ដេន្ដិ ឯកចារុណាបិ តុវដ្ដេន្ដិ ឯកត្ថ-
រណចារុណាបិ តុវដ្ដេន្ដិ រិកាលេបិ ភុញ្ជន្ដិ មជ្ជម្ជ បិវន្ដិ
មាលាគន្ធវិលេបនម្ជ ធារេន្ដិ នច្ចន្ដិបិ គាយន្ដិបិ វាទេន្ដិបិ
លាសេន្ដិបិ នច្ចន្ដិយាបិ នច្ចន្ដិ នច្ចន្ដិយាបិ គាយន្ដិ នច្ចន្ដិ-
យាបិ វាទេន្ដិ នច្ចន្ដិយាបិ លាសេន្ដិ គាយន្ដិយាបិ នច្ចន្ដិ

ទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការណើចាក់រំលេចទងទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការណើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ នាំយកផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្ជួនឯងខ្ញុំ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុំ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះ ធាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយ ជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្ញុំ ផឹកទឹកក្នុងផ្ដិលជាមួយគ្នាខ្ញុំ អង្គុយលើអាសន:ជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេកដណ្ដាប់ជាមួយគ្នាខ្ញុំ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្ដាប់ជាមួយគ្នាខ្ញុំ ធាន់ភោ-ជនក្នុងវេលាវិកាលខ្ញុំ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្ញុំ ទ្រទ្រង់ផ្ការកម្រងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្ញុំ រាំខ្ញុំ ច្រៀងខ្ញុំ ប្រគំខ្ញុំ កែក្រាយខ្ញុំ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្ញុំ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្ញុំ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្ញុំ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្ញុំ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្ញុំ

តាយន្តិយាបិ តាយន្តិ តាយន្តិយាបិ ឋានេន្តិ តាយន្តិ-
យាបិ លាសេន្តិ ឋានេន្តិយាបិ ឧច្ចន្តិ ឋានេន្តិយាបិ
តាយន្តិ ឋានេន្តិយាបិ ឋានេន្តិ ឋានេន្តិយាបិ លាសេន្តិ
លាសេន្តិយាបិ ឧច្ចន្តិ លាសេន្តិយាបិ តាយន្តិ លា-
សេន្តិយាបិ ឋានេន្តិ លាសេន្តិយាបិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
ទេបិ ការិយន្តិ ឧសភទេបិ ការិយន្តិ អាការសេបិ ការិយន្តិ
បរិហារបថេបិ ការិយន្តិ សន្តិការិយបិ ការិយន្តិ ១លិការ-
យបិ ការិយន្តិ ឃដិការិយបិ[1] ការិយន្តិ សលាការហត្ថ-
ទេបិ ការិយន្តិ អក្ខទេបិ ការិយន្តិ បង្ហ្លចិវរេទេបិ[2] ការិយន្តិ រង្ហ-
ការេទេបិ ការិយន្តិ មោក្ខចិការិយបិ ការិយន្តិ ចិង្ហ្លុលការេទេបិ
ការិយន្តិ បត្តាឡ្ហការេទេបិ ការិយន្តិ រថការេទេបិ ការិយន្តិ
ឆត្តការេទេបិ ការិយន្តិ អក្ខវិការិយបិ ការិយន្តិ មណេសិការ-
យបិ ការិយន្តិ យថាវជ្ជេទេបិ ការិយន្តិ ហត្ថិស្មិម្ហិ សិក្ខន្តិ
អស្សស្មិម្ហិ សិក្ខន្តិ រថស្មិម្ហិ សិក្ខន្តិ ធនុស្មិម្ហិ សិក្ខន្តិ
ថរុស្មិម្ហិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរតោ ជាវន្តិ អស្សស្សបិ
បុរតោ ជាវន្តិ រថស្សបិ បុរតោ ជាវន្តិ ជាវន្តិបិ អាជាវន្តិបិ

---

១ ឱ.ម. ឃដិការេទេបិ ។ ២ ឱ.ម. បង្ហ្លចិវរេទេបិ ។

ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្ញុះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្ញុះ
កៃក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្ញុះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្ញុះ
ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្ញុះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្ញុះ កៃ-
ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្ញុះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្ញុះ
ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្ញុះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយ
ខ្ញុះ កៃក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្ញុះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨[១]
ខ្ញុះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០[២]ខ្ញុះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាស[៣]ខ្ញុះ លេង
រាងផ្ទូរដែលខ្ជូនគួររាង[៤]ខ្ញុះ លេងផ្ទាត់ត្រាប់ (មានក្រួសជាដើម)ខ្ញុះ លេង
បាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្ញុះ លេងហ៊ឹងខ្ញុះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ ឱ្យ
ទាយរូបខ្ញុះ លេងអង្គញ់ខ្ញុះ លេងផ្ទុំស្ទឹកខ្ញុះ លេងកូនទង្គ៌លខ្ញុះ លេងដាំដូង
ខ្ញុះ លេងកង្ហារខ្ញុះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ (ចាយឡុកចាយឡ) ខ្ញុះ លេងរថតូច ។
ខ្ញុះ លេងធ្នូតូច ។ ខ្ញុះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយខ្ញុះ លេងទាយចិត្ត
(ស្តេចចង់) ខ្ញុះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្ញុះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្ញុះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្ញុះ
ហាត់វិជ្ជារថខ្ញុះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្ញុះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្ញុះ ស្ទុះរត់ពី
មុខដំរីខ្ញុះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្ញុះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្ញុះ ស្ទុះរត់ទៅខ្ញុះ ស្ទុះរត់មកខ្ញុះ

---

១ ចត្រង្គមានក្រឡា ៨ ។ ២ ចត្រង្គមានក្រឡា ១០ ។ នំយខ្លះ ប្រែថាបាយខ៉ុំ ។ ៣ ចត្រង្គគ្មានក្តារ លេងតែមាត់ទទេ ។ ៤ ប្រហែលជាលេងបិទមុខបិទពួន ។

ឧស្សេ្ឆ្ជន្តិបិ[១] អច្ឆោដេន្តិបិ[២] ឯ្ធុជ្ឌន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឌន្តិ រជ្ជមជ្ឌេបិ សជ្ជ្ជាដ ឯ្ធ ជ្ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ

ស្រែកហ៊ាខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឆាដិក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលបួនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ ខ្លះ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ។

[៨៥] សម្ព័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូប ចាំវស្សាក្នុងដែនកាសីរួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ដើរសំដៅទៅកិដាគិរិជនបទ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះ ក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ ដើរចូលទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ មានភ្នែកសង្រួម មានឥរិយាបទរម្យទម ឈានដើរទៅមុខ ឬថយក្រោយ ក្រឡេកមើលទៅមុខ ឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឱ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សទាំងឡាយ ឃើញភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសង្ក្រួមហួស ដូចជាទន់ល្ងន់ពេក ដូចជាមុខស្រពោនពេក អ្នកណានឹងឱ្យដុំបាយដល់លោកនេះ ដែលចូលទៅរក (គេនោះ) ចំណែកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុជាម្ចាស់យើង ពោលពាក្យផ្ដែម ពោលពាក្យពីរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែមជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន

ឧត្តានមុខា បុព្ពកាសិនោ តេសំ ខោ ជាម បិណ្ហោ ជា-
តញ្ញេតិ ។ អទ្ធសា ខោ អញ្ញតរោ ឧចាសកោ តំ ភិក្ខុं
ភិជ្ជាតិវិស្ម ឹ បិណ្ហាយ ចរន្តំ ឌិស្ហាន យេន សោ ភិក្ខុ
តេនុបសង្ក្រមិ ឧបសង្ក្រមិត្ហា តំ ភិក្ខុं អភិវាទេត្ហា ឯត-
ទវោច អបិ ភន្តេ បិណ្ហោ លព្ភតីតិ ។ ន ខោ អាវុសោ
បិណ្ហោ លព្ភតីតិ ។ ឯហិ ភន្តេ ឃរំ គមិស្ហាមាតិ ។
អថខោ សោ ឧចាសកោ តំ ភិក្ខុं ឃរំ នេត្ហា ភោ-
ជេត្ហា ឯតទវោច គហំ ភន្តេ អយ្យោ គមិស្ហតីតិ ។
សាវត្ថី ខោ អហំ អាវុសោ គមិស្ហាមិ ភគវន្តំ ទស្ហ-
ជាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ មម វចនេន ភគវតោ ចាទេ
សិរសា វន្ទាហិ[1] ឯវញ្ហ វទេហិ ទុជ្ជោ ភន្តេ ភិជ្ជាតិវិស្ម ឹ
អាវាសោ អស្ហជិបុនព្ហសុគា ជាម ភិជ្ជាតិវិស្ម ឹ អាវ-
សិតា អលជ្ជិនោ ចាបភិក្ខូ តេ ឯវ្ហរូបំ អជាចារំ អាចរន្តិ

---

1 ឱ. វន្ទ ។

មានមុខដើប តែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយ ដល់លោកម្ចាស់អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញភិក្ខុនោះត្រេចទៅបិណ្ឌបាតក្នុងកិដាគិរិជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោសលោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្ទះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសកនោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះឱ្យធាន់ស្រេចហើយ ក៏បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគដោយតួង តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទខ្ជិចហើយ ដ្ឋិតភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: ជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមក ឥតខ្មាស ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ

មាលាវច្ចំ ភោបេន្តិបិ ភោចាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចា-
បេន្តិបិ ឧិចិនន្តិបិ ឧិចិនាបេន្តិបិ កន្តេន្តិបិ កន្ត្តាបេន្តិបិ
ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧភ-
តោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ
ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ
វដ្ដំសកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ អាវេឋ្ឍ ករោន្តិបិ
ការាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ តេ កុលិត្តីនំ
កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ
ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិ-
កមាលំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហរន្តិបិ ហារ-
បេន្តិបិ វិធុតិកំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ វដ្ដំសកំ ហរន្តិបិ
ហារាបេន្តិបិ អាវេឋ្ឍ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហ-
រន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ តេ កុលិត្តីហិ កុលធីតាហិ កុ-
លកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ សទ្ធឹ

គឺដាំកូនឈើផ្ការ៉ាខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេដាំខ្ញុ: ស្រោចខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេស្រោចខ្ញុ: បេះខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេបេះខ្ញុ: ក្រងខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេក្រងខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាកម្រងមានទងតែម្នាងខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាឈើចាក់រំលេចទងខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាឈើដែលដោតជាចង្កោមខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: ធ្វើផ្ការ៉ាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេធ្វើខ្ញុ: អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្ការ៉ាកម្រងមានទងតែម្នាងទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំយកទៅខ្ញុ: នាំផ្ការ៉ាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំទៅខ្ញុ: នាំផ្ការ៉ាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំទៅខ្ញុ: នាំផ្ការ៉ាឈើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំទៅខ្ញុ: នាំផ្ការ៉ាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំទៅខ្ញុ: នាំផ្ការ៉ាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំទៅខ្ញុ: នាំផ្ការ៉ាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្ជនឯងខ្ញុ: ឱ្យគេនាំទៅខ្ញុ: ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ធាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូល

ឯកភាគេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ ឯកាស-
នេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុ-
វដ្ដេន្តិ ឯកចារុណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណចារុណាបិ
តុវដ្ដេន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ជំបិ បិវន្តិ មាលាគន្ធ-
វិលេបនំបិ ធារេន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ វាទេន្តិបិ លា-
សេន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយន្តិ
នច្ចន្តិយាបិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេន្តិ គាយន្តិ-
យាបិ នច្ចន្តិ គាយន្តិយាបិ គាយន្តិ គាយន្តិយាបិ
វាទេន្តិ គាយន្តិយាបិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ
វាទេន្តិយាបិ គាយន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាបិ
លាសេន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាបិ គាយន្តិ
លាសេន្តិយាបិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាបិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
នេបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ ឧសភនេបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ អាកាសេបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ
បរិហារបថេបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ សន្តិកាយបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ ១លិកា-
យបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ ឃដិកាយបិ ឆ្លីឍ្ឍន្តិ សលាកហត្ថេនបិ

ទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្ទៃលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កៃក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កៃ-ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កៃក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កៃក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្លះ កៃក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកៃក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្ជិនគួរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ីងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យទាយរូបខ្លះ

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ជាជនីយកម្មអស្សជិបុនព្ទសុកវត្ថុ

ការ្ជ្ជ្ជ

លេងអង្គញ់ខ្ទះ លេងផ្ទុំស្ទឹកខ្ទះ លេងកូនទង្គ្លីលខ្ទះ លេងដាំដូងខ្ទះ លេងកង្ហារខ្ទះ លេងវាស់ដីខ្សាច់ខ្ទះ លេងរថតូច ៗ ខ្ទះ លេងធ្នូតូច ៗ ខ្ទះ លេងសរសេរអក្សរខ្សល់ឱ្យទាយខ្ទះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្ទះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្ទះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្ទះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្ទះ ហាត់វិជ្ជារថខ្ទះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្ទះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្ទះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្ទះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្ទះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្ទះ ស្ទុះរត់ទៅខ្ទះ ស្ទុះរត់មកខ្ទះ ស្រែកហ៊ោខ្ទះ ទះដៃខ្ទះ ចំបាប់គ្នាខ្ទះ ដាល់គ្នាខ្ទះ ក្រាលសង្ឆាដិក្នុងកណ្តាលពោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ មើលដូច្នេះខ្ទះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្ទះ ប្រព្រឹត្តអ-នាចារផ្សេង ៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្ទះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មនុស្សទាំងឡាយឯណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធា គ្មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំង-ឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏នាំគ្នារត់ចេញ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស

សាធុ ភន្តេ ភគវា ភិជ្ជតិ ភិក្ខូ បហិណេយ្យ យ-ថាយំ ភិជ្ជតិ ឯស្មឹ អាវាសេ សណ្ឋាហេយ្យាតិ ។ ឯ-មាវុសោតិ ខោ សោ ភិក្ខុ ឥស្ស ឧចាសកស្ស បដិស្សុណិត្វា[1] ឧដ្ឋាយាសនា យេន សាវត្ថី តេន បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថ-បិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។

[៨៦] អាចិណ្ណោ ខោ បនេតំ ពុទ្ធានំ ភគវន្តានំ អាគន្តុកេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធឹ បដិសម្មោទិតុំ ។ អថ ខោ ភគវា តំ ភិក្ខុំ ឯតទវោច កច្ចិ ភិក្ខុ ខមនីយំ កច្ចិ យាបនីយំ កច្ចិ អប្ផកិលមថេន អទ្ធានំ អាគតោ ១ ១ ១

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅកិដាគិរិជនបទ ដើម្បីឱ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទនេះ បានស្ថិតស្ថេរ (តទៅ) ។ ភិក្ខុនោះ ទទួលពាក្យបណ្ដាំឧបាសកនោះថា អើអាវុសោ ហើយក្រោកចាកអាសនៈ ចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយបានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

[៨៦] ក៏ការទទួលរាក់ទាក់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្ដុកៈនេះ ជាទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្ដទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវធ្វើយ មិនសូវលំបាកទេឬ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្ដទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយវិញទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវធ្វើយ មិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំវស្សាក្នុងដែនកាសីរួចហើយ មកក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមកកិដាគិរិជនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ជាជនីយកម្មអស្សជិបុនព្ទសុកវត្ថុ

អថខ្វាហំ ភន្តេ បុព្ទណ្ហសមយំ ជិវាសេត្វា បត្តចីវរមា-
ជាយ កិជាតិរឺ បិណ្ឌាយ ចារិសឺ អន្ទសា ទោ មំ ភន្តេ
អញ្ញតរេ ឧចាសតោ កិជាតិរិស្ម បិណ្ឌាយ ចរន្ត
ជិស្ទាន យេជាហំ តេនុបសង្ក្ត ឧបសង្ក្ត ១ត្ត ១ត
អកិវាតេត្ត ១ត ១ត ១

លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្លៀកស្បង់ ហើយប្រដាប់ដោយបាត្រចីវរ ចូលទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មានឧបាសកម្នាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រេចទៅបិណ្ឌបាត្រ ក្នុងកិដាគិរិ-ជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្ទះដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមកយើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះអង្គទៅផ្ទះឱ្យធាន់ស្រេចហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគដោយតួងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទខូចហើយ ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: ជាចៅអាវាសក្នុងកិដា-គិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្ការីខ្លួនឯងខ្ទះ ឱ្យគេដាំខ្ទះ

។ បេ ។ រ៉ាវ៉ៃ៉ំបិ អជាចារ៉ំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្ស
ា
ា
ា

ฯ លេ ฯ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ๆ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្ញុះ បពិត្រព្រះអង្គ ដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំង-ឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្ទាប់អស់ទៅ ពួកកិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកកិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ បញ្ជូនពួកកិក្ខុទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីឱ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទនេះ បានតាំងនៅខ្ជាប់-ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទើបនឹងមកអំពីទីនោះ ฯ

[៨៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឆហើយត្រាស់សួរពួកកិក្ខុថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្ធសុកកិក្ខុ ជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាកិក្ខុអលជ្ជីលាមក កិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្ការ៉ូនឯងខ្ញុះ ឱ្យគេដាំខ្ញុះ ฯ លេ ฯ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានប្រការផ្សេង ๆ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្ញុះ ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏បាត់សទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទាន

តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ ជិវ្ហន្តិ ចាបភិក្ខូតិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ រិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនុជ្ជ្ជ្

ទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីល ជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ជាត់ខ្ជាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ) ជាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើនៃមោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេដាំខ្ជះ ស្រោចខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេស្រោចខ្ជះ បេះខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេបេះខ្ជះ ក្រងខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេក្រងខ្ជះ ធ្វើផ្ការមានទងតែម្ខាងខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ ធ្វើផ្ការមានទងទាំងពីរខាងខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ ធ្វើផ្ការឈើចាក់រំលេចទងខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ ធ្វើផ្ការឈើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ ធ្វើផ្ការសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ ធ្វើផ្ការមានសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ ធ្វើផ្ការមានសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេធ្វើខ្ជះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធ-សុកភិក្ខុនោះ នាំផ្ការមានទងតែម្ខាងទៅខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេនាំទៅខ្ជះ នាំផ្ការ ដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្ជូនឯងខ្ជះ ឱ្យគេនាំទៅខ្ជះ

ហ្ការបេស្ស្ជ្ជិបិ មញ្ជរិកំ ហរិស្ស្ជ្ជិបិ ហ្ការបេស្ស្ជ្ជិបិ
រ្ជ្ជុតិកំ ហរិស្ស្ជ្ជិបិ ហ្ការបេស្ស្ជ្ជិបិ រជ្ជំសកំ ហរិ-
ស្ស្ជ្ជិបិ ហ្ការបេស្ស្ជ្ជិបិ អ្ការេឞ្ឍ ហរិស្ស្ជ្ជិបិ ហ្ការ-
បេស្ស្ជ្ជិបិ ឧ្ការ្ជ្ជ ហរិស្ស្ជ្ជិបិ ហ្ការបេស្ស្ជ្ជិបិ តេ ក្ការ-
លិត្ត្ជ្ជ ក្ការលឞ្ជ ក្ការលក្ការ្ជ ក្ការលសុណ្ហ្ការ
ក្ការលជ្ការ្ជ សទ្ធ្ជ ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ្ជ ក្ការ្ជ ក្ការ-
ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ-
ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ-
ឝ្ការ្ជ ឝ្ការ-
ឝ្ការ-
ឝ-
ឝ-
ឝ

នាំផ្ការឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្ការឈើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្ការកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ធាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្ដិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្ដប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលដណ្ដប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ធាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្ការកម្រងគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

លាសេស្សន្តិ ភ្ជេន្តិយាបិ ឆេ្ចស្សន្តិ ភ្ជេន្តិយាបិ តា-
យិស្សន្តិ ភ្ជេន្តិយាបិ ភ្ជេស្សន្តិ ភ្ជេន្តិយាបិ លាសេ-
ស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ ឆេ្ចស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ តាយិ-
ស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ ភ្ជេស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ លា-
សេស្សន្តិ អដ្ឋបនេបិ ការិស្សន្តិ ឧសបនេបិ ការិស្ស-
ន្តិ អាការេបិ ការិស្សន្តិ បរិហារបថេបិ ការិស្សន្តិ
សន្តិការេបិ ការិស្សន្តិ ខលិការេបិ ការិស្សន្តិ
ឃដិការេបិ ការិស្សន្តិ សលាការហត្ថេនបិ ការិស្សន្តិ
អក្ខេនបិ ការិស្សន្តិ បញ្ចិចិរេនបិ ការិស្សន្តិ រ្ជ្ជុកេន-
បិ ការិស្សន្តិ មោក្ខចិការេបិ ការិស្សន្តិ ចិង្គុលកេ-
នបិ ការិស្សន្តិ បត្តាឆ្ជ្ជកេនបិ ការិស្សន្តិ រថកេនបិ
ការិស្សន្តិ ឆត្តកេនបិ ការិស្សន្តិ អក្ខរិការេបិ ការ-
ិស្សន្តិ មនេសិការេបិ ការិស្សន្តិ យថាវជ្ជេនបិ ការ-
ិស្សន្តិ ហត្ថិស្មិម្ឃ សិក្ខិស្សន្តិ អស្សស្មិម្ឃ សិក្ខិស្សន្តិ
រថស្មិម្ឃ សិក្ខិស្សន្តិ ធនុស្មិម្ឃ សិក្ខិស្សន្តិ ថរុស្មិម្ឃ
សិក្ខិស្សន្តិ ហត្ថិស្ឃបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ អស្ឃស្ឃបិ
បុរតោ ធាវិស្សន្តិ រថស្ឃបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ ធាវិស្សន្តិបិ

រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្លួនគួរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ទុំស្ទឹកខ្លះ លេងកូនទង្គ្រំលតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូច ៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូច ៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងជាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ៊ោខ្លះ

អាជាវិស្សន្តិបិ ឧស្សេ្ឍ្ឍ្ស្សន្តិបិ អច្ឆោជេស្សន្តិបិ[1] ជិពុជ្ឈិស្សន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈិស្សន្តិ រជ្ជមជ្ឈេបិ សជ្ជ-ដ្ឋ បត្តវិត្វា ឆចូន្ត្ដ ឆវ៎ រក្ខន្ត្ដ ឥធ ភតិនិ ឆចូស្ស្ដ្ដ ឆលាដិកំបិ ឆស្ស្ដ្ដ ១ីវ៎ជ៎ំបិ អជាចារ៎ អាចវិស្ស្ដ្ដ យេបិ ត្ដ មនុស្ស្ដ្ដ បុ្ដ្ដ សន្ត្ដ អ្ដ្ដ អ្ដ្ដ ១ ១ ១

ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឆាដី ក្នុងកណ្ដាលពោងវាំហើយ និយាយនឹងស្ត្រីដែលកំពុងវាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្ត្រី នាងចូរវាំក្នុងទីនេះ មើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួននិងថ្ងាសស្ត្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ក៏ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកអំពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លា ទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឆក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្ដាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ជាត់ក្ងាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិននាំឱ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានមកថា ម្នាលសារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅកិដាគិរិជនបទ ហើយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម[1] ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទចេញ (ផ្ទ្រ) ភិក្ខុទាំងនុ៎ះ ជាសទ្ធិវិហារិករបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: (ឱ្យចេញ) ចាកកិដាគិរិជនបទដូចម្ដេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែ

---

១ កម្មដែលសង្ឆត្រូវបណ្ដេញ ឬបំបរបង់ភិក្ខុដែលមានទោសឱ្យចេញពីទីអាវាស ។

ផរុសាតិ ។ តេនហិ តុម្ហេ សារីបុត្តា ពហុកេហិ ភិក្ខូហិ
សទ្ធឹ កច្ចថាតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សារីបុត្តមោគ្គល្លានា
ភគវតោ បច្ចុស្សោសុំ ។

[៨៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ការាតព្ពំ ។ បឋមំ អស្ស-
ជិបុនព្ភសុការ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពា ចោទេត្វា សារេតព្ពា
សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្ពា អាបត្តឺ អារោបេត្វា ព្យត្តេន
ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ អស្ស្ជិបុនព្ភសុការ ភិក្ខុ ការុណ្ណ-
ការ ចាបសមាចារ ឥមេសំ ចាបការ សមាចារ ជិស្ស្ជ្ជ
ចេ សុយ្យ្ជ ច ការុណ្ណ ច ឥមេហិ ធុជ្ជ្ជ ជិស្ស្ជ
ចេ សុយ្យ្ជ ច ។ យ ជ សង្ឆ្ស្ស បត្តការ្ម សង្ឆោ
អស្ស្ជិបុនព្ភសុការ ភិក្ខុ ការ្ម ការ្ជ្ជ្ជ ជ្ជ្ជ
ការ្ម ការ្ជ ជ្ជ ។ ឯ ញ្ជ ។ សុណ្ជ្ជ ម ភ

ជាមនុស្សកាចរឹងរូសណាស់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុច្រើនរូបចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

[៨៨] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបញ្ជាជនីយកម្មនេះ) សង្ឆត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក:ជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលធ្ងាសប្រតិ-ពលត្រូវផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក:នេះ ជាអ្នកទ្រុស្ដត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញបានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្ដហើយ គេក៏បានឃើញបានឮដែរ ។ បើបញ្ជាជនីយកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន

សង្ឆោ ឥមេ អស្សជិបុនព្ធសុកា ភិក្ខូ ឥមេ ១ សកា ចាបសមាចារ ឥមេសំ ចាបកា សមាចារ ជិស្ស ១ ១ ១

សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក:នេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្ត ហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឆធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជន-បទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក:នេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះ ទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឆធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។

យស្ឆាយស្មតោ ១មតិ អស្ឆជិបុនព្ភសុកានំ កិក្ខុនំ
កិជាតិវិស្មា បញ្ចាជនីយកម្មស្ស ការណំ ជាស្ឆជិបុ-
នព្ភសុកេហិ កិក្ខូហិ កិជាតិវិស្មឿ វត្តព្ភន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស
យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឥតិយម្ជិ ឯតមត្ថំ
វជាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ ឥមេ អស្ឆជិ-
បុនព្ភសុកា កិក្ខូ ឧុលទ្ធសកា ចាបសមាចារ ឥមេ-
សំ ចាបកា សមាចារ ជិស្ឆន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច
ឧុលានិ ច ឥមេហិ ១ុជ្ជានិ ជិស្ឆន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ
ច ។ សង្ឆោ អស្ឆជិបុនព្ភសុកានំ កិក្ខូនំ ជិជា-
ជិវិស្មា បញ្ចាជនីយកម្មំ ១ារោតិ ជាស្ឆជិបុនព្ភសុ-
ឧេហិ កិក្ខូហិ ជិជាជិវិស្ម្ជ ១ត្តព្ភន្តិ ។ យស្ឆាយ-
ស្មតោ ១មតិ អស្ឆជិបុនព្ភសុកានំ កិក្ខូនំ ជិជា-
ជិវិស្មា បញ្ចាជនីយកម្មស្ស ការណំ ជាស្ឆជិបុនព្ភសុ-
ឧេហិ កិក្ខូហិ ជិជាជិវិស្ម្ជ ១ត្តព្ភន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស
យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ១ត្តំ សង្ឆេន

កម្មក្ខន្ធក ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម

ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក:នេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះ ទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឆធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម

អស្សជិបុនព្ធសុកានំ ភិក្ខូនំ ឥមានិ ជាតិវិស្ម បញ្ចាឆនីយ-
ឥមានិ ជាស្សជិបុនព្ធសុកេហិ ភិក្ខូហិ ឥមានិ ជាតិវិស្ម ឯ
ខមតិ សង្ឆ្ស ឥស្ម ឥណ្ហ ។ ឯវមេតំ ជានយាមីតិ ។

[៨៩] ឥមានិ ភិក្ខវេ អង្ហេហិ សមន្ជ្ញាតានិ បញ្ចាឆ-
នីយកម្ម អធ្ម្ម ហោតិ អវិនយកម្ម ធ្ម ។ ធ-
ស្ម អ ហោតិ អ ហោតិ
អ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥ-
ហង្ហេហិ សមន្ជ្ញាតានិ បញ្ចាឆនីយកម្ម អធ្ម្ម
ហោតិ អវិនយកម្ម ធ្ម ។

[៩០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ឥមានិ ហង្ហេហិ សមន្ជ្ញាតានិ
បញ្ចាឆនីយកម្ម អធ្ម្ម ហោតិ អវិនយកម្ម ធ្ម
ធ្ម ។ ធ
ហោតិ ។ ធ
ហោតិ ។ ធ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ឥ
ហង្ហេហិ សមន្ជ្ញា-
តានិ បញ្ចាឆនីយកម្ម អធ្ម្ម ហោតិ អវិនយ-
ធ្ម ។

ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជន-
បទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្ធសុក: មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិ-
ជនបទ គួរដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។
ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្ជាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺកម្មដែលសង្ឆធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១
កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្ជាជនីយកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង
ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្ជាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្ដែងហើយ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្ជាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជា
កម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩១] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឧរ្ជ្ជបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសាវេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អជានាវេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[៩២] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អសម្ម្ទ្ធា កតំ ហោតិ អធម្ម្ជ កតំ ហោតិ វត្ត្ជ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អប្ជ្ជិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្ម្ជ កតំ ហោតិ វត្ត្ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អប្ជ្ជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្ម្ជ កតំ ហោតិ វត្ត្ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អជ្ជាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្ម្ជ កតំ ហោតិ វត្ត្ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អនេ្ជ្ជសជ្ជាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្ម្ជ កតំ ហោតិ វត្ត្ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។ ទ្ជ្ជ្ជ

កម្មក្ខន្ធក: បញ្ជាជនីយកម្ម ដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាក-សួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

អចោនេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អសាវេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន
កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អ-
ជាវេបេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្ន-
គតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[៩៣] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ទាគតំ បញ្ច-
ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូ-
បសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ
ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៩៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្ទាគតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុរូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិ-

កម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ជាជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ។ បេ ។

[៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគামិនី ១

និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ
វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៩៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនី-
យកម្មំ ។ បេ ។

[៩៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ
សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

[៩៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ឆម្នេន
កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្ដែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៩៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ជម្ម-កម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

[៩៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយ-កម្មំ ។ បេ ។

[១០០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ឧសាតាមិនិយា អាបត្តិ-យា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អឧសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ

[៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះ ឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយ-កម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ជាទេសនាគামិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនី-
យកម្មំ ។ បេ ។

[១០២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ឆន្ទេន
កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆន្ទេន
កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អាវេបេត្វា
កតំ ហោតិ ឆន្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនី-
យកម្មំ ឆន្ទកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ-
បសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០៤] អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ជាជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[១០៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ក-រេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ ភ-ការកោ ភស្សការកោ សង្ឆេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិសំសង្ឆោ វិហរតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំ-សគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១០៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឌាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១០៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ

[១០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជ-ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក្ជម្លោះ បង្ក្ជវិវាទ បង្ក្ជតិរច្ឆានកថា បង្ក្ជអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ ភិក្ខុលួងមិនធ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡ-ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជ-ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជ-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជ-ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោល

ពុទ្ធស្ស អវណ្ណោ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណោ ភាសតិ សង្ឆស្ស អវណ្ណោ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេ-ហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១០៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ កាយិកេន ឧវេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន ឧវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាច-សិកេន ឧវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១០៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយ-កម្មំ ការេយ្យ កាយិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ

ពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជា-ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារ ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមវចីទ្វារ ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រ-កបដោយអនាចារផ្លូវកាយ[១] ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចា ១ ប្រកប

---

១ ការល្មើសនឹងសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា អនាចារផ្លូវកាយ (អដ្ឋកថា) ។

កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ កាយិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ កា-យិកវាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ក-រេយ្យ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិ-កវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អា-កង្ខមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

ដោយអនាចារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វាជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀនសិក្ខាបទ[១] ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វា-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ[២] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា[៣] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ ការបៀតបៀនបានខាងឯការបំផ្លាញ ពង្រេច ដោយមិនប្រឹងសិក្សាសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ។ ២ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិតមានស្លរ្ប្រេង ស្ពាំ អរិដ្ឋៈជាដើម ដោយអំណាចអនេសនាមានវេជ្ជកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា បានដល់ទទួលនឹងប្រាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រហស្ថជាដើម (ទូត) ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណ ភិក្ខូនំ បញ្ចាជនីយកម្មករណំ

[១១២] តិណ្ណ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានេ សង្ឆេ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការ-រកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្ស-ការកោ សង្ឆេ អធិការណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានេ ឯកោ តិហិ សំ សង្ឆោ វិហរតិ អនុលោមិកេហិ តិហិ សំ-សត្ថេហិ ឥមេ សំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានេ សង្ឆេ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១៣] អបរេ សម្ឫ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខូនំ អា-កង្ខមានេ សង្ឆេ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ អធិ សីលេ សីលវិបន្ណោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារ អាចារវិបន្ណោ ហោតិ ឯកោ អតិ ធិ ដ្ឋិ យា ធិ ដ្ឋិ វិបន្ណោ ហោតិ ឥមេ សំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានេ សង្ឆេ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១៤] អបរេ សម្ឫ ភិក្ខវេ តិណ្ណ ភិក្ខូនំ អា-កង្ខមានេ សង្ឆេ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធ ស្ស អវណ្ណ ភាសតិ ឯកោ ធម្ម ស្ស អវណ្ណ

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្ក្រហេតុ បង្ក្រជម្លោះ បង្ក្រវិវាទ បង្ក្រតិរច្ឆានកថា បង្ក្រអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆពួក ១ ភិក្ខុលួងមិនធ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើនឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជា-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀល

ភាសតិ ឯកោ សជ្ជ្ឈ្ឍ អវណ្ណ្ណ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ្ខមានោ សង្ឆ្ឍ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១៥] អបរេសម្ជ ភិក្ខវេ តិណ្ណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ្ខមានោ សង្ឆ្ឍ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ឧវេន សមន្ជ្ជ្ឈ្ឍ ហោតិ ឯកោ ភ្ជ្ឈ្ឍ ឧវេន សមន្ជ្ជ្ឈ្ឍ ហោតិ ឯកោ កាយិកភ្ជ្ឈ្ឍ ឧវេន សមន្ជ្ជ្ឈ្ឍ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ្ខមានោ សង្ឆ្ឍ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១៦] អបរេសម្ជ ភិក្ខវេ តិណ្ណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ្ខមានោ សង្ឆ្ឍ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ កាយិកេន អជ្ជ្ឈ្ឍ ឧវេន សមន្ជ្ជ្ឈ្ឍ ហោតិ ឯកោ ភ្ជ្ឈ្ឍ ឧវេន សមន្ជ្ជ្ឈ្ឍ ហោតិ ឯកោ កាយិកភ្ជ្ឈ្ឍ ឧវេន សមន្ជ្ជ្ឈ្ឍ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណ្ណ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ្ខមានោ សង្ឆ្ឍ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

ព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើ
បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើ
បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការលែងតាម
កាយទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការលែងតាមវចីទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយ
ការលែងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បីធ្វើបព្វា-
ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយ
ពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវ
កាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ គប្បី
ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ បញ្ចាជនីយកម្មករណំ

[១១៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អ-
ការ្ហមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ
ការ្យិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯ-
កោ វាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ
ឯកោ ការ្យិកវាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នា-
គតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អ-
ការ្ហមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១១៨] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អ-
ការ្ហមានោ សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ
ការ្យិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ
វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ
ការ្យិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ
ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាការ្ហមានោ
សង្ឆោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

អាការ្ហមានចុទ្ទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជា-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវ:ផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវ:ផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវ:ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ជាជនីយកម្មមាន ១៤ ដែលសង្ឆប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[១១៩] បញ្ចាជនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម្ហ វត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្ម្ហវត្តនា ន ឧបសម្ប-ន្ទេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋ-បេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្ម្ហតេ-នបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆ-ន បញ្ចាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជ-តព្ពា អញ្ញា វ តាទិសិកា តតោ វ ចាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន ករហិតព្ពំ កម្មិកា ន ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ ឋបេតព្ពោ ន ឋារណា ឋបេតព្ពា ន សវចនីយំ ការេតព្ពំ ន អនុវាទោ ទាតព្ពោ ន ឱកាសោ ការេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប្បយោជេតព្ពន្តិ ។

បញ្ចាជនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ[1] និដ្ឋិតំ ។

---

១ អដ្ឋារសកន្តិបិ កត្ថចិ ឋោត្តកេ ទិស្សតិ ។

[១១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆ្យធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ហើយត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងបព្វាជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឆ្យបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្ទនខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆ្យសន្ទនឱ្យហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឆ្យបានធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀតដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱ្យកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់ វត្ត ១៨ ក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ អស្សជិបុនព្ធសុកភិក្ខូនំ បញ្ចាជនីយកម្មករណំ

[១២០] អថខោ សារីបុត្តមោគ្គល្លានប្បមុខោ ភិក្ខុសង្ឆោ ភិជ្ជតិ ។ តត្ថ អស្សជិបុនព្ធសុកានំ ភិក្ខូនំ ភិជ្ជតិ ។ ស្ម- ជិបុនព្ធសុកេហិ[1] ភិក្ខូហិ ។ តេ សង្ឆេន បញ្ចាជនីយកម្មកតា ន សម្ម ។ ន លោមំ ចាតេន្តិ ។ ។ ។

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុ

[១២០] គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឆ មានព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ជាប្រធានបានទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ហើយធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុ (ឱ្យចេញ) អំពីកិដាគិរិជនបទដោយពាក្យថា ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ ភិក្ខុអម្ពាលនោះ កាលបើសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ ចាកកម្ម មិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោសហើយ ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោស (ការកសង្ឆ) វិញថា (សង្ឆ) លំអៀងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀង ដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីលង់ លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នា តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោស (ការកសង្ឆ) ថា (សង្ឆ) លំអៀងដោយ សេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីលង់ លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅ ខ្លះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[១២១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ ជិណាណេ ឯតស្មឹ ប-
ការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្ធិចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សចំ
ភិរ ភិក្ខវេ អស្សជិបុនព្ធសុកា ភិក្ខូ សង្ឆេន បញ្ច-
ឆនីយកម្មកតា ន សម្ម វត្តន្តិ ន លោមំ ចាតេន្តិ
ន នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេន្តិ អក្ណោសន្តិ បរិភា-
សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគា-
មិតា ចាបេន្តិ បក្ណមន្តិបិ វិព្ភមន្តិបីតិ ។ សចំ ភគវាតិ ។
វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន ភិក្ខវេ ឆេសំ មោឃ-
បុរិសានំ ។ បេ ។ ឯកមិទំ ហិ ជាម ឆេ ភិក្ខវេ មោ-
ឃបុរិសា សង្ឆេន បញ្ចឆនីយកម្មកតា ន សម្ម
វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ ចាតេស្សន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តិស្សន្តិ
ភិក្ខូ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្ណោសិស្សន្តិ បរិភា-
សិស្សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា

[១២១] ព្រោះនិទានៈនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឮថាអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឆបានធ្វើបព្ជាជនីយ-កម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងួបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់-ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឆថា សង្ឆលំអៀងដោយ សេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ឆបានធ្វើបព្ជាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងួបរោម មិនប្រព្រឹត្ត វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយ អត់ ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឆថា សង្ឆលំអៀងដោយ សេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីល្ងង់

ភយតាមិតា ចាបេស្សន្តិ បក្ខាមិស្សន្តិបិ វិត្ថមិស្សន្តិបិ ឣេតំ ភិក្ខវេ អប្ឋសន្ថានំ ឣ បសាឣាយ ។ បេ ។ វិតរហិត្វា ឣម្ម ឣ ឣ ឣ ភិក្ខ ឣ ឣ ឣ ភិក្ខវេ ។

[១២២] ។ ។ ។

លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្ជាប ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ចេញទៅខ្ជះ សឹកទៅ ខ្ជះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែល មិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួច ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នេះ សង្ឆ្យចូរ រម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្មចេញ ។

[១២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ្យមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឆ សន្ទនឱ្យហើយទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ្យមិន ត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ្យមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆ្យបានធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ អាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាង អាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ្យមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៤] អជ្ជហិ ភិក្ខវេ អង្ខេហិ សមន្ថ្នាតតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ន បដិប្ប ស្ស្ស ម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ឋ ារណ ឋ ឋ ារ ណ ឋ ឋ ារ ណ ឋ ឋ ារ

[១២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វត្ត ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់ក្នុងបញ្ជាជនីយកម្ម ។

[១២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឱ្យនិស្សយ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយ ក៏មិនបានទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១

អាបត្តឺ ជាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាឧិសិកំ តតោ វ ចាបិជ្ជតរំ
កម្មំ ន ករហតិ កម្ម្ហិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
បញ្ចហង្គេហិ សមន្ជ្ជាគតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ
បដិប្ប្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស ។

[១២៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ជ្ជាគតស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិប្ប្ស្ស្ស្ស្ស្ស្ស ន បកត-
ត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ន ឋ្ការណ្ហ ឋបេតិ
ន សាវចនីយ ការោតិ ន អនុវ្ជ្ជ ឋ្ការ ន ឧ្ការ
ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខ ភិក្ខ្ហិ សម្ប-
យោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្ជ-
ជ្ជាគតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិប្ប្ស្ស្ស្ស្ស្ស ។

[១២៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្ប្ស្ស្ស្ស្ស្ស ។
ត្ថេន ភិក្ខវេ បញ្ចាជនីយកម្មកត្ថេន ភិក្ខុនា សង្ឆ
ឧបសង្ក្ត្ថ្ម ឯ្ការ ឧ្ការ ការ ១ ១ ១

ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ វត្ត ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ជាជនីយកម្ម ។

[១២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបញ្ជាជនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនី-យកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនខ្ញុំសង្ឆបានធ្វើ

កម្មកតោ សម្ឆ វត្ថាមិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្ថារំ វត្ថាមិ
បញ្ចាជនីយកម្មស្ស បដិប្ប ស្ស ទ្ធ ី យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឆិ
យាចិតព្ចា ។ តតិយម្ឆិ យាចិតព្ចា ។ ព្យត្ត េន[1] ភិក្ខុ ា
បដិពលេ ន សង្ឆោ ញ្ាបេតព្ចោ សុណាតុ មេ ភ ន្តេ
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថ ្ាមោ ភិក្ខ ុ សង្ឆ េ ន បញ្ចាជនីយ-
កម្មកតោ សម្ឆ វត្ថតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្ថារំ
វត្ថតិ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស បដិប្ប ស្ស ទ្ធ ី យាចតិ ។
យទ ិ សង្ឆ ស្ស បត្ត ្ាកល្ យ សង្ឆោ ឥត្ថ ្ាមស្ស ភិក្ខ ុ ោ
បញ្ចាជនីយកម្ មំ បដិប្ប ស្ស ម្ភ យ្ យ ។ ឯ ្ាសា ញ ្ត្ត ិ ។
សុណាតុ មេ ភ ន្ត េ សង្ឆ ោ អយ ំ ឥ ត ្ ថ ្ាមោ ភ ិ ក ្ ខ ុ
សង្ឆ េ ន បញ្ចាជ ន ីយ ក ម ្ ម ្ ា ត ោ ស ម ្ ឆ ា វ ត ្ ថ ត ិ ល ោ ម ំ
ចាតេ ត ិ ឧ ត ្ ថ ា រ ំ ว ត ្ ថ ត ិ ប ញ ្ ច ា ជ ន ី យ ក ម ្ ម ្ ស ្ ស ប ដ ិ ប ្ ប ស ្ ស ទ ្ ធ ី
យ ា ច ត ិ ។ ស ង ្ ឆ ោ ឥ ត ្ ថ ្ ា ម ស ្ ស ភ ិ ក ្ ខ ុ ោ ប ញ ្ ច ា ជ ន ី-
យ ក ម ្ ម ំ ប ដ ិ ប ្ ប ស ្ ស ម ្ ភ ត ិ ។ យ ស ្ ស ា យ ស ្ ម ោ ข ម ត ិ
ឥ ត ្ ថ ្ ា ម ស ្ ស ភ ិ ក ្ ខ ុ ោ ប ញ ្ ច ា ជ ន ី យ ក ម ្ ម ្ ស ្ ស ប ដ ិ ប ្ ប ស ្ ស ទ ្ ធ ិ
ស ោ ត ុ ណ ្ ហ ា ស ្ ស យ ស ្ ស ជ ក ្ ខ ម ត ិ ស ោ ภ ា ส េ យ ្ យ ។

---

1 ឌ. ព្យ ត ្ ត េ ន ។

បញ្ជាជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោមនិង ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (មក) សូមការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់វារៈពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ ភិក្ខុដែលធ្វាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឆ ឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតភិក្ខុឈ្មោះ នេះ សង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម និងប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆ គប្បីរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឆ បានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងម ភោម បានប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ (មក) សូមការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក មានអាយុអង្ឆណា លោកមានអាយុអង្ឆនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកមានអាយុអង្ឆណា លោកមានអាយុអង្ឆនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ឧតិយម្ជិ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ជិ ឯតមត្ថំ
វជាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្ថាមោ
ភិក្ខុ សង្ឆេន បញ្ចាជនីយកម្មកតោ សម្ចា វត្តតិ
លោមំ ចាតេតិ ឧត្ថារំ វត្តតិ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស
បដិប្ជស្ជ្ជ្ជ ១ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្ថាមស្ស ភិក្ខុនោ
បញ្ចាជនីយកម្មំ បដិប្ជស្ជម្ភេតិ ។ យស្ជាយស្ជតោ
ខមតិ ឥត្ថន្ថាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មស្ស
បដិប្ជស្ជ្ជ្ជ ១ សោ តុណ្ហាស្ជ យស្ជ ឧក្ខមតិ សោ
ភាសេយ្ យ ។ បដិប្ជស្ជ្ជ ១ សង្ឆេន ឥត្ថន្ថាមស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចាជនីយកម្មំ ខមតិ សជ្ជ្ជ ១ ១ តស្ជ
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

បញ្ចាជនីយកម្មំ ១ ១ ១

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឆបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម និងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បញ្ជាជនីយ-កម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្ដណា លោកមានអាយុអង្ដនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្ដណា លោកមានអាយុអង្ដនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ (ការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំនូវទុកសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បញ្ជាជនីយកម្មទី ៣ ។

[១២៥] សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាចៅអាវាសរបស់ចិត្តគហបតី ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ: ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នកមានធុរៈកត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតីទំនុកបំរុងដោយនិច្ចកត្ត) ។ កាលណាចិត្តគហបតី ត្រូវការនឹងនិមន្ដសង្ឆក្ដី គណ:ក្ដី បុគ្គលក្ដី តែមិន

អាយស្មន្តំ សុឆមុំ អនបលោកេត្វា សជ្ជុំ វ តណ្ហំ វ
បុត្តលំ វ ជិមន្ត្ថេតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ព-
ហុលា ថេរា ភិក្ខូ អាយស្មា ច សារីបុត្តោ អាយស្មា
ច មហាមោគ្គល្លានោ អាយស្មា ច មហាកច្ចានោ អា-
យស្មា ច មហាកោដ្ឋិតោ អាយស្មា ច មហាកប្បិនោ
អាយស្មា ច មហាចុន្ទោ អាយស្មា ច អនុរុទ្ធោ អាយស្មា
ច រេវតោ អាយស្មា ច ឧបាលិ អាយស្មា ច អានន្ទោ
អាយស្មា ច រាហុលោ ការ៉ាសីសុ ចារិកញ្ចរមានា យេន
មច្ឆិការ៉ាសណ្ឌោ តទវសរុំ ។

[១៣០] អស្សោសិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរា ការ
ភិក្ខូ មច្ឆិការ៉ាសណ្ឌំ អនុប្បត្តាតិ ។ អថខោ ចិត្តោ គហ-
បតិ យេន ថេរា ភិក្ខូ តេនុបសង្ក្រមិ ឧបសង្ក្រមិត្វា ថេរេ
ភិក្ខូ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ ឋិសីទិ ។ ឯកមន្តំ ឋិសិន្នំ
ខោ ចិត្តំ គហបតឺ អាយស្មា សារីបុត្តោ ឆម្ភិយា ការ៉ាយ
សន្ធ្ស្សេសិ សមាធ្ស្សេសិ សមុត្តេជ្ជេសិ សម្ប្ប៉ាសេសិ ។
អថខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មតា សារីបុត្តេន ឆម្ភិយា
ការ៉ាយ សន្ធ្ស្ស្ជិតោ សមាធ្ស្ជិតោ សមុត្តេជ្ជិតោ សម្ប-
ហ៉ាសិតោ ថេរេ ភិក្ខូ ឯតទវោច អជ្ជ ភ្លន្តេ មេ ភន្តេ

ទាន់បានប្រាប់សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឆ ឬគណៈ ឬក៏បុគ្គលឡើយ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុដែលជាថេរៈច្រើនរូប គឺ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ១ ព្រះមហាមោគ្គល្លានមានអាយុ ១ ព្រះមហាកច្ចានៈមានអាយុ ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតៈមានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្ប៊ិនមានអាយុ ១ ព្រះមហាចុន្ទៈមានអាយុ ១ ព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ ១ ព្រះរេវតៈមានអាយុ ១ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ១ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ១ ព្រះរាហុលមានអាយុ ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏បានទៅដល់នគរមច្ឆិ-កាសណ្ឌៈនោះ ។

[១៣០] ចិត្តគហបតី បានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ បានមកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតី ក៏បានចូលទៅរកភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ក៏បានពន្យល់ឱ្យយល់ ឱ្យសមាទាន ឱ្យអាចហាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតី កាលបើព្រះសារីបុត្តមានអាយុ បានពន្យល់ឱ្យយល់ ឱ្យសមា-ទាន ឱ្យអាចហាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បាននិយាយនឹងភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះថេរៈទាំងឡាយដ៏ចម្រើន

ថេរ ស្វាតនាយ អាកន្ត្វុកភត្តន្តិ ។ អជ្ជាសេសុ ខោ
តេ[1] ថេរ ភិក្ខូ តុណ្ហីភាវេន ។

[១៣១] អថខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរានំ ភិក្ខូនំ អជ-
ាសនំ ១ជ្ជ្ជ្ជ ១ជ្ជ្ជ ១ជ្ជ្ជ ១

សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយ ទទួលនូវអាគន្ធុកកត្តរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ភិក្ខុជាថេរៈទាំងនោះ ក៏បានទទួលនិមន្តដោយសភាពស្ងៀម ។

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីដឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកឡើងអំពីអាសនៈ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុហើយ ឈរក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីបានឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្ម-ភិក្ខុមានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលកត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុគិតថា គ្រាមុន ៗ ចិត្តគហបតីនេះ កាលណា ត្រូវការនិមន្តសង្ឆក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឆ ឬគណៈ ឬក៏បុគ្គលទេ ឥឡូវនេះ គាត់ មិនបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតីនេះ ខឹង មិនអាឡោះអាល័យ ទៀយណាយចាកអាត្មាអញហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតីដោយពាក្យដូច្នេះថា នែគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្ត-គហបតី បានអង្វរសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាគម្រប់ពីរដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលកត្តរបស់ខ្ញុំ

ស្វាតនាយ ភត្តំ សក្ខឺ ថេរេហីតិ ។ អលំ គហបតិ ជានិ-
ភាសេមីតិ ។ តតិយម្ឫ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ
សុឆម្ចំ ឯតទវោច អជិភាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យា សុឆម្ចោ
ស្វាតនាយ ភត្តំ សក្ខឺ ថេរេហីតិ ។ អលំ គហបតិ ជានិ-
ភាសេមីតិ ។ អថខោ ចិត្តោ គហបតិ ភ្លឹ មេ ការិស្ឍតិ
អយ្យា សុឆម្ចោ អជិភាសេន្តោ ភ អនជិភាសេន្តោ ភាតិ អា-
យស្មន្តំ សុឆម្ចំ អភិភាទេត្វា បទក្ខិណំ ភត្វា បក្ក្លាមិ ។

[១៣២] អថខោ ចិត្តោ គហបតិ ឥស្ឍ រត្តិយា
អច្ចយេន ថេភនំ ភិក្ខូនំ បណីតំ ខាទនីយំ ភោជនី-
យំ បដិយាទាបេសិ ។ អថខោ អាយស្មា សុឆម្ចោ
យន្ទ្ធនាហ៎ ចិត្តស្ឍ គហបតិនោ ថេភនំ ភិក្ខូនំ បដិ-
យត្តំ បស្ឍ្ឍ្ឍ្ យ្ឍ្ ន្ត្ ិ បុ ព្ ណ្ ណ ្ ាសមយ ំ ន ិ ភ ាសេ ត ្ ា ប ត ្ ត ី ភ ។
ម ា ន ា យ យ េ ន ច ិ ត ្ ត ស ្ ឍ គ ហ ប ត ិ ន ោ ន ិ ភ េ ស ន ំ ត េ ន ុ-
ប ស ង ្ ក ម ិ ឧ ប ស ង ្ ក ម ិ ត ្ ា ប ញ ្ ញ ត ្ ត េ អ ា ស ន េ ន ិ ស ី ទ ិ ។
អ ថ ខ ោ ច ិ ត ្ ត ោ គ ហ ប ត ិ យ េ ន ា យ ស ្ ម ា សុ ឆ ម ្ ចោ ត េ ន ុ-
ប ស ង ្ ក ម ិ ឧ ប ស ង ្ ក ម ិ ត ្ ា អ ា យ ស ្ ម ន ្ ត ំ សុ ឆ ម ្ ចំ អ ភ ិ ភ ា ទ េ ត ្ ា
ឯ ក ម ន ្ ត ំ ន ិ ស ី ទ ិ ។ ឯ ក ម ន ្ ត ំ ន ិ ស ិ ន ្ ទ ំ ខ ោ ច ិ ត ្ ត ំ គ ហ ប ត ី

ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មកិក្ខុតបថា នៃគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហបតី បានអង្វរសុធម្ម-កិក្ខុមានអាយុជាគម្រប់បីដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មកិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលកត្តរបស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មកិក្ខុតបថា នៃគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីគិតថា លោកសុធម្ម-កិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តន៍ក្តី មិនទទួលនិមន្តន៍ក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មកិក្ខុមានអាយុ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ដើរចេញទៅ ។

[២៣២] លុះកន្ធងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតី ក៏ឱ្យតាក់តែងខា-ទនីយភោជនីយាហារដ៏ផ្ចិតផ្ចង់ ដើម្បីកិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មកិក្ខុមានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈដែលចិត្តគហបតីតាក់តែងដល់កិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយក៏ស្បៃកស្បង់ ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ អំពីព្រហាម ចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ចិត្តគហបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេតែងតាំងទុក ។ ឯចិត្តគហបតី ក៏បានចូលទៅរកសុធម្មកិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មកិក្ខុមានអាយុ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតី អង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មភិក្ខុវត្ថុ

អាយស្មា សុធម្មោ ឯតទវោច បហូតំ ខោ តេ ឥទំ
ភមាបតិ ខាទនីយំ ភោជនីយំ បដិយត្តំ ឯកា ច
ខោ ឥធ ជត្តិ យទិទំ តិលសង្ខុឍ្ឍិកាតិ ។ ពហុម្ហិ
រត ភន្តេ[១] ពុទ្ធរចនេ រិជ្ជមានេ អយ្យេន សុធម្មេន
យទេវ ភិញ្ជ ភាសិតំ យទិទំ តិលសង្ខុឍ្ឍិកាតិ
ភូតបុព្ពំ ភន្តេ ទក្ខិណាបថកា វាណិជា បុរត្ថិមំ
ជនបទំ អគមំសុ តេ[២] វាណិជា[៣] តតោ ភុក្ខ្ជ
អានេសុំ អថខោ សា ភន្តេ ភុក្ខ្ជ ភាភេន សទ្ធិ
សំវាសំ ភប្ប្ជសិ សា ចោតភំ ជនេសិ យជ ខោ
សោ ភន្តេ ភុក្ខ្ជ ជចោតភោ ភាភវស្ស្ជ រស្ជ្ជិតុភា-
មោ ហោតិ ភាភាភុក្ខ្ជ ជ ជ ជ[៤] រស្ជ្ជតិ យជ ភុក្ខ-
ជ ជ ជ ជ

សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះថា ម្នាលគហបតី ខាទនី-យភោជនីយាហារដែលអ្នកតាក់តែងនេះ បរិបូណ៌ណាស់ហើយ ទាស់តែក្នុងទីនេះ គ្មាននំទ្រាបលូមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្តគហបតីតបថា សូមមេត្តាប្រោស បើព្រះពុទ្ធវចន:មានច្រើនម្ល៉ះតើ (ថ្វីក៏) លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យតែបន្ទិចបន្ទួចថា នំទ្រាបលូវិញ សូមមេត្តាប្រោសធ្វាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួកពាណិជនៅស្រុកទក្ខិណាបថ បានទៅកាន់បុរត្ថិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះ នាំយកមេមាន់អំពីបុរត្ថិមជនបទនោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះ បានរួមសំវាសជាមួយនឹងក្អែកមេមាន់នោះ ក៏កើតកូន សូមមេត្តាប្រោស កាលណាបើកូនមាន់នោះ ចង់រងាវជាសំឡេងក្អែក វាក៏រងាវថា កាកាកុក្កុដី (ក្អែកមាន់) កាលណាបើចង់រងាវជាសំឡេងមាន់ វាក៏រងាវថា កុក្កុដីកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស បើពុទ្ធវចន:មានច្រើនដល់ម្ល៉ះ (ថ្វីក៏)

អយ្យេន សុឆម្ភេន យេវ កិញ្ចិ ភាសិតំ យជ្ជិទំ
តិលសង្ខុជ្ជិកាតិ ។ អក្ក្លោសសិ មំ ត្វំ ភហបតិ
បរិភាសសិ មំ ត្វំ ភហបតិ ឯសោ តេ ភហបតិ
អាវាសោ ឥម្ហា អាវាសា[1] បក្ក្លមិស្សាមីតិ ។ ជាហំ
ភន្តេ អយ្យំ សុឆម្ភំ អក្ក្លោសាមិ ជ[2] បរិភាសាមិ
វសតុ ភោ[3] ភន្តេ អយ្យោ សុឆម្ភោ មច្ឆិកា-
សណ្ឌេ រម្មណីយេ អម្ពាដកវនេ[4] អហំ អយ្យស្ស
សុឆម្ភស្ស ឧស្សុក្កំ ការិស្សាមិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសន-
គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ ទុតិយម្ជិ ភោ
អាយស្ម សុឆម្ភោ ចិត្តំ ភហបតី ឯតទវោច អក្ក្លោ-
សសិ មំ ត្វំ ភហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ ភហបតិ
ឯសោ តេ ភហបតិ អាវាសោ ឥម្ហា អាវាសា បក្ក-
មិស្សាមីតិ ។ ជាហំ ភន្តេ អយ្យំ សុឆម្ភំ អក្ក្លោសាមិ
ជ បរិភាសាមិ វសតុ ភោ ភន្តេ អយ្យោ សុឆម្ភោ

---

១ សព្វត្ថិទំ ឥម្ហា អាវាសាតិ ទ្វយំ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ ឥធ ន-សទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ៣ ភោ-សទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ៤ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ រម្មណីយំ អម្ពាដកវនន្តិ រចនំ ១ ។

លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យបន្ទិចបន្ទួចថា នំទ្រាបលូវិញ ក៏យ៉ាងនេះ ឯង ។ សុធម្មភិក្ខុធ្វើយថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហ-បតី អ្នកឯងផ្តាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នកឯង អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីនិយាយតបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្តាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្ម គង់ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារម្មណីយស្ថានជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ:ចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្ជល់ខ្ជាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសន: និងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលគហ-បតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្តាសាអាត្មា ម្នាលគហ-បតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីក៏តបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្តាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅ

មច្ឆិកាសណ្ឌោ រម្មណីយេ អម្ពាដកវនេ អហំ អយ្យស្ស សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កំ ការិស្សាមិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ តតិយម្បិ ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ គហបតឿ ឯតទវោច អក្កោសសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា បក្កមិស្សាមីតិ ។ ការហំ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ ឧ-មិស្សតីតិ ។ សាវត្ថឿ ខោ អហំ គហបតិ ឧមិស្សាមិ ភគវន្តំ ឧស្សជ្ជាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ យញ្ច អត្ថជ្ជ ភណ្ឌិតំ យញ្ច មយា ភណ្ឌិតំ តំ សព្វំ ភគវតោ អ-ហោចេហិ អនច្ចយិយំ[1] ខោ បនេតំ ភន្តេ យំ អយ្យោ សុធម្មោ បុនទេវ មច្ឆិកាសណ្ឌំ បច្ចាគច្ឆេយ្យាតិ ។

[១៣៣] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ សេនាសនំ សំសាមេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន សាវត្ថី តេន បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ

1 អច្ឆរិយន្តិ លិខិតំ ។

ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារម្មណីយស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ:ចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្ជល់ខ្ជាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសន: និងគេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់បីដងទៀតថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្តាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីសួរថា សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងនិមន្តទៅក្នុងទីឯណា ។ សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្នាលគហបតី អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតីផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ ពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្តី សូមលោកម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ឱ្យសព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មកនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ:វិញ ដោយហេតុឯណា ហេតុនោះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។

[១៣៣] គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ក៏បានរៀបចំទុកដាក់សេនាសន: ស្រេចហើយ នាំយកបាត្រនិងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឯវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុអង្គុយ

អាយស្មា សុឆម្ហោ យញ្ច អត្តនា ភណ្ឌិតំ យញ្ច ចិត្តេន
គហបតិនា ភណ្ឌិតំ តំ សព្វំ ភគវតោ អារោចេតិ ។

[១៣៤] វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនុច្ឆវិកំ[1] មោយ-
បុរិស អនុលោមិកំ អប្ឋជ្ជិរូបំ អស្ឆាមណ្ឌកំ អក-
ប្ឋិយំ អការណ្ឌិយំ ឥមំ ហិ ឌាម ត្វំ មោយបុរិស ចិត្តំ
គហបតឺ សង្ខ្ចំ បសន្ទ្ធំ ជាយកំ ការកំ សង្ឆ្ឍ្ឍបង្ហ្ឍកំ
ហ្ឍីនេន ខ្ចុំសេស្ឍ្ឍសិ ហ្ឍីនេន ១ម្ភេស្ឍ្ឍសិ នេតំ មោយ-
បុរិស អប្ឋសន្ទ្ធានំ ១ បសាទាយ ។ បេ ។ ១ម្ភ្ឍ្ឍ ។ បេ ។
ឌម្ម ១ ១ ១

ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ (នាំយក) ពាក្យដែលខ្ជួនពោល និងពាក្យដែលចិត្តគហបតីពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

[១៣៤] ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃ-បុរស អំពើនេះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯង មិនសមបើនឹងជេរចិត្តគហបតីដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយ-ការក ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឆ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាបសោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងគហបតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសា-រណីយកម្មនោះ សង្ឆត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវញ្ជាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ

សង្ឆ្យុបដ្ឋាកំ ហ៊ីនេន ខុំសេតិ ហ៊ីនេន វម្ភេតិ ។ យទិ
សង្ឆ្យស្ស បត្តកល្ងំ សង្ឆ្យោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ ការេយ្យ ចិត្តោ តេ ភហបតិ ខមាបេ-
តព្ពោ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆ្យោ អយំ
សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ ភហបតឺ សង្ខ្ងំ បសន្ទ្ងំ ជាយកំ ការ-
ការកំ សង្ឆ្យុបដ្ឋាកំ ហ៊ីនេន ខុំសេតិ ហ៊ីនេន វម្ភេតិ ។
សង្ឆ្យោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ការេ-
តិ ចិត្តោ តេ ភហបតិ ខមាបេតព្ពោតិ ។ យស្សាយស្មតោ
ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស ក-
រណំ ចិត្តោ តេ ភហបតិ ខមាបេតព្ពោតិ សោ តុណ្ហាស្ស
យស្ស ឧក្ខ្ងមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧតិយម្ប៊ិ ឯតមត្ថំ
វ១ាមិ ។ បេ ។ ១តិយម្ប៊ិ ឯតមត្ថំ វ១ាមិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឆ្យោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ ភហបតឺ
សង្ខ្ងំ បសន្ទ្ងំ ជាយកំ ការកំ សង្ឆ្យុបដ្ឋាកំ ហ៊ីនេន
ខុំសេតិ ហ៊ីនេន វម្ភេតិ ។ សង្ឆ្យោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
បដិសារណីយកម្មំ ការេតិ ចិត្តោ តេ ភហបតិ ខមាបេ-
តព្ពោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ

ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឆ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើបដិសារណីយ-កម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ នេះជាវាចាប្រកាសឱ្យសង្ឆដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្ប៊ិយការក: ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឆ ដោយពាក្យថោក-ទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ សង្ឆធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្ប៊ីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្ប៊ីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្ឋិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្ប៊ិយការក: ជាឧបដ្ឋាករបស់សង្ឆ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ (ឥឡូវ) សង្ឆធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ

បដិសារណីយកម្មស្ស ការណំ ចិត្តោ តេ ឧហាបតិ ខមាបេតព្ពោតិ សោ តុណ្ហីស្ស យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឯកតំ សង្ឆេន សុឧម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ ឧហាបតិ ខមាបេតព្ពោតិ ខមតិ សង្ឆស្ស ឥត្ថ្ថ តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[១៣៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អឧម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ជុរ្ជ្ជបសន្ថញ្ច អសម្ម្ជុខា ឯកតំ ហោតិ អប្ជដិបុច្ឆា ឯកតំ ហោតិ អប្ជដិញ្ញាយ ឯកតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ថាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អឧម្មកម្ម-ញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ជុរ្ជ្ជបសន្ថញ្ច ។

[១៣៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ថាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អឧម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ជុរ្ជ្ជបសន្ថញ្ច អនាបត្តិយា ឯកតំ ហោតិ អនេ-សនាតាមិនិយា អាបត្តិយា ឯកតំ ហោតិ ឧសិតាយ

ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ បដិសារណីយកម្ម សង្ឆបានធ្វើដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នេះ គួរដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុ

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១៣៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសា-រេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អជានាបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១៣៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តំ បសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិ-នយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

បានសម្តែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្ម-កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។ បេ ។

[១៣៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្ថាតតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អ-ធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្ថាតតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្ថាតតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អ-ធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្ថាតតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១៤១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាន្តេហិ សមន្ថាតតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ

[១៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែល ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១

អជម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១៤២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អជម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អជម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

[១៤៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អចោឧត្តា កតំ ហោតិ អជម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្ម ដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអា-បត្តិ ដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្ម ដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្ម-កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយ-កម្មញ្ច ឧវ្ហបសន្តញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតি អធម្មេន កតំ ហោតি វត្ថេន កតំ ហោតি ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-កម្មញ្ចេវ ហោតি អវិនយកម្មញ្ច ឧវ្ហបសន្តញ្ច ។

[១៤៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អជាភេបេត្វា កតំ ហោតি អធម្មេន កតំ ហោតি វត្ថេន កតំ ហោតি ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នា-គតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি អវិ-នយកម្មញ្ច ឧវ្ហបសន្តញ្ច ។

បដិសារណីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-រណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតি វិនយកម្មញ្ច សុវ-ហបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតি បដិបុច្ឆា កតំ ហោតি

[១៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឆមិនលើកអា-បត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម

បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-
ហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ
ហោតិ អាបត្តឺ អាវេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

ដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេស-នាគামិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលុអផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិ-សារណីយកម្ម) ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ សម្ទ្ធា ឥតំ ហោតិ ឆម្ទេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ។ បេ ។

[១៤១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា ឥតំ ហោតិ ឆម្ទេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[១៤២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ ឥតំ ហោតិ ឆម្ទេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អាបត្តិយា ឥតំ ហោតិ ឆម្ទេន ឥតំ ហោតិ សមក្ខេន ឥតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដី ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ កម្មដែល ធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ (ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។

[១៥៤] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ ឧេសនាតាមិ-ជិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ឆ កតំ ហោតិ សមក្ខេ ឆ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៥៥] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ឆ កតំ ហោតិ សមក្ខេ ឆ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[១៥៦] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ ចោទេត្វា ឆ កតំ ហោតិ ឆម្មេ ឆ កតំ ហោតិ សមក្ខេ ឆ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[១៥៧] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ សារេត្វា ឆ កតំ ហោតិ ឆម្មេ ឆ កតំ ហោតិ សមក្ខេ ឆ កតំ ហោតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយ-កម្មំ ឆម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៥៨] អបវេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ឆម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តឹ អាវេបេត្វា ឆ កតំ ហោតិ ឆម្មេ ឆ

[១៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្ដែង ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ

កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ធាតតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤៩] បញ្ចហង្គេហិ[1] ភិក្ខវេ សមន្ធាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានេ សង្ឆេ បដិសារណីយកម្មំ កាតុយ្យ តិហីនំ អលាភាយ បរិសក្ខតិ តិហីនំ អនត្ថាយ បរិសក្ខតិ តិហីនំ អនាវាសាយ[2] បរិសក្ខតិ តិហី អក្ខោសតិ បរិភាសតិ តិហី តិហីហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ធាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានេ សង្ឆេ បដិសារណីយកម្មំ កាតុយ្យ ។

[១៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ធាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានេ សង្ឆេ បដិសារណីយកម្មំ កាតុយ្យ តិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ តិហីនំ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ តិហីនំ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

---

១ ឱ. បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ ។ ២ ឱ. ម. អវាសាយ ។

តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ធម្មកម្មមាន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាមមិនឱ្យ ពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាល បើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៥ នេះឯង[1] ។

[១៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើបដិ-សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះ-ដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១

---

១ អដ្ឋកថា ថា សូម្បីប្រកបដោយអង្គ ១ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ ។

តិហី ហីនេន ខុំសេតិ តិហី ហីនេន វម្ភេតិ តិហីនំ ធម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បដិសារណីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១៦១] បញ្ចន្នំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បដិសារណីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ តិហីនំ អលាភាយ បរិសក្ខតិ ឯកោ តិហីនំ អនត្ថាយ បរិ-សក្ខតិ ឯកោ តិហីនំ អនាវាសាយ បរិសក្ខតិ ឯកោ តិហី អក្ខោសតិ បរិភាសតិ ឯកោ តិហី តិហីហិ ភេទេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឆោ បដិសារណីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[១៦២] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឆោ បដិសារណីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ តិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហីនំ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហីនំ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហី ហីនេន ខុំសេតិ តិហី ហីនេន វម្ភេតិ

ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយ ពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថ ហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឱ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថ បានលាភ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ មួយពួកជេរប្រទេច ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឱ្យបែក) ចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

[១៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួក ពោល តិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀល ព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យ ថោកទាប ១ មួយពួកដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថ ដោយពាក្យថោកទាប ១

ឯកោ តិហីនំ ឧម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ បដិសារណីយកម្មំ ការេយ្យ ។

អាកង្ខមានចតុបញ្ចកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៣] បដិសារណីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្ប្បាទេ-តព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេ-តព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្មតេន-បិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិ-តព្ពា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន ករហិតព្ពំ កម្មិកា ន ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-នោ ឧចោសថោ ឋបេតព្ពោ ន ឋារណា ឋបេតព្ពា

មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឱ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆ ប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

ចប់បដិសារណីយកម្មមានប្រាំ ។ បួនលើក(ម្តង) ដែលសង្ឆប្រាជ្ញា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[១៦៣] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណី-យកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹមត្រូវ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹម-ត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសម្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆបានសន្ទនហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាមិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុនោះមិនត្រូវតិះ-ដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោ-សថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១*

ន សវចនីយំ ការតុំ ន អនុវាទো បដ្ឌបេតព្ពោ ន ឱការោ ការេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឆយោ ផេតព្ពន្តិ ។

បដិសារណីយកម្ម អដ្ឋារសវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] អថ ខោ សង្ឆោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-សារណីយកម្មំ អការិ ចិត្តោ តេ ឧហាបតិ ខមា-បេតព្ពោតិ ។ សោ សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មកតោ មច្ឆិការសណ្ឋំ ឧត្ថ្ងា មជ្ជ្ហិកាយ ជាសក្ខិ ចិត្តំ ឧហាបតី ខមាបេតុំ ។ សោ[1] បុនទេវ សាវត្ថឺ បច្ចាគច្ឆិ ។ ភិក្ខូ ឯវមាហំសុ ខមាបិតោ ឧយ អាវុសោ សុធម្ម[2] ចិត្តោ ឧហាបតីតិ ។ ឥជាហំ អាវុសោ មច្ឆិការ-សណ្ឋំ ឧត្ថ្ងា មជ្ជ្ហិកាយ ជាសក្ខឺ ចិត្តំ ឧហាបតឺ ខមាបេ-តុន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

---

១ អយំ សោសទ្ទោ ឱ. ម. ពោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ អយំ អាវុសោ សុធម្ម-សទ្ទោ ឱ. ពោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៦៤] *គ្រានោះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលបើសង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌ: (ដែរជា) អៀនអន់មិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោសុ-ធម្ម លោកបានសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុធ្វើយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌ: ហើយ ក៏មានសេចក្ដីអៀនអន់មិនអាចសូមទោសនឹងចិត្តគហតីឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។*

តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទេតុ ចិត្តំ ឧហរបតឺ ១មាបេតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ១ាតព្ពោ ។ បឋមំ ភិក្ខុ យាចិតព្ពោ យាចិត្វា ១្យត្ថេន ភិក្ខុ១ា ២ដិ-ពលេន សង្ឆោ ១ាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ យទិ សង្ឆស្ស ២ត្តកល្លំ សង្ឆោ ឥត្ថ១ាមំ ភិក្ខុំ សុ-ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ១ទេយ្យ ចិត្តំ ឧហរបតឺ ១មា-២េតុំ ។ ឯសា ១ត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ សង្ឆោ ឥត្ថ១ាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទេតិ ចិត្តំ ឧហរបតឺ ១មាបេតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ១មតិ ឥត្ថ១ាមស្ស ភិក្ខុនោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតស្ស ១ានំ ចិត្តំ ឧហរបតឺ ១មាបេតុំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ១ក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ១ិន្ន០ សង្ឆេន ឥត្ថ១ាមោ ភិក្ខុ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតោ ចិត្តំ ឧហរបតឺ ១មាបេតុំ ១មតិ សង្ឆស្ស ១ស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ១ារយាមីតិ ។

[១៦៥] តេន ភិក្ខវេ សុធម្មេន ភិក្ខុ១ា អនុទូតេន ភិក្ខុ១ា សទ្ធឹ មច្ឆិ១ាសណ្ឋំ ១ន្ត្វា ចិត្តោ ឧហរបតិ

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆឱ្យអនុទូត[1]ដល់សុធម្មភិក្ខុដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុជាអនុទូតនោះ) សង្ឆត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន លុះសូមហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលធ្វាសប្រតិពលប្រកាសសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណីយកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុ-ធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឆប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្ត-គហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជាអនុទូតរបស់សុ-ធម្មភិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីហើយ (ការប្រគល់អនុទូតនេះ) គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះ ត្រូវទៅនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ: ជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី

---

1 ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឆ ដែលត្រូវចាត់ឱ្យទៅតាមពិនិត្យមើលការឬជួយសូមទោស គឺជាអ្នកតំណាងសង្ឆ ។

ខមាបេតញ្ចេ ខម គហបតិ បសាទេមិ តន្តិ ឯវញ្ចេ
រុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ យោ ចេ ខមតិ
អនុជ្ជនេន ភិក្ខុនា វត្តព្ពោ ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុ-
យោ បសាទេតិ តន្តិ ឯវញ្ចេ រុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ
កុសលំ ។ យោ ចេ ខមតិ អនុជ្ជនេន ភិក្ខុនា វត្តព្ពោ
ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុយោ អហន្តំ បសាទេមីតិ
ឯវញ្ចេ រុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ យោ
ចេ ខមតិ អនុជ្ជនេន ភិក្ខុនា វត្តព្ពោ ខម គហបតិ
ឥមស្ស ភិក្ខុយោ សជ្ជិស្ស រចនេនាតិ ឯវញ្ចេ រុច្ច-
មានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ យោ ចេ ខមតិ
អនុជ្ជនេន ភិក្ខុនា សុធម្មំ ភិក្ខុំ ចិត្តស្ស គហបតិយោ
ឧស្សុជ្ជបចារ អវិជហាបេត្វា សវជ្ជបចារ អវិជហាបេត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការាបេត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទា-
បេត្វា អញ្ជលឺ បគ្គណ្ហាបេត្វា សា អាបត្តិ ទេសា-
បេតព្ពាតិ ។

ថា ម្នាលគហបតី អ្នកចូរអត់ទោស (ម្នាលគហបតី) អាត្មាឱ្យអ្នកជ្រះថ្លា (វិញ) បើសុធម្មភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតីក៏បានព្រមអត់ទោសឱ្យ ការអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតីក៏អត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មានឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហ-បតីក៏ព្រមអត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិនោះ មិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀតថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់សង្ឆចុះ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏ព្រមអត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះការល្អ ។ បើចិត្តគហបតី មិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតកុំ ឱ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីឧបចារដែលមើលឃើញ កុំឱ្យលះទីឧបចារដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតីឡើយ ហើយឱ្យធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វើងស្មាម្ខាង រួចឱ្យអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី ហើយឱ្យសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ។

[១៦៦] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ អនុទ្ធតេន កិក្ខុនា សទ្ធឹ មច្ចិកាសណ្ឌំ កត្វា ចិត្តំ ឧហបតឺ ១មាបេសិ ។ សោ សម្ម វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តារំ វត្តតិ កិក្ខូ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្ម វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្តារំ វត្តាមិ ឧកដ ១ ខោ មយា បដិបជ្ជិ-តព្ពន្តិ ។ ឧ កិក្ខូ ១ តវតោ ១ តមត្តំ អាវេ១ ១ ។ ១ ១ ១

[១៦៦] *វេលានោះ ឯសុធម្មកិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បានទៅកាន់នគរ មច្ឆិកាសណ្ឌ:ជាមួយនឹងកិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសចិត្តគហបតី ។ សុធម្មកិក្ខុនោះ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកកិក្ខុទាំងឡាយហើយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច (ទៀត) ។ កិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូលរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មកិក្ខុចុះ ។*

[១៦៧] *ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយ-កម្មដល់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺកិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅកិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឆបានសន្ទតហើយក៏ទៅប្រដៅពួកកិក្ខុនី ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់កិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។*

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វប្បដិសារណីយកម្មំ

[១៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហាង្គេហិ សមន្ន-
គតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេ-
តព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មំ
កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាទិសិកំ
តតោ វ ចាបិជ្ជតរំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហាង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១៦៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បក-
តត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ឋារណំ ឋបេតិ
សវចនីយំ ការេតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ
ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឆយោជេតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្ម នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធក: បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់

[១៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-កបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៧០] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្ប-ស្ស-ម្ភេតព្ពំ ន ឧប-សម្ប-ាទេតិ ន និ-ស្ស-យំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋា-បេតិ ន ភិក្ខុនោ-ាវ-ទ-ាកសម្មតឺ សាទិ-យ-តិ សម្ម-ាតោ-ិ ភិ-ក្ខ-ុ-ិ-យ-ោ ន ឱ-ាវ-ទ-ិ ឥ-ម-ហ-ិ ខ-ោ ភ-ិ-ក្ខ-វ-េ ប-ញ្ច-ហ-ង្គ-ហ-ិ ស-ម-ន្ន-ាគ-ត-ស្ស ភ-ិ-ក្ខ-ុ-ន-ោ ប-ដ-ិ-ស-ារ-ណ-ីយ-ក-ម្ម-ំ ប-ដ-ិ-ប្ប-ស្ស-ម្ភ-េត-ព្ព-ំ ។

[១៧១] អ-ប-រ-ហ-ិ-ប-ិ ភ-ិ-ក្ខ-វ-េ ប-ញ្ច-ហ-ង្គ-ហ-ិ ស-ម-ន្ន-ាគ-ត-ស្ស ភ-ិ-ក្ខ-ុ-ន-ោ ប-ដ-ិ-ស-ារ-ណ-ីយ-ក-ម្ម-ំ ប-ដ-ិ-ប្ប-ស្ស-ម្ភ-េត-ព្ព-ំ យ-ាយ អ-ាប-ត្ត-ិ-យ-ា ស-ង្ឆ-េ-ន ប-ដ-ិ-ស-ារ-ណ-ីយ-ក-ម្ម-ំ ក-ត-ំ ហ-ោ-តិ ត-ំ អ-ាប-ត្តឺ ន អ-ាប-ជ្ជ-តិ អ-ញ្ញ-េ វ-ា ត-ាទ-ិ-ស-ិ-ក-ំ ត-ត-ោ វ-ា ច-ាប-ិ-ជ្ជ-ត-រ-ំ ក-ម្ម-ំ ន ក-រ-ហ-តិ ក-ម្ម-ិ-ក-ោ ន ក-រ-ហ-តិ ឥ-ម-ហ-ិ ខ-ោ ភ-ិ-ក្ខ-វ-េ ប-ញ្ច-ហ-ង្គ-ហ-ិ ស-ម-ន្ន-ាគ-ត-ស្ស ភ-ិ-ក្ខ-ុ-ន-ោ ប-ដ-ិ-ស-ារ-ណ-ីយ-ក-ម្ម-ំ ប-ដ-ិ-ប្ប-ស្ស-ម្ភ-េត-ព្ព-ំ ។

[១៧២] អ-ដ្ឋ-ហ-ិ ភ-ិ-ក្ខ-វ-េ អ-ង្គ-ហ-ិ ស-ម-ន្ន-ាគ-ត-ស្ស ភ-ិ-ក្ខ-ុ-ន-ោ ប-ដ-ិ-ស-ារ-ណ-ីយ-ក-ម្ម-ំ ប-ដ-ិ-ប្ប-ស្ស-ម្ភ-េត-ព្ព-ំ ន ប-ក-ត-ត-ត្ត-ស្ស ភ-ិ-ក្ខ-ុ-ន-ោ ឧ-ចា-ស-ព-ំ ប-ម-េ-ត-ិ ន ប-ារ-ាណ-ំ ប-ម-េ-ត-ិ ន ស-ាវ-ច-ន-ីយ-ំ ក-ា-រ-ោ-ត-ិ ន អ-ន-ុ-វ-ាទ-ំ ប-ដ-ិ-ច-ាម-េ-ត-ិ

[១៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឱ្យនិស្សយ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនបានទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែងសង្ឆបានសន្ទនហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ អាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-កបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១

ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឆយោទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហ-ង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្ប្ស្ស្ស្ម្ភេតព្ពំ ។

[១៧៣] ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ បដិប្ប្ស្ស្ម្ភេតព្ពំ ។ តេនហិ[1] ភិក្ខវេ សុឆម្ទេន ភិក្ខុនា សង្ឆ្យ ឧបសង្ក-មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គ្គ ការិត្វា រុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាទេ ១ន្ធិត្វា ឧក្ក្ជិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឺ បត្តហេត្វា ឯ-មស្ស ១ចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឆ្យេន បដិសារណី-យកម្មកតោ សម្ហ ១ត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ ១ន្ត្តារ១ត្តាមិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្ប្ស្ស្ទ្ធ្ធ ១ យាចាមី-តិ ។ ១ុតិយម្ឆ ១ យាចិតព្ហ ។ ១តិយម្ឆ ១ យាចិតព្ហ ។ ១ឆ្ត្ត១ ភិក្ខុនា បដិ១ាលេ១ សង្ឆ្យ ១ាបេ១ព្ហ ១ សុ-ណាតុ ១ ភន្តេ សង្ឆ្យ អយំ សុ១ម្ហ ភិក្ខុ សង្ឆ្យ១ បដិសារណីយកម្មកតោ សម្ហ ១ត្ត១ លោមំ ចាតេ១

1 ហិ១ទ្ធ ឱ. ១ោ១ត្ត១ ១ ១ ១ ។

មិនបានឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សុធម្មភិក្ខុត្រូវចូលទៅរកសង្ឆហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្យៀងស្មាម្ខាង រួចថ្វាយបង្គំបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី និយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោមប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម សូមការរម្ងាប់បដិសារ-ណីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលធ្វាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម

ឧត្តានំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្ប ស្សទ្ធិ
យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ សុធម្ម-
ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្ប ស្សម្ភេយ្យ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ
សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឆេន បដិសារណីយកម្មកតោ
សម្ម ១ វត្តតិ លោមំ ១ ១ ១

ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិ-
សារណីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់
បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារ-
ណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្ត
គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណី-
យកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសា-
រណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
អាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
អាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដង
ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មកិក្ខុនេះ សង្ឆ
បានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងម
ភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់
បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ ។

យស្ស យស្ស តោ ខមតិ សុឧម្ម ស្ស ភិក្ខុ នោ បដិសារ-
ណីយ កម្ម ស្ស បដិ ប្ប ស្ស ទ្ធិ សោ តុណ្ហ ស្ស យ ស្ស
ន ក្ខ មតិ សោ ភាសេ យ្យ ។ ត តិ យ ម្ប៊ិ ឯ ត ម ត្ថ ំ វ ទ ាមិ ។
សុ ណ ាតុ មេ ភ ន្ត េ ស ង្ឆ ោ អ យ ំ សុ ឧ ម្ម ោ ភ ិ ក ្ខ ុ ស ង ្ឆ ៊ ន
ប ដ ិ ស ារ ណ ីយ ក ម ្ម ក ោ ស ម ្ម ា វ ត ្ត ត ិ ល ោ ម ំ ទ ា ត េ ត ិ
ន េ ត ្ត ា រ ំ វ ត ្ត ត ិ ប ដ ិ ស ារ ណ ីយ ក ម ្ម ស ្ស ប ដ ិ ប ្ប ស ្ស ទ ្ធ ឺ យ ា-
ច ត ិ ។ ស ង ្ឆ ោ ។ ។ ។

ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គ ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុ អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី នេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយ ប្រពៃ ទាំងសម្ងមពោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឆរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ សុធម្មកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ គួរដល់លោក ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់បដិសារ-ណីយកម្ម ដល់សុធម្មកិក្ខុនេះគួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆ ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ បដិសារណីយកម្មទី ៤ ។

[១៧៦] សម្ងយនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង ឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ លោនោះឯង ឆន្នកិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិឡើយ ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ

ឧជ្ឌាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឿ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឿ បស្សិ-តុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[១៧៤] អថខោ ភគវា ឯតស្មឿ និទានេ ឯតស្មឿ បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឿ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឿ បស្សិតុន្តិ ។ សចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនុច្ឆវិកំ[1] ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តឿ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឿ បស្សិតុំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្ប្ឯសន្ថានំ ឯ បសា-ទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្ម៑ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុ១ស្ឯនេ ឧក្ខេ្ឯបនីយកម្ម៑ ការេតុ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ការេតព្ពំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពោ ចោទេត្វា

---

១ អនុច្ឆវិកន្តិ ការ្ត្ថ ចិ ១ោ ត្ថ ១ ន ទិ១ ១ ។

ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា មិនសមបើធន្ធមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបកិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[១៧ជ] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ធន្ធភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា (ការនេះ) មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ធន្ធភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទធន្ធភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ

កម្មក្ខន្ធកេ ឆន្ទភិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

សាវេតញ្ចេ សាវេត្វា អាបត្តិ អារោបេតញ្ចេ អាបត្តឺ អា-
រោបេត្វា ព្យត្តេន[1] ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ
ញ្ញាបេតញ្ចេ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ
ភិក្ខុ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ បស្សិតុំ ។
យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អ-
សម្ភោកំ សង្ឆេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា
ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ បស្សិតុំ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការោតិ
អសម្ភោកំ សង្ឆេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
ការណំ អសម្ភោកំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទា-
មិ ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា

---

1 ឌ. អាបត្តិ អារោបេតញ្ចេ អាបត្តឺ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ។

ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវញ្ចុំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាជ្ញានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺកុំឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាជ្ញានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឆក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ បស្សិតុំ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
ណោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ
អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុណោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
ការណំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឆេន ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុណោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អ-
សម្ភោគំ សង្ឆេន ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។
ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្ប្យញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ
ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន[1] អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឆេនាតិ ។

[១៧៦] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អា-
បត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ជុវ្ជុបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ
ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ

---

១ ឥធ សង្ឆេនាតិ សទ្ទោ ឱរោបិយមានម្ប្យបោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

មិនប្រាជ្ញានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឆ៍ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ៍ ដល់ឆន្នកិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ៍ ដល់ឆន្នកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆ៍បានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ៍ ដល់ឆន្នកិក្ខុហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ដល់ឆន្នកិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឆ៍ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆ៍ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ។ ទៅថា ឆន្នកិក្ខុ សង្ឆ៍បានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ៍ហើយ ។

[១៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន

អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ-
វ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[១៧៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ
អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
នេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោនេត្វា កតំ ហោតិ
អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អនាវេបេត្វា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

ឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេស-នាគামិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។ បេ ។

[១៧៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

[១៧៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៨១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។ អប្ប‌ដិ‌ញ្ញាយ កតំ ហោតិ អ‌ជ‌ម្ម‌ន កតំ ហោតិ ‌វ‌ក្ខ‌ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ‌ជ‌ាបត្តិ‌យា កតំ ហោតិ អ‌ជ‌ម្ម‌ន កតំ ហោតិ ‌វ‌ក្ខ‌ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ‌ដ‌េ‌ស‌ន‌ាកាមិ‌និ‌យ‌ា អ‌ាបត្តិ‌យ‌ា កតំ ហោតិ អ‌ជ‌ម្ម‌ន កតំ ហោតិ ‌វ‌ក្ខ‌ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ‌ដ‌េ‌ស‌ិ‌ត‌ាយ អ‌ាបត្តិ‌យ‌ា កតំ ហោតិ អ‌ជ‌ម្ម‌ន កតំ ហោតិ ‌វ‌ក្ខ‌ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ‌ចោ‌ដ‌េ‌ត្ម‌ា កតំ ហោ-តិ អ‌ជ‌ម្ម‌ន កតំ ហោតិ ‌វ‌ក្ខ‌ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ‌ស‌ា‌ដ‌េ‌ត្ម‌ា កតំ ហោតិ អ‌ជ‌ម្ម‌ន កតំ ហោតិ ‌វ‌ក្ខ‌ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្ម ដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអា-បត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអា-បត្តិ ដែលមិនមែនជាទេសនាគামិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបាន រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[១៨៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តី អនាពាបេត្វា កតំ ហោតិ អឌម្ភេន កតំ ហោតិ រត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អឌស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អឌម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិ-នយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨៨] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អា-បត្តិយា អឌស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច សម្ម្ខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិ-យា អឌស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច ។

[១៨៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អឌស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុរូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ

កម្មក្ខន្ធក: ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[១៨៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[១៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាម

ហោតិ ឧេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សម្ផុ១ា កតំ ហោតិ ឆម្ផេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ឆម្ផេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឆម្ផេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្ផេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ ។ បេ ។

[១៩០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

[១៩១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអា-បត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៥] អបរេហិ បិ ។ បេ ។ ឧេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៦] អបរេហិ បិ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាបត្តិ-យា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៧] អបរេហិ បិ ។ បេ ។ ចោនេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៨] អបរេហិ បិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៩] អបរេហិ បិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេ ន កតំ ហោតិ សមក្ខេ ន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អនុស្សរនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិន-យកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២០០] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
ណោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ការេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហ-
ការកោ ភិណ្ឌនការកោ ភស្សការកោ សង្ឆេ អធិការ-
ណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ
អនបទានោ តិហិសំសង្ហោ[1] ១ វិហរតិ អនុលោមិកេ-
ហិ តិហិសំសត្ថេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុណោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អា-
បត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[២០១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុណោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា
អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អធិសីលេ សីល-
វិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋि-
យា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុណោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អា-
បត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

---

១ គិហីហិ សំសដ្ឋោតិ ១ កត្ថចិ ១ ១ ១

[២០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្ករិះគន់ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ ភិក្ខុលួងំ មិនឈ្វាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[២០២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អ-
ទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ
ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភា-
សតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ
សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ
ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ ។ បេ ។ សង្ឆេ
អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ
អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិ សំសង្ឆោ វិ-
ហរតិ អនធុលោ មិកេហិ តិហិ សំសក្តេហិ ឥមេ ខោ
ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា
អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[២០៤] អបរេ សម្ឆ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[២០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្ក្គហេតុ ។ បេ ។ បង្ក្គអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆពួក ១ ជាអ្នកលូង់ មិនឈ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

ការយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ការយ្យ ។

[២០៥] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេ-សំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការយ្យ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អាកង្ខមានធ្ជក្ខំ និដ្ឋិតំ ។

[២០៦] អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មក-តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម វត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្ម្ាវត្តនា ន ឧបសម្ប្ាទេតព្ពំ ន និស្ស្ាយោ ទ្ាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋ្ាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវ្ាទ-សម្ម្ាតិ សាទិតព្ពា សម្ម្ាតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱ្ាវទិតព្ពា

មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឌាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះ-ដៀលព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឆប្រាជ្ញ (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[២០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូចេ្នះ គឺ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឆបានសន្ទនហើយ

យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា
អញ្ញា វ តាទិសិកា តតោ វ ចាបិជ្ជតរ កម្មំ ន
ករហិតព្វំ កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បកតត្តស្ស
ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ
អាសនាភិហារេ សេយ្យាភិហារេ ចាគោទកំ ចាទបី-
ឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរប្ជដិក្ខហណំ ន ហានេ ឋិដ្ឋិ-
ឋរិកម្មំ សាទិតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា
អនុទ្ធំសិតព្ពោ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្ពោ ន
ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្ពោ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធ-
សិតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្ពា[1] ន ឥមិនា ទ្ធជោ[2]
ជានេតព្ពោ ន ឥត្ថិយ ទ្ធជោ[3] ជានេតព្ពោ ន ឥត្ថិយ
សេវិតព្ពា ភិក្ខូ សេវិតព្ពា ភិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតព្ពា ន
បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្តព្ពំ ន
ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្តព្ពំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វ

---

១ ន ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្ពោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២-៣ ឥមិនាធជោ ឥត្ថិយ-ធជោតិបិ បាឋោ ។

ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ ការក្រោកទទួល អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសន:មកឱ្យ ការនាំទីដេកទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រចីវរ និងការបរិកម្ម (ដុស) ខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ ឱ្យបែកចាកពួកភិក្ខុ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ[១] មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ[២] មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ត្រូវសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស

---

១ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ពណ៌មិនបានកាត់ជាយផង មានជាយជាផ្កាផង ។

២ មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ទាំងឡាយ មានសំពត់ដែលគេក្រងដោយស្ស្ងរជាដើម ។

អជាវាសេ វា វត្ថុំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ឧិស្សា អាសនា
រុដ្ឋាតុំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសាឧេតព្ពោ អន្តោ វា
ពហិ វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសចោ បមេ-
តព្ពោ ន បវារណា បមេតព្ពា ន សវចនីយំ ការេតុំ ន
អនុវាទោ បដ្ឋមេតព្ពោ ន ឧិការេសោ ការេតព្ពោ ន
ចោឧេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ម-
យោជេតព្ពន្តិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម តេចត្តាឡីសវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

[២០៧] អថខោ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អឧស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អការិ អសម្ភោគំ
សង្ឆេន ។ សោ សង្ឆេន អាបត្តិយា អឧស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញ អាវាសំ
អគមាសិ តត្ត ភិក្ខូ ឧេវ អភិវាឧេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ[1] ន
អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការេសុ ន
ករុការេសុ ន មានេសុំ ន ឬជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ

1 បច្ចុបដ្ឋបេសុន្តិ ទិស្សតិ ។

ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញ ភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវក្រោកឡើងពីអាសន: មិនត្រូវរុកវានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារ-ណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍ នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួក ភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ វគ្ត ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះការមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២០៧] គ្រានោះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ ជាអ្នកដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិរួចហើយ ក៏ បានចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាស នោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិន បានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ: មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិន បានរាប់អាន មិនបានបូជា ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយ

អសក្ការិយមានោ អការុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ[1] តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខូ ឧវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការីសុ ន ការុការីសុ ន មានេសុំ ន ឬជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អការុការិយមានោ អ-មានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខូ ឧវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការីសុ ន ការុការីសុ ន មានេសុំ ន ឬជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អការុក-រិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការ-កតោ បុនទេវ ការ្យាសម្ពី បច្ចាគច្ឆិ សោ សម្ម វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តារ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯវ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឆេន អាបត្តិយា អទ្ធ្ យេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្ម វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ

---

1 ឱ.ម. អសក្ការបកតោ ។

មិនបានធ្វើសក្ការ: មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការ:ហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រាកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ: មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុលៃងធ្វើសក្ការ: លៃងគោរព លៃងរាប់អាន លៃងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការ:ហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រាកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ: មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុ មិនបានធ្វើសក្ការ: មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការ:ហើយ ក៏ត្រឡប់រិលមកក្រុងកោសម្ពីវិញ ឆន្នភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានឃើញអាបត្តិ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម

ឧត្តានំ វត្តាមិ កថន្តុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ
ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខ-
វេ សង្ឆោ ឆន្ទសា ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

[២០៨] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ឧបសម្ផាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាម-
ណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតឺ សាទិយតិ
សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២០៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ ស-
មន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា
សង្ឆេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាទិសិកំ

១ ឱ. តេ ភិក្ខូតិ ន ទិស្សតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងនោះ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរវម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

[២០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវវម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧប-សម្បទា ១ ឱ្យនិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឆបានសន្ទនហើយ ក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវវម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវវម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១

តតោ វា ចាបិជ្ជតរំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សា-ទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិ-ហារំ ចាដោនកំ ចានបីឋំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិ-ក្ខហណំ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកឡើងទទួល ១ នឹងអញ្ជ-លិកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសន:មក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមក ១ នឹងទឹកលាងជើង ១ នឹងតាំងសម្រាប់រងជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ នឹងការទទួលយកបាត្រ និងចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ជុស) ខ្ជង់ក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត

ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២១២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុជ្ជ-
សេតិ អាចារវិបត្តិយា អនុជ្ជសេតិ ឋិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុជ្ជ-
សេតិ អាជីវវិបត្តិយា អនុជ្ជសេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ពិហិទ្ធជ្ជំ ជាវេតិ តិត្ថិយទ្ធជ្ជំ
ជាវេតិ តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ ន សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ
ន សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្ពឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២១៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហាង្គេហិ សមន្ត-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ
អាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ
អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ឧិស្សា
អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា
ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហាង្គេហិ សមន្ថាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២១៥] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ
ឋបេតិ ឧបវណ្ណ ឋបេតិ សវចនីយំ ការេតិ អនុវាទំ
បដ្ឋបេតិ ឧិការសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ

កម្មក្ខន្ធក: ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់

[២១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែល មានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូល មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត ហើយមិនបាន ក្រោកពីអាសន: ១ រុកវានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាម ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យ ឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ)

កិក្ខូហិ សម្ឆយោ ១ តិ ឥមេហិ ១ ០ កិក្ខវេ អដ្ឋ-
ហង្គេហិ សមន្ថាតតស្ស កិក្ខុនោ អាបត្តិយា អ ១ ស្ស-
ណ ១ ០ ១ ០ ១ ០

នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់វគ្ត ៤៣ ដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ចាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។

[២១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧប-
សម្ប្ទា ១ មិនឱ្យនិស្សរ័យ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួល
ការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆបានសន្ទនហើយ ក៏មិន
ប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែល
សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា មិន
ឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១

តតោ វា ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន ករហតិ កម្ម្ដ្ឋកេ ន ករ-
ហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ដ្ឋាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្ដិយា អនុស្ស្ដ្ឋនេ ឧក្ខេ្ខបនីយកម្មំ បដិប្ឋស្ស្ដ្ឋម្ភេតព្ពំ ។

[២១៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ដ្ឋា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្ដិយា អនុស្ស្ដ្ឋនេ ឧក្ខេ្ខបនីយ-
កម្មំ បដិប្ឋស្ស្ដ្ឋម្ភេតព្ពំ ន បកតត្ដស្ស ភិក្ខុនោ អ-
ភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនា-
ភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ
សមន្ដ្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្ដិយា អនុស្ស្ដ្ឋនេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ បដិប្ឋស្ស្ដ្ឋម្ភេតព្ពំ ។

[២១៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ដ្ឋាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្ដិយា អនុស្ស្ដ្ឋនេ ឧក្ខេ្ខបនីយកម្មំ
បដិប្ឋស្ស្ដ្ឋម្ភេតព្ពំ ន បកតត្ដស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិ-
ហារំ ចាគោនកំ ចានបីឋំ ចានកថលិកំ បត្ដចីវរប្ប-
ដិគ្ដហណំ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ដ្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាប-
ត្ដិយា អនុស្ស្ដ្ឋនេ ឧក្ខេ្ខបនីយកម្មំ បដិប្ឋស្ស្ដ្ឋម្ភេតព្ពំ ។

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកទទួល ១ នឹងអញ្ជលិកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសន:មកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ នឹងទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ នឹងតាំងសម្រាប់ទ្រជើងនិងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ នឹងការទទួលបាត្រចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្ជង់ក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ន-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនី-
យកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិ-
យា អនុទ្ធំសេតិ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន
ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ
ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ច-
ហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្ស-
រណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២២១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ន-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ន តិហិទ្ធជំ[១] ជានាតិ ន
តិត្ថិយទ្ធជំ[២] ជានាតិ ន តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ សេវតិ
ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ច-
ហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្ស-
រណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

១-២ ឱ. គិហិធជំ តិត្ថិយធជំ ។

[២២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ពីភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវអម្ចាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្ឋស្សម្ភេតព្ពឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២២២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ន-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្ឋស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ
ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសិតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ
វសិតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ ឋ អនាវាសេ ឋ វសិតិ
បកតត្តំ ភិក្ខុំ ឧិស្សា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ
ភិក្ខុំ អាសានេតិ អន្តោ ឋ ពហិ ឋ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ន្ាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ឋស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២២៣] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ន្ាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរណេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្ឋស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ
ឋបេតិ ន ឋ្ាវណ្ណ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ការេតិ ន
អនុវាទំ ឋ្ាបេតិ ន ឱ្ការ ការេតិ ន ចោទេតិ

កម្មក្ខន្ធក: ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់

[២២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយក្រោកចេញពីអាសន: ១ មិនរុកពានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១

ន សាវេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ផយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពតេចត្តាឡីសកំ[១] និដ្ឋិតំ ។

[២២៤] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពំ ។ តេន[២] ភិក្ខវេ ឆន្នេន ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាតេ រន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឆេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្ហា វត្តামិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្តានំ វត្តামិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មស្ស[៣] បដិប្ផស្ស ទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ចិ យាចិតព្ពា ។ តតិយម្ចិ យាចិតព្ពា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ

---

១ ឌ. បដិប្ផស្សម្ភេតព្ពតេចត្តារីសកំ ។ ២ តេនហីតិ កត្ថចិ ឧបាត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ៣ ឧក្ខេបនីយស្ស កម្មស្សាតិ ទិស្សតិ ។

មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

[២២៧] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឆន្នភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្យៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ ថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលជាអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន*

សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខេ-បនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

កម្មក្ខន្ធក: ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នកិក្ខុនេះចុះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នកិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃីញអាបត្តិ ដល់ឆន្នកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆ

សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឌេត្តារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប្ស្ស ទ្ធឺ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ប្ស្ស-ម្ភេតិ យស្ស្ជាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-ស្ស ទ្ធិ សោ តុណ្ហ្ជាស្ស យស្ស ឌក្ខមតិ សោ ភា-សេយ្ យ ។ បដិប្ប្ស្ស ទ្ធំ សង្ឆេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អា-បត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឆ្ស្ស ត្ស្ម តុណ្ហ្ជ ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អទ្ស្ស្ សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បញ្ចមំ និដ្ឋិតំ ។

[២២៤] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគ្ត្ យ តោ សម្ពិ-យ ំ ១ ១ ១

ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិ-យារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន ឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឆបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ៥ ។

[២២៥] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងឃោ-សិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវ អាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល

ឧជ្ឈាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឺ បដិ-
ការាតុន្តិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថ ខោ ភគវា ឯតស្មឺ និទានេ ឯត-
ស្មឺ បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិ-
បុច្ឆិ សចំ ការ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ បដិការាតុន្តិ ។ សចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនុច្ឆវិកំ ។ បេ ។ អការណីយំ[1]
កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តឺ
អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឺ បដិការាតុំ នេតំ
ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា
។ បេ ។ ធម្មឺ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ
ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប-
ដិ-
ការ្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការោតុ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។

---

១ ការណីយន្តិ ។ ១ ។ ១ ។ ១

បន្ទុះបង្ហាប់ថា ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ មិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆន្នភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា (អំពើនេះ) មិនសមគួរ ។ បេ ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រាថ្នាសម្តែងអាបត្តិចេញទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ នឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។

[២២៦] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ការាតព្ពំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្ពោ ចោទេត្វា សារេតព្ពោ សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្ពា អាបត្តី អារោបេត្វា ព្យត្តេន[1] ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តីំ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តីំ បដិការាតុំ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិការត្ថាយ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តីំ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តីំ បដិការាតុំ ។ សង្ឆោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិការត្ថាយ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការោតិ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិការត្ថាយ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ការណំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហេស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ឫ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

---

១ ឩ. អាបត្តិ ពោបេតព្ពា អាបត្តី ពោបេត្វា ព្យត្តេន ។

[២២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវចោទធន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្ងាសប្រតិពលត្រូវញ្ជាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ធន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ធន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ធន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ធន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ធន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ
អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឺ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឺ
បដិកាតុំ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ
សង្ឆេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ
អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ ករតំ សង្ឆេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ
សង្ឆេន ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ
ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្ប្យញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ ឆន្ទោ
ភិក្ខុ សង្ឆេន[1] អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឆេនាតិ ។

---

១ ឥធ សង្ឆេនាតិ សទ្ទោ ឱ. ម. ឬ ១ ... ។

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេប-នីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនេះ គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ។ ទៅថា ឆន្នភិក្ខុ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ។

[២២៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច ។

[២២៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឧសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អនាវេបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលមិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-នាគামិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

[២៣០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្ម៉ុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្ប‌ដិ‌បុ‌ច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្ប‌ដិ‌ញ្ញា‌យ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ‌ជ‌ាប‌ត្តិ‌យា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ‌ឧ‌ទ‌ាន‌ាតាមិ‌ន‌ិ‌យា អ‌ាប‌ត្តិ‌យា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៣០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មបុ្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

[២៣៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៣៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោឧេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសាវេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អជាភេបេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្ថាកតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អជម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ជុរ្ជុបសន្ថញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៣៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

[២៣៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៣៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិ-បុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

កម្មក្ខន្ធក: ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឆរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នោះឯង ។

[២៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអា-បត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឿ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៤២] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។ បេ ។

[២៤៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលបានចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៤] អបវេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៤៥] អបវេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៤៦] អបវេហិបិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៧] អបវេហិបិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៨] អបវេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៤៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ ប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះ ឯង ។ បេ ។

[២៤៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិដែលមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សាវត្ថ្យា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៥០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តី អាវេបេត្ថ្យា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥១] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆ្យា អាបត្តិយា អប្ប-ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្ស្ការ-កោ សង្ឆ្យ អធិការណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិសំ-សង្ឆោ វិហរតិ អនជ្ជុលោមិកេហិ តិហិសំសក្ខេហិ

[២៤៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៥០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្ករិះគន់ បង្ករិះគិតនកថា បង្ករិះគិតអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ លូងំ មិនឈ្វាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អា-បត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ទាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេ-ឧ-ឧ-ឧ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារ-វិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥៤] តិណ្ណ្ហ កិក្ខវេ កិក្ខូនំ អាកង្ខមានេ សង្ឆ្យ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។ តេ ។ ។ ។

[២៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្ករិះគន់ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ពួក ១ លួងំ មិនឈ្វាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនី-យកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារ ពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្ម សម្មាវត្តនា

[២៥៦] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឆស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្ម អាកង្ខមានធ្លក្ខំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៧] អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្ម-កតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្ប្បាទេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧក្ខេប-នីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ពា

កម្មក្ខន្ធក: ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

[២៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេ-
បនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ
ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោល
តិះដៀលព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏
គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក
នេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឆប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
ហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការ
ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវ
ឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សរ័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិន
ត្រូវទទួលការសន្ទនខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឆបានសន្ទនហើយ
ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះ ដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត

អញ្ញា វ តាឧិសិកា តតោ វ ចាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន
ករហិតព្ពំ កម្មិកា ន ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស
ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិ-
កម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យាភិហារោ ចាគោទកំ
ចាឧបីឋំ ចាឧកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ ឧហា-
ឧេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាឧិតព្ពំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីល-
វិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្ពោ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធ-
សេតព្ពោ ន ឧិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្ពោ ន អាជីវ-
វិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេឧេតព្ពា
ន តិហិទ្ធជោ ជាវេតព្ពោ ន តិត្តិយទ្ធជោ ជាវេតព្ពោ
ន តិត្តិយា សេវិតព្ពា ភិក្ខូ សេវិតព្ពា ភិក្ខុសិក្ខា
សិក្ខិតព្ពា ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្ទេ
អាវាសេ វត្ថុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុំ ន ឯ-
កច្ឆន្ទេ អាវាសេ វ អនាវាសេ វ វត្ថុំ បកតត្តំ ភិក្ខុ
ឧិស្សា អាសនា វុដ្ឋាតព្ពំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសាឧេ-
តព្ពោ អន្តោ វ ពហិ វ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ
ឧចោសថោ បវេតព្ពោ ន ឧបវាសណា បវេតព្ពា

ឬអាបត្តិឯទៀត ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរ នឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជលី សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទេ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ (ឱ្យបែក) ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវតែគប់រកពួកភិក្ខុ ត្រូវតែសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែក្រោកឡើងចាកអាសនៈ មិនត្រូវរុកវានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវ

កម្មក្ខន្ធកេ ឆន្នោ ភិក្ខុ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

ន សវចនីយំ ការេតព្ពំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្ពោ ន ឱការេ ការេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឫយោជេតព្ពន្តិ ។

អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៨] អថខោ សង្ឆោ ឆន្ទ្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-យា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អការិ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ សោ សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ត ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេន្តិ ន បច្ចុដ្ឋេន្តិ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អការ្ហិ ន សក្ការ្ហិ ន ការ្ហិ ន មានេន្តិ ន ឬជេន្តិ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការ្ហិយមានោ អការ្ហិយមានោ អមានិយមានោ អឬជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្តបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេន្តិ ន បច្ចុដ្ឋេន្តិ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អការ្ហិ ន សក្ការ្ហិ ន ការ្ហិ ន មានេន្តិ ន ឬជេន្តិ ។

ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទគេ មិនត្រូវរំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់ឆន្នកិក្ខុ ។ ឆន្នកិក្ខុនោះ លុះត្រូវសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ: មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ ។ ឆន្នកិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការ: មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការ:ហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ: មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។

សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អ-
មានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ
អាវាសា អញ្ញ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខូ
នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន
សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការីសុ ន ករុការីសុ ន
មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ
អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ
អសក្ការកតោ បុនទេវ តោសម្ហី បច្ចាគច្ឆិ ។
សោ សម្ម វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ទន្តារ វត្តតិ ភិក្ខូ
ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯវ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឆេ
អាបត្តិយ អប្ឋដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្ម
វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ ទន្តារ វត្តាមិ ឥមំ ០ ខោ
មយ បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថ
អារោចេសុ ។ តេនហិ ភិក្ខវ សង្ឆ្យ ឆន្ទ្ធ ភិក្ខុ-
ណ អាបត្តិយ អប្ឋដិកម្ម ឧក្ខេបនីយកម្ម បដិ-
ឋ្ឋ ។

ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាដែរ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងកោ-សម្ពីវិញ ។ ឆន្នភិក្ខុ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្ពឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២៥៩] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ឧបសម្ប្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតឺ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប-ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[២៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាទិសិកំ តតោ វ ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ ។ បេ ។

[២៦១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាស-នាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធក: ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់

[២៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្ទតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទតហើយនៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណាហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការសំពះ ១ ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសន: មកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៦២] អបរេហិ បិ ។ បេ ។ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ ចាតោ ឧកំ ចាឧ បីបំ ចាឧ ឧកថលិកំ បត្តចីវរប្ឍដិក្ខហណំ ឧហានេ ឧ ដ្ឋិ ឧ ១ ១ ១

[២៦២] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១ វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៦៣] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិ-វិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៦៤] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់ពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

[២៦៥] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកចាកអាសនៈ ១ រុកវានភិក្ខុជាបកតត្ត

អាសាឧេតិ អន្ធោ វ ពហិ វ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពំ ។

[២៦៦] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសដ្ឋ បវេតិ បវារណ្ណ បវេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទ បដ្ឋបេតិ ឋិកាសំ ការេតិ ចោឧេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឍយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហ-ង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឍដិ-កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពំ ។

[២៦៧] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ឋាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពំ ន ឧបសម្ឍាឧេតិ ន និស្ឍយំ ឧេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាឧកសម្ម្ឍតឺ

ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុឃាត់ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្សយ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួល

សាឧិយតិ សម្ផតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ផដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ផស្ផម្ភេតុំ ។

[២៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាត-តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ផដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មំ បដិប្ផស្ផម្ភេតុំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន អា-បត្តិយា អប្ផដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ ជាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាឧិសិកំ តតោ វ ចាបិជ្ជតរំ កម្មំ ន ករហតិ កម្ម្ហិកេ ន ករហតិ ។ បេ ។

[២៦៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-នោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អា-សនាភិហារំ សាឧិយតិ ។ បេ ។

[២៧០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-នោ សេយ្យាភិហារំ ចាតោទកំ ចាឧបីឋំ ចាឧក-ថលិកំ បត្តចីវរប្ផដិគ្គហណំ ឧហាឧេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាឧិយតិ ។ បេ ។

ការសន្ទនខ្ជួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយ ក៏មិនប្រ-ដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦៩] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម ១ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសន:មកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៧០] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងទ្រជើងនិងវត្ថុសំរាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្ជង់ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្ឋស្សម្ភេតព្ពឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២៧១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធ-សេតិ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

[២៧២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន ទិហិទ្ធជំ ជាវេតិ ន តិត្ថិយទ្ធជំ ជាវេតិ ន តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ។ បេ ។

[២៧៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ ឯ អនាវាសេ ឯ វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ ឯ ពហិ ឯ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខូវ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ឋស្ឋម្ភេតព្ពំ ។

[២៧៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខូវ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២៧១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៧២] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់តែពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

[២៧៣] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីជាអាវាស ឬមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចេញពីអាសន: ១ មិនរុកវានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិន

បដិប្ឋស្ឍម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តស្ឍ ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ន ឋារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ការេតិ ន អនុវាទំ ឋដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឍយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហាន្តេហិ សមន្ឋាគតស្ឍ ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពំ ។

អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពតេចត្តាឡីសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៤] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បដិប្ឍស្ឍម្ភេតព្ពំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឆន្ទេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្ឋា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្ឋា រុឡ្ហាគំ ភិក្ខូគំ ចាតេ វន្ទិត្ឋា ឧក្កុ-ដិកំ និសីទិត្ឋា អញ្ជលឹ បត្តហោត្ឋា ឯវមស្ឍ វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេប-នីយកម្មកតោ សម្ឋ វត្តামិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្តានំ វត្តামិ អាបត្តិយា អប្ឍដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ឍ បដិប្ឍស្ឍ ទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឍិ យាចិតព្ពា ។

ឃាត់ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបក-
តត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួល
នាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១
មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វត្ត ៥៣ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវ
រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្នភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរក
សង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំង-
ឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
ព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
អាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្ត
វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ (ឆន្នភិក្ខុ) គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។

តតិយម្ពិ យាចិតញ្ហា ។ ញ្ញត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន
សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ
ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឌេត្តារ
វត្តតិ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិ-
ប្ឋស្ឋ្ទ្ធ ិ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ
ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្ឋស្ឋម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា
អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ
ចាតេតិ ឌេត្តារ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មស្ស បដិប្ឋស្ឋ្ទ្ធ ិ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្ឋស្ឋម្ភេតិ ។ យស្ឋាយស្ម្ឋតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ឋដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
បដិប្ឋស្ឋ្ទ្ធ ិ សោ តុណ្ហ្ឋាស្ស យស្ស ឌក្ខមតិ សោ
ភាសេយ្យ ។ ឌុតិយម្ពិ ឯតមត្ថំ វ្ឌាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ពិ

គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសឱ្យសង្ឆដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្ត វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបវោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញ ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង សម្ងបវោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្ជួនចេញចាកកម្ម មកសូម ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆរម្ងាប់ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុគួរដល់ លោកមានអាយុអង្ឆណា លោកមានអាយុអង្ឆនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរ ដល់លោកមានអាយុអង្ឆណា លោកមានអាយុអង្ឆនោះ គប្បីនិយាយ ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ លេ ។ ខ្ញុំប្រកាស

ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ
អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឆេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ
ឧត្តានំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឺ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ
ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឆេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ
សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ឆដ្ឋំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៦] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

សេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ សង្ឆបានរម្ងាប់ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ជាគម្រប់ ៦ ។

[២៧៦] *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ*

កម្មក្ខន្ធកេ បាបកទិដ្ឋិ អរិដ្ឋភិក្ខុវត្ថុ

ខោ បន សមយេន អរិដ្ឋស្ស ជាម ភិក្ខុនោ តន្ធ-
ជិបុព្ធ្ធស្ស[1] ឯវ្ហ្ហ ចាបកាំ ជិដ្ឋិតតំ ឧប្ប ន្ធ ហោតិ ត-
ថាហាំ ភ្ជ្ជ ជ ម ្ម ជ ្ម ជ ្ម ជ

កម្មក្ខន្ធក: រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់

ឈ្មោះអរិដ្ឋ: ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសំលាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយជាច្រើនរូបបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ: ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំង-ឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ គ្រានោះ ឯង ភិក្ខុទាំងនោះ ចូលទៅរកអរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្មាត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះ នឹងអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាតថា ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋ: ឮថា អ្នកឯងមានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ

ឯវំ ព្យា ខោ[1] អហំ អាវុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានামិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា រុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ មា អាវុសោ អវិជ្ជ ឯវំ អវច មា ភគវន្តំ អព្ភាចិក្ខិ ន ហិ សាធុ ភគវតោ អព្ភក្ខានំ ន ហិ ភគវា ឯវំ វទេយ្យ អនេកបរិយាយេន អាវុសោ អវិជ្ជ អន្តរាយិកា ធម្មា រុត្តា ភគវតា អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្ប្ស្សាទា កាមា រុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហូ-ចាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកង្ខ្លូបមា[2] កាមា រុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហូចាយាសា អាទីន-វោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំសបេសូបមា កាមា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ តិណុក្កូបមា កាមា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ អង្គារកាសូបមា កាមា រុត្តា ភគវតា ។ បេ ។

---

១ ឯវញ្ច ខោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ អដ្ឋិកង្កលូបមាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ធ្វើយថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ដូច្នោះមែន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះនិយាយថា អាវុសោអរិដ្ឋ: លោកកុំពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្ការ៉ាប់ព្រះមានព្រះភាគឡើយ ការពោលបង្ការ៉ាប់ព្រះមានព្រះភាគមិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះមានព្រះភាគមិនមែនទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះទេ ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋ: ធម៌ទាំងឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ ដោយអនេក-បរិយាយ ឯធម៌ទាំងឡាយនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពមែន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិចមានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរាងធ្នើ មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ក្ងើងស្មៅ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្ដៅរដើកក្ងើង ។ បេ ។

សុបិនកុបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ យាចិ-
តកុបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ រុក្ខផ-
លុបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ អសិសូនុបមា
កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សត្តិសូលុបមា កាមា
វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សប្បសិរុបមា កាមា វុត្តា ភគ-
វតា ពហុទុក្ខា ពហូបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ-
តិ ។ ឯវំបិ ខោ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ កន្ទ្ធពាធិបុព្ពោ តេហិ
ភិក្ខូហិ រុច្ចមានោ តថេវ តំ ចាបកំ ឧិដ្ឋិគតំ ថាមសា
បរាមស្ស អភិនិវិស្ស ភេហារតិ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ
អាវុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេ-
មេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេ-
វតោ ណលំ អន្តរាយាយាតិ ។ យតោ ច ខោ តេ
ភិក្ខូ ណានក្ខ្លីសុ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ កន្ទ្ធពាធិបុព្ពំ ឯតស្មា
ចាបកា ឧិដ្ឋិគតា វិវេចេតុំ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ

កម្មក្ខន្ធក: រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្ទៃឈើ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំបិតនិងជ្រញ់ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ។ អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្នាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះ និយាយដាស់តឿនយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះដដែលថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួកភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹងដោះអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្នាត ឱ្យរួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបានឡើយ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ

យេន ភគវា តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្កមិត្វា ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[២៧៧] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និចាតាបេត្វា អវិជ្ជំ ភិក្ខុ កន្ធពាធិបុព្វំ បដិបុច្ឆិ សចំ កិរ តេ អវិជ្ជ ឯវរូបំ ចាបកំ ឧិដ្ឋិតតំ ឧប្ឆន្ទ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ អន្តរាយាតិ ។ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ ភន្តេ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ អន្តរាយាតិ ។ ភាសេ ១ ខោ ជាម ត្វំ មោ-ឃបុរិស មយា ឯវំ ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាសិ ១១ មយា មោឃបុរិស អនេកបរិយាយេន អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា

ចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[២៧៧] ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយសួរបញ្ជាក់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នាតក្នុងកាលនោះថា ម្នាលអរិដ្ឋ ឮថា ទិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នេះ កើតឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សម្ដែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលតថាគតសម្ដែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ទាំង-ឡាយដែលធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ តថាគតសម្ដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ

អលញ្ចុ បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្ប្ស្ស្ជ្ជ
ការ៉ា រ៉ុត្ត៉ា ម៉ យ៉ ពហ៊ុ ធ ក ្ខ ា ពហ៊ ូ ចាយ ៉ ាសា អ ា ធ ីនភ ៉ ៅ
ឯ ត ្ត ក ិ ១ ្ យ ៉ ា អ ដ ្ ឋ ិ ក ន ្ ត ្ ត ្ (((

មិនមែនទេឬ ឯធម៌ទាំងនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពពិតមែន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរាងធ្ពឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ក្ងើងស្មៅ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្ដៅរងើកភ្លើង ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំ-បិតនិងជ្រញ់ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ម្នាលមោឃបុរស បើដូច្នោះ អ្នកឯងឈ្មោះថា ពោលបង្ហាច់តថាគតផង គាស់រំលើងខ្លួនឯងផង

ពហុញ្ហ អបុញ្ញ បសវសិ តំ ហិ តេ មោឃបុរិស ភវិស្សតិ ឌីឃរត្តំ អហិតាយ ទុក្ខាយ ឆេតំ មោឃបុរិស អប្ប្ សន្ថានំ វ បសាទាយ បសន្ថានំ វ កិយ្យោការាយ ។ បេ ។ វិតរហិត្វា ។ បេ ។ ឆម្ម ឆកដ ឆកត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ឆេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆ្យ អវិជ្ជ្ សួ ភិក្ខុ ឆេ ឆន្ទ្ ពាធិ ឆ ឆ ឆ ឆ ឆ ឆ ។

[២៧៨] ឯវញ្ហ ឆ ភិក្ខវេ ការ ឆ ឆ ឆ ។ ។ ។

ប្រសព្ធនូវបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្ជូនប្រកាន់ខុស ម្នាលមោយ-
បុរស ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជា
ប្រយោជន៍ដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែងទេ ម្នាលមោយបុរស អំពើនេះ
មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឱ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លា
ស្រាប់ហើយឱ្យរីងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។
ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
សង្ឆចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ គឺមិនឱ្យបរិ-
ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្នាត ។

[២៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវធ្វើ
យ៉ាងនេះ សង្ឆត្រូវចោទអរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នាត ជា
មុនសិន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង
លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឆឱ្យ
ដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមាន
សភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្នាត
ដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ
ថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តី
អន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

អន្តរាយាតិ ។ សោ តំ ជិដ្ឋិ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ឯវ្ហ ចាបកំ ជិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ ឥ-ហ ភគ្គវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា ១ តេ ១ ១ ១

ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋកិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ បើ
កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋកិក្ខុដែល
ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏
ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើង
ដល់អរិដ្ឋកិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវ
ធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែល
ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌
ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។
អរិដ្ឋកិក្ខុនោះ ក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ សង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋ-
កិក្ខុកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋកិក្ខុជា
កូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្មាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អវិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឥត្ថន្នាមិបុព្ពស្ស ឯវរូបំ ចាបកំ ឧដ្ឋិតំ ឧប្ផន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ឧដ្ឋឺ ឧប្ផដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឆោ អវិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឥត្ថន្នាមិបុព្ពស្ស ចាបិការយ ឧដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេតិ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ។ យស្សាយស្ម្ហតោ ខមតិ អវិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឥត្ថន្នាមិបុព្ពស្ស ចាបិការយ ឧដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ការណំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ការតំ សង្ឆេន អវិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ ឥត្ថន្នាមិបុព្ពស្ស ចាបិការយ ឧដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ សង្ឆេន ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើង ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំង-ឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ ។ សង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ សង្ឆបានធ្វើដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាតហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) គួរដល់សង្ឆ ហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

ជារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្ប្យញ្ចេ ភិក្ខវេ សំសដ អវិជ្ជោ ភិក្ខុ តន្ទ្ធពជិបុញ្ជោ សជ្ជេ[1] ចាបិកាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ប្ជិនិស្ស្ជ្ជ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ អសម្ភោកំ សជ្ជេជាតិ ។

[២៧៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ជ្ជាគតំ ចាបិកាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ប្ជិនិស្ស្ជ្ជ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ចេ ជុរ្ជ្ជ្ជ្ជ ជ្ជ្ជ អសម្ម្ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ហោតិ អប្ប្ជិ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ហោតិ អប្ប្ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហ ជ្ជ ជ្ជ ជ្ជ

ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ។ ទៅថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្នាត សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆហើយ ។

[២៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំ-ចាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគামិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្ដែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២៨១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

[២៨២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្ម៉ុខា កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ រក្ខេ ជ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ជ្ជាគតំ ។ បេ ។

[២៨៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្ប្ជ ដិបុ ច្ជ្ជ ា កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ រក្ខេ ជ កតំ ហោតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ជ្ជាគតំ ។ បេ ។

[២៨៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្ប្ជ ដិ ញ្ជ ា យ កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ រក្ខេ ជ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ជ្ជាគតំ ។ បេ ។

[២៨៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ ជ ាបត្ត ិ យ ា កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ រក្ខេ ជ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្ខេហិ សមន្ជ្ជាគតំ ។ បេ ។

[២៨៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អ ជ េ ស ជ ាតា ម ិ ជ ិ យ ា អ ាបត្ត ិ យ ា កតំ ហោតិ អជម្ម្ជ កតំ ហោតិ រក្ខេ ជ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគামិនី ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[២៨៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ឧេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៨៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោឧេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៩០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អជានេបេត្វា កតំ ហោតិ អជម្ជេន កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្ម-ញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

កម្មក្ខន្ធក: ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[២៨៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្ម ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

[២៩១] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិ-
កាយ ឥិដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា
កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ ឥិដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៩២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ ឥិដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អា-
បត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៩៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោ-
តិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឺ អាវេបេត្វា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[២៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ សួរហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយ (មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្ដែង ១ ។ បេ ។

[២៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

[២៩៤] អបវេហិបិ ។ បេ ។ សម្ទ្ធា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្ធាកតំ ។ បេ ។

[២៩៥] អបវេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៩៦] អបវេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៩៧] អបវេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៩៨] អបវេហិបិ ។ បេ ។ ឧសណ្ណាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្ទេន កតំ ហោតិ សមក្ខេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៩៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលបញ្ជាក់ហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ(មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគামិនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

[២៩៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ សមក្ខេ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៣០០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោនេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ សមក្ខេ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ ។ បេ ។

[៣០១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ សមក្ខេ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[៣០២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឺ អាវេបេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្នេ កតំ ហោតិ សមក្ខេ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៩៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្ដែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រម-ព្រៀង ១ ។ បេ ។

[៣០០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ កម្មប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិអង្គសមន្នាគតភិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៣] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ភណ្ឌនការ-តោ ហោតិ កលហការតោ ភេទនការតោ ភស្ស-ការតោ សង្ឆេ អធិករណការតោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិ សំសង្ហោ ហិ ហារតិ អនត្ថលោ មិ ត្ថ ហិ តិ ហិ សំ ស ត្ថ ហិ ឥ មេ ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហ ង្គេ ហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខ-មានោ សង្ឆោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[៣០៤] អបរេហិ ចិ ភិក្ខវេ តីហ ង្គេ ហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ អធិ សីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឌាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិ-ទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥ មេ ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហ ង្គេ ហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិ តា-យ ទិដ្ឋិយា អប្ផដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៣០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្ក្គហេតុ អ្នកធ្វើជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់-ទែង អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆ ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឈ្វាស ច្រើនទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅ ច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ត ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារ: ក្នុងអជ្ឌាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហាត្តេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិកាយ ឧដ្ឋ-
យា អប្ឆជិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ពុទ្ធស្ស
អវណ្ណោ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណោ ភាសតិ សង្ឆស្ស
អវណ្ណោ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាត្តេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិកាយ
ឧដ្ឋយា អប្ឆជិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[៣០៦] តិណ្ណោ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ
សង្ឆោ ចាបិកាយ ឧដ្ឋយា អប្ឆជិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនី-
យកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ ក-
លហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឆេ
អធិការណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ
អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិ សំ សង្ឆោ វិហ-
រតិ អនធុលោ មិ ភេហិ តិហិ សំ ភេហិ ឥមេ ខោ
ភិក្ខវេ តិណ្ណោ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឆោ ចាបិកាយ
ឧដ្ឋយា អប្ឆជិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្ក្រហេតុ ជាអ្នកធ្វើជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីទាស់ទែងជាអ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឆពួក ១ ជាអ្នកលួងមិនឈ្ងាស ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាជ្ញ ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានេ សង្ឆេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ អនិ្ទ្ធិ លេ សីល-
វិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ
ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខ-
វេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានេ សង្ឆេ ចាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

[៣០៨] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អា-
កង្ខមានេ សង្ឆេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភា-
សតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឆស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ
អាកង្ខមានេ សង្ឆេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្ប-
ដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ការេយ្យ ។

កម្មក្ខន្ធក: ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[៣០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារ:ក្នុងអជ្ឌាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឆពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឆប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ កម្មមានចំនួន ៦ លើកដែលសង្ឆប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣០៩] ចាបិកាយ ឥដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្ជ្ជេ ឧ-
ក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម្ជ វត្តិតព្ពំ ។
តត្រាយំ សម្ម្ជវត្តនា ន ឧបសម្ជ្ជាទេតព្ពំ ន និស្ជ្ជយោ
ទាតព្ជោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ជោ ន ភិក្ខុនោវា-
ទកសម្មតិ សាទិតព្ជា សម្ម្ជតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន
ឱវទិតព្ជា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន ចាបិកាយ
ឥដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្ជ្ជេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ជា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ
វា ចាបិជ្ជតរា កម្មំ ន ករហិតព្ពំ កម្មិកា ន ករហិ-
តព្ជា ន បកតត្តស្ជ ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ ឋបេតព្ជោ
ន ឋវារណា ឋបេតព្ជា ន សវចនីយំ ការាតព្ពំ ន
អនុវាទោ ទាតព្ជោ ន ឱការសោ ការេតព្ជោ ន
ចោទេតព្ជោ ន សារេតព្ជោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ជ-
យោជេតព្ជន្តិ ។

ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្ជ្ជគ្គ ឧក្ខេបនីយកម្ម អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង (ឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះ ដូចេ្នះគឺ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវឱ្យទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆសន្ទនរួចហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចំពោះអាបត្តិណា កុំឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱ្យកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ វត្ត ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

កម្មក្ខន្ធកេ អរិដ្ឋភិក្ខុ បាបិកទិដ្ឋិអប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

[៣១០] អថខោ សង្ឆោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ កន្ទ-ជិបុត្ត្ថស្ស ចាបិការយ ជិដ្ឋិយា អប្ប្ដិនិស្ស្ដគ្ដេ ឧក្ខ-ប្ដនីយកម្មំ អការិ អសម្ភោកំ ស្ដង្ឆ ។ ស្ដោ ស្ដង្ឆ ចាបិការយ ជិដ្ឋិយា អប្ប្ដិនិស្ស្ដគ្ដេ ឧក្ខ-ប្ដនីយកម្មកតោ ១ ។ យ ត ភិក្ខ អ្ប្ដ្ដ ។ ២ ។ ត ឧ្ដ្ដ ១ ២ ១ ២ ១ ២

កម្មក្ខន្ធក: អរិដ្ឋភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

[៣១០] គ្រានោះ សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឆ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ លុះសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយណា ដែលមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្ងាប់ត្មាត សង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ មិនគួរនឹងសឹកសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣១១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយសួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឮថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្ងាប់ត្មាត សង្ឆបានធ្វើឧក្ខ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោយ-បុរសនោះ ដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

ភគោ វិញ្ញមិស្សតិ ឆេតំ ភិក្ខវេ អប្ប្ សន្ថានំ ឯ ប-
សាឌាយ ។ បេ ។ វិតរហិត្វា ឆម្ម ភ្ជ ភ្ជ ភ្ជ ភិក្ខ
អាមន្ត្រេសិ ឆេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆ្ យ ចាបិកាយ ឌ ដ្ឋ ១
អ ្ជ ជ ិ ្ ្ ្

មិនសមគួរនឹងសឹកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏អាក្រក់ចុះ ។

[៣១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្សយ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្នត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្នតរួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

[៣១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឺ អាបជ្ជតិ អញ្ញ វ តាឧិសិកំ តតោ វ ចាបិជ្ជតរំ កម្មំ ករហាតិ កម្មិកេ ករហាតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ជដិ-ឧិស្ស្ជេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្ស្ជម្ភេតព្ពំ ។

[៣១៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ជដិឧិស្ស្ជេ ឧក្ខ-បនីយកម្មំ ន បដិប្ជស្ស្ជម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខ-ុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ឋារណ៉ា ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោឧេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ជយោឧេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្ថាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-កាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ជដិឧិស្ស្ជេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន ប-ដិប្ជស្ស្ជម្ភេតព្ពំ ។

ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្ជដិនិស្ស្ជគ្គ ឧក្ខេបនីយកម្ម

នប្ជដិប្ជស្ស្ជម្ភេតព្ពអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រ-ហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុដែលហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣១៤] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ឋិជ្ជិយា អប្ជជិនិស្ជ្ជ្ជ្ជ ឧក្ខេ-បនីយកម្មំ បដិប្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ន ឧបសម្ជ្ជ្ជ្ជ ន និស្ជ្ជ្ជ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋ្ជ្ជ ន ភិក្ខុនោ-ជ្ជ្ជ្ជ ន ឱវ្ជ្ជ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហ្ជ្ជ្ជ សមន្នាគ-ត្ជ្ជ ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ឋិជ្ជិយ អប្ជជិនិស្ជ្ជ្ជ ឧក្ខេ-ជ្ជ្ជ ។

[៣១៦] អ្ជ្ជ្ជ ភិក្ខវេ ជ្ជ្ជ្ជ សមន្នា-ត្ជ្ជ ភិក្ខុនោ ចាបិ តាយ ឋិជ្ជិយ អប្ជជិនិស្ជ-ក្ជ ឧក្ខេ-ជ្ជ ។ យ អ-ជ្ជ ។ ជ ។ ។ ។

[៣១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្សយ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្ទនខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនី-យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចំពោះអាបត្តិណាហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

[៣១៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ ឋបេតិ ន ឋារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ការេតិ ន អនុវាទំ ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឋយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-នោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនី-យកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្ពអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣១៨] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេ-តព្ពំ តេន ភិក្ខវេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-និស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឆ្យំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ញត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាបេ ឋត្វិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ

កម្មក្ខន្ធក: ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

[៣១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឆត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឆត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង

បត្តហេតូ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឆេន ចាបិកាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ឋដិនិស្ឋគ្ដេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-
ក្ដោ សម្ហា វត្ដាមិ លោមំ ចាតេមិ ឧត្ដារ៎ វត្ដាមិ ចាបិកាយ ឧិដ្ឋិយា អប្ឋដិនិស្ឋគ្ដេ ឧក្ខេបនីយ-
ក្ដម្ហស្ឋ បដិប្ឋស្ឋ្ដ្ដ ! យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឋិ យា-
ចិតព្ដ ។ ត្ដតិយម្ឋិ យាចិតព្ដ ។ ព្យត្ដេន ភិក្ខុ-
ណា ! ឧិដ្ឋិ ! ! !

ផ្តង់អញ្ជលីឡើងនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់រួចហើយ បានប្រ-ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឆឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមភោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់

ឋិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-
ស្សទ្ធឺ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
កាយ ឋិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
ប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ឋិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មស្ស បដិប្ប្ស្ស្ទ្ធិ សោ តុណ្ហ្ស្ស យស្ស
ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប្ិ ឯតមត្ថំ វទាមិ
។ បេ ។ ត្ត្ិយម្ប្ិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឆេន ចាបិកាយ
ឋិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្ម
វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ឧត្តារំ វត្តតិ ចាបិកាយ ឋិដ្ឋិយា
អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប្ស្ស្ទ្ធឺ យា-
ចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ
ឋិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្ប្ស្ស្ម្ភេ-
តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
ចាបិកាយ ឋិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស បដិប្ប្ស្ស្ទ្ធិ សោ តុណ្ហ្ស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ អស់វារៈ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ អស់វារៈ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឆធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងមរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឆរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្ប្ស្ស្ជ្ជ ( ) ( ) ( )

លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ សង្ឆបានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញជាគម្រប់ ៧ ។

ចប់កម្មក្ខន្ធក: ជាបឋម ។

ក្នុងខន្ធក:នេះ មាន ៧ រឿង ។

ឧទ្ទានៃកម្មក្ខន្ធក:នោះគឺ

[៣១៩] រឿងបណ្ដុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការបង្ក ហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការបង្កហេតុ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង ភិក្ខុទាំងឡាយជាអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឧជ្ឈាយន្តិ បរីសតោ[1]
សទ្ធម្មដ្ឋិតិកោ ពុទ្ធោ
សយម្ភូ អត្តបុត្តលោ
អាណាបេសិ តជ្ជនីយំ[2]
កម្មំ សាវត្ថិយំ ជិនោ ។
អសម្ភុ១ាប្បដិបុច្ឆា
អប្បដិញ្ញាយ កតញ្ច យំ
អនាបត្តិ អនេសនេ
ទេសិតាយ កតញ្ច យំ
អចោទេត្វា អសារេត្វា
អនាវេបេត្វា[3] ច យំ កតំ
អសម្ភុ១ា អជម្ម្ជេ
រត្តេជាបិ ច យំ កតំ[4]
អប្បដិបុច្ឆា អជម្ម្ជេ
រត្តេជាបិ ច យំ កតំ[5]

---

១ ឱ. បទស្សកោ ។ ម. បទស្សតោ ។ ២ ឱ. តជ្ជនីយ ។ ៣ ឱ. អវោបេត្វា ។ ៤ ឱ.ម. រត្តេន ជាបិ យំ កតំ ។ ៥ ឱ.ម. បុន រត្តេន យំ កតំ ។

ក៏ពោលទោសក្នុងកណ្ដាលបរិស័ទ ព្រះពុទ្ធជិនស្រី ជាព្រះ
សយម្ភូ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រាជ្ញានូវការបិតបេរនៃព្រះសទ្ធម្ម
ទើបទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ (តជ្ជនី-
យកម្មណា) ដែលសង្ឆធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិន
សាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា
ដែលសង្ឆធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-
នាគামិនី ដោយអាបត្តិដែលសំដែងរួចហើយ ១ (តជ្ជនីយកម្ម)
ណា ដែលសង្ឆមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១
(តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឆធ្វើក្នុងទីកំបាំមុខ ធ្វើមិនត្រូវ
តាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណាដែលសង្ឆធ្វើ
ដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១

អប្ឆដិញ្ញាយ អជម្ហេន
វត្ថេជាបិ ច យំ ឥតំ[1]
អជាបត្តិយា[2] អជម្ហេន
វត្ថេជាបិ ច យំ ឥតំ[3]
អនេសជាតាមិនិយា
អជម្ហវត្ថមេវ ច
ឧសិតាយ អជម្ហេន
វត្ថេជាបិ ឥតេវ ច
អចោនេត្វា អជម្ហេន
វត្ថេជាបិ ឥតេវ ច
អសាវេត្វា អជម្ហេន
វត្ថេជាបិ ឥតេវ ច
អជាវោបេត្វា[4] អជម្ហេន
វត្ថេជាបិ ឥតេវ ច

---

១ ឱ. ម. វគ្គេន បាបិ យំ ឥតំ ។ ២ ឱ. អនាបត្តិ ។ ៣ ឱ. ម. វគ្គេន បាបិ យំ ឥតំ ។ ៤ ឱ. អវោបេត្វា ។

(តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឆ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឆ ធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្មទាំងនោះ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម) ២ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឆ ធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលសម្តែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក (ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម) ជាអវិនយកម្ម ដូចគ្នាដែរ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឆមិនបានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឆមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឆមិនបានលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

កណ្ហាវារនយេនេវ
សុក្ការំ រិជានិយា[1] ។
សង្ខ្យោ អាកង្ខ្ជ្ជមានោ រ[2]
យស្ស តជ្ជនីយំ ការ
ភណ្ឌនំ ពាលោ សំសង្ខ្ជោ
អនិសីលេ[3] អជ្ឌាចារ
អតិនិដ្ឌិយ រិបន្ធ
សង្ខ្យោ តជ្ជនីយំ ការ ។
ពុទ្ធធម្ម សង្ឆ
អវណ្ណ យោ ច ភាសតិ ។
តិណ្ណាន្ធម្ម ច ភិក្ខូ
សង្ខ្យោ តជ្ជនីយំ ការ
ភណ្ឌនការកោ ឯកោ
ពាលោ សំសក្ត្ជ្ជ
អនិសីលេ អជ្ឌាចារ
តថេវ អតិនិដ្ឌិយ

---

១ ឱ. ម. សុក្ការម្ប ជានិយ ។ ២ ឱ. ម. ច ។ ៣ ឱ. អធិសីលំ ។

កម្មក្ខន្ធក: ឧទ្ទានគាថា

បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្កវារ: (វារ:នៃកម្មស គឺចំណែកខាងកម្មត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្ហវារ: (វារ:នៃកម្មខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្មខុសនោះចុះ) ។ កាលបើសង្ឆ្ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្ក្រហេតុ លូងំ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ (សង្ឆ) គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឌាចារ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិ-ទិដ្ឋិ ។ និងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆ ។ សង្ឆគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវការបង្ក្រហេតុពួក ១ លូងំពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិ-សីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឌាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិ-បត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ (សង្ឆគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ

ពុទ្ធធម្មស្ស សង្ឆ្យស្ស
អវណ្ណ្ហ យោ ច ភាសតិ ។
តជ្ជនីយកម្មកតោ
ឯវំ សម្មានុវត្តិតា
ឧបសម្ប្ជា និស្ស្ជ្ជ
សាមណេរឧបដ្ឋិតា
ភិក្ខុ ជោវាធកសម្ម្ជ
ន ភវ តជ្ជនីកតោ[1]
ជាបជ្ជ តញ្ច អាបត្តឺ
តានិ សញ្ច តតោ ឋ
ភម្ម ញ្ច ភម្ម ភ ចេ[2]
ន ភវ ហ តថាវ
ឧ ចាសថ ឋ ១ ១
ឧ ១ ១ ១

និងភិក្ខុ ដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ព្រះធម៌ពួក ១ ព្រះសង្ឆពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឆធ្វើ តជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សរ័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទ្ធតខ្លួនជា អ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឆសន្ទ្ធតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅ ភិក្ខុនីឡើយ) មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រ-ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិន ត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឱ្យកាសោ ចោទនេន ច
សារណំ សម្ឆយោតញ្ច
ន ការេយ្យ តថាវិធោ ។
ឧបសម្ឆ្ជា និស្ឆ្ជយោ[១]
សាមណេរឧបជ្ជ្ជា
ឱ្យាឧកសម្ម្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ
បញ្ចហ្ជ្ជ្ជ្ជ សម្ម្ជ្ជ[២] ។
ត្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ អ្ជ្ជ[៣]
ត្ជ្ជ្ជ្ជ ត្ជ្ជ ប្ជ
ក្ជ្ជ ក្ជ្ជ ច្ជ
ត្ជ្ជ្ជ ន ម្ជ ។
ឧ្ជ្ជ ប្ជ
ស្ជ្ជ ន ម្ជ
ស្ជ្ជ ម្ជ

---

១ ឱ. ឧបសម្ឆ្ជ្ជ ។ ២ ឱ. ។ ម. ។ ៣ ឱ. ។

មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវ រំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះគ្នា) ។ តជ្ជនីយកម្ម (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំងឆ្នាយ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ឱ្យនិស្សរ័យ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្ទនខ្លួនជា អ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឆសន្ទនហើយ ក៏ទៅប្រដៅ ភិក្ខុនី) ។ តជ្ជនីយកម្មមិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិ មុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀល កម្ម តិះដៀលភិក្ខុទាំងឆ្នាយអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុណាប្រកប ដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបវារណា ធ្វើ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឱ្យឈ្លោះគ្នា

ឥមេហជ្ជេហិ យោ យុត្តោ
ឥជ្ជជ្ជ ឧបសម្ម្ហតិ[1] ។
ឥណ្ហាវ្ហានយេនេវ
សុក្ខ្ហារ៎ វ្ហានិយ[2] ។
ពាលោ អ្ហាបត្តិ ពហុលោ
សំសជ្ជ្ហាបិ ច សេយ្យសោ
ជ្ហិយ្ស្ហ ឧ្ហ ឧ្ហ ។
អ្ហាណ្ហ្ហ ។
ឥ្ហ ។
ឥ្ហ ។
ឥ

តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះ មិនរម្ងាប់ឡើយ ។ បណ្ឌិតគប្បីដឹង

សុក្ខវារៈ តាមទំនងនៃកណ្ហវារៈចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ

ដែលជាភិក្ខុលូង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយ

គ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធមហាមុនី ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើនិយ-

ស្សកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពីររូប ឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្ភសុកៈ (នៅ)

ក្នុងកិជាគិរិជនបទ ដែលជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារ

ផ្សេង ៗ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យធ្វើ)

បព្ភាជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ រឿងភិក្ខុសុធម្ម អ្នកនៅ

ក្នុងអាវាសរបស់ចិត្តហបតី ក្នុងនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ជាតិវាទេន ខុំសេតិ
សុឆម្ហោ ចិត្តុចាសកំ
បដិសារណីយំ កម្មំ
អាណាបេសិ តថាគតោ ។
ពោសម្ពិយំ ឆន្ទំ ភិក្ខុំ
និច្ចន្ធាបត្តិ បស្ស្ជិតុំ ។
អនុស្ស្ជេ ឧក្ខេ្ខបិតុំ
អាណាបេសិ ជិនុត្តមោ ។
ឆន្ទោ តំយេវ អាបត្តឹ
បដិកាតុំ ន ឥច្ឆតិ
ឧក្ខេ្ខបនាឃ្ជដិកម្ម
អាណាបេសិ វិនាយកោ ។
ចាបនិដ្ឋិ អរិដ្ឋស្ស
អាសិ អញ្ញាណនិស្ស្ជិតា

កម្មក្ខន្ធក: ឧទ្ទានគាថា

(សុធម្មភិក្ខុនោះ) ជេរចិត្តគហបតី ជាឧបាសក ដោយពាក្យ
តិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យ
ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងឆន្នភិក្ខុ ក្នុងក្រុងកោសម្ពី
(ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ។ ទើប
ព្រះជិនស្រីដ៏ឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្នភិក្ខុ ក៏មិនប្រាថ្នានឹង សម្តែងអា-
បត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធជានាយកដ៏វិសេស ទ្រង់ត្រាស់
បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុមានទិដ្ឋិលាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង

ទិដ្ឋិអប្ផដិនិស្សគ្គេ
ឧក្ខេបំ ជិនភាសិតំ ។
ឆិយស្ស្ជកម្មំ បព្ជ្ជ[1]
តថេវ បដិសារណី ។
អនុស្ស្ជាប្ផដិកម្ម
អនិស្ស្ជគ្គេ ច ទិដ្ឋិយា
ឧភ្ជាជ្ជាវុបឃាតី
មិច្ជ្ជាអាជីវមេវ ច
បញ្ជ្ជនីយកម្មម្ជ្ជ
អតិរេកបជ្ជ ឥមេ ។
អលាភ្ជ្ជាវណ្ណ្ជ ទ្ជ្ជ បញ្ជ
ទ្ជ្ជ បញ្ជ្ជកាតិជ្ជមកា[2]
បដិសារណីយកម្មម្ជ្ជ[3]
អតិរេកបជ្ជ ឥមេ ។

---

១ ឱ. បព្ជ្ជាជ ។ ២ ឱ. អលាភ្ជ្ជាវណ្ណ្ជ ទ្ជ្ជ បញ្ជ ទ្ជ្ជ បញ្ជ្ជកោតិនាមកោ ។ ៣ ឱ. បដិ-សារនិកម្ម្ជ ។

ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ-
បង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើនិយស្សកម្ម
បព្វាជនីយកម្ម និងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូច
គ្នាដែរ ។ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ១
មិនសម្តែងអាបត្តិ ១ មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ១ ល្បែង ១
មារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆាអាជីវៈ ១
ទាំងនេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។ អង្គ ៥ គឺ
ភិក្ខុ ព្យាយាមមិនឱ្យគ្រហស្ថបានលាភ និងពោទោស
ព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា
ទ្វេបញ្ចកៈ ទាំងនេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

តជ្ជនីយំ និយស្សញ្ចូ[1]
ទុវេ កម្មានិ សានិសា[2] ។
បព្ជ្ជា[3] បដិសារិ ច
ទ្ធជ្ជ ឧណ្ណារិត្តកា[4]
តយោ ឧក្ខេបនីយកម្មា[5]
សនិសា តេ រិកត្តិតោ
តជ្ជនីយនយេណាបិ
សេសំ កម្មំ[6] រិណានិយាតិ ។

---

១ ឱ. និស្សយញ្ជ ។ ២ ឱ. ទុវេ កម្មេសុ សទិសំ ។ ៣ ឱ. បព្ជាជ ។ ៤ ឱ. ម. បដិសារី ច អត្ថិ បទាតិរិត្តតា ។ ៥ ឱ. ម. ឧក្ខេបនា កម្មា ។ ៦ ឱ. សេសកម្មំ ។

កម្មក្ខន្ធក: ឧទ្ទានគាថា

មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម ១ និយស្ស-កម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំង-ឡាយពីរ គឺបញ្ជាជនីយកម្ម ១ បដិសារណីយកម្ម ១ មាន អង្គ ៨ ខ្ញុះ ថយពី ៨ ខ្ញុះ មិនលើសពី ៨ ឡើយ ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ៣ នោះប្រហែល ។ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នកប្រាជ្ញ គប្បីដឹងតាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ

[៣២០] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហរតি ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ
បន សមយេន ចារិវាសិកា ភិក្ខូ សានិយន្តិ បកត-
តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សា-
មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចាគោទកំ
ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិក្គហណំ ឆហានេ
បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ឋិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈា-
យន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម ចារិវាសិកា
ភិក្ខូ សានិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
សេយ្យាភិហារំ ចាគោទកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ
បត្តចីវរប្បដិក្គហណំ ឆហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថ ខោ
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធក:

[៣២០] *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់នៅក្នុងជេត-*
វនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួក
ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស[1] *តែងទទួលត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-*
កម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសន:មកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ
ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
បាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំង-
ឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសម
បើនឹងត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម
ការនាំអាសន:មកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំង
សម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុស
ក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ទើប
ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

---

១ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បដិច្ឆន្ទបរិវាស ១ បដិច្ឆន្ទបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បដិច្ឆន្ទបរិវាសនោះបានសម្តែងរួចហើយក្នុងមហាខន្ធក:នៃមហាវគ្គ ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធក: ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកានំ គរហា

[៣២១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ ជិណាណេ ឯតស្មឹ បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្ធិចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សចំ ការ ភិក្ខវេ ចារិវាសិកា ភិក្ខូ សាធិយន្តិ បក-តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សា-មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចាតោទកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរឬជិក្ខហាណំ ឧហាណេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ភគ្គ ហិ ជាម ភិក្ខវេ ចារិវាសិកា ភិក្ខូ សាធិយិស្ឆន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចាតោទកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរឬជិក្ខហាណំ ឧហាណេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ ឧតំ ភិក្ខវេ អឬសន្ធានំ វា បសាទាយ បសន្ធានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ ភគ្ត ភិក្ខូ អាមន្ត្រេសិ ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេ ភិក្ខូនា សាធិតព្ធំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

[៣២១] ព្រោះនិទានៈ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋា-នកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសមិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារេ សេយ្យា-
ភិហារេ[1] ចាគោនកំ ចានបីឋំ ចានកថលិកំ
បត្តចីវរឫជិក្ខហាណំ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាធិ-
យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ចារ-
ាសិការានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិ-
ហារំ ចាគោនកំ ចានបីឋំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរឫ-
ជិក្ខហាណំ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ
ចារ្យាសិការានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោសថំ ប-
ាវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឋិណោជនំ ភត្តញ្ច[2] ។ តេនហិ
ភិក្ខវេ ចារ្យាសិការានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ
យថា ចារ្យាសិកេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្ពំ ។

---

១ ភត្តចិ ឧបាត្តកេ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ ចសទ្ទោ
ឱរោបិយមរម្មឧបាត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស (ត្រេកអរ) នឹងអភិវាទន-កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក (នៃគ្នានិងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដូចគ្នា) តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត[១] ១ ការទទួលភត្ត[២] ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

---

១ លំដាប់ភត្តមានឧទ្ទេសភត្តជាដើម ដែលសង្ឆត្រូវចែកឱ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួនក៏លះបង់ភត្តនោះ គឺប្រាប់ឱ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃសិន ចំណែកខ្លួននឹងទទួលក្នុងថ្ងៃតទៅ ។

២ ទទួលចែកភត្តដែលខ្លួនត្រូវបាន តាមលំដាប់វស្សាបាន ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកស្ស សម្មាវត្តនា

[៣២២] ចារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិ-
តព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្ផាទេតព្ពំ ន
និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន
ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន បរិវាសោ ទិន្នោ
ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញា វ តាទិសិកា
តតោ វ ចាបិដ្ឋតរា ភិយ្យោ ន ករហិតព្ពំ ភិយ្យោ ន
ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ ឋបេ-
តព្ពោ ន ឧបោសថ ឋបេតព្ពា ន សវចនីយំ ការេតព្ពំ
ន អនុវាទោ ឋបេតព្ពោ ន ឱការោ ការេតព្ពោ

បារិវាសិកក្ខន្ធក: ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២២] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស) ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិ-វាសនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា[១] ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ[២] ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន[៣] ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឆសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឆឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ត្រូវអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱ្យកាស (ដើម្បីចោទ) ១*

---

១ អដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវធ្វើជាឧបជ្ឈាយ៍ឱ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្ត ប៉ុន្តែបើបានដាក់វត្តហើយនឹងឱ្យឧបសម្បទាក៏គួរ ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកម្មវាចា តែកាលបើគ្មានភិក្ខុដទៃ ភិក្ខុនោះដាក់វត្តហើយសូត្រកម្មវាចាក៏គួរ ។ ២ មិនត្រូវឱ្យនិស្សយដល់ភិក្ខុជាអាគន្តុក: ភិក្ខុណាបានកាន់និស្សយទៅហើយត្រូវប្រាប់ភិក្ខុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម ត្រូវលោកកាន់យកនិស្សយក្នុងសំណាក់ព្រះថេរៈឯណោះចុះ កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ រលាចូលស្រុកកុំមកលាខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយគេនៅតែធ្វើនោះ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ៣ មិនត្រូវទទួលសាមណេរឯទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនបំបួសហើយក៏ត្រូវហាមថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ សាមណេរអស់នោះនៅតែធ្វើ បារិវាសិក-ភិក្ខុនោះ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ឆយោទេតព្វំ ។

[៣២៣] ន ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ ឥន្តព្វំ ន បុរតោ ឧសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឆស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បញ្ញាតព្វោ[1] តេន ច សោ សាទិតព្វោ ន ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា ឥកុលានិ ឧបសង្ក្រមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គេ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌាចាតិកង្គេ សមាទិតព្វំ ន ច តប្ឆ្ចយ្យ បិណ្ឌាចាតោ ឧីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានីសូតិ ។

---

1 ឱ. ទាតព្វោ ។

មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

[៣២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវអង្គុយមុខ (ភិក្ខុជាបកតត្ត) ទីឱកាសណាដែលជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (គ្រែឬតាំងដែលអាក្រក់ជាងគេ) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលអាក្រក់ជាងគេ) របស់សង្ឆ ។ ត្រូវប្រគល់ឱ្យឱកាសនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរចំពោះឱកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឱ្យជាបុរេសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ជាបច្ឆាសមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាត្រមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ[1] ។

---

១ បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយឆាន់ក្នុងវត្តនេះហើយនិងរាប់រាត្រីទាំងឡាយ កាលបើអញចេញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញមិនប្រាប់ នឹងដាច់រាត្រី បារិវាសិកភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុកជាប្រើឱ្យសាមណេរចំអិនហើយឆាន់ក្នុងវត្តដោយអធ្យាស្រ័យថា កុំឱ្យអ្នកណាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នេះក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

[៣២៤] ចារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុ-
កេន អារោចេតព្ពំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្ពំ ឧចោ-
សថេ អារោចេតព្ពំ បវារណាយ អារោចេតព្ពំ សចេ
គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោចាបេតព្ពំ ។

[៣២៥] ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្ពោ
អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ
ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
អនាវាសោ គន្តព្ពោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ
អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
គន្តព្ពោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា
អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្ពោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន
អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្ពោ

បារិវាសិកក្ខន្ធក: វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្តុក: ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើបម្រើទៅប្រាប់ ក៏បាន ។

[៣២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស[១] ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-វាស[២] ដែលគ្មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ

---

១ អាវាសបានដល់ទីសេនាសន:ដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២ អនាវាសបានដល់រានសម្រាប់ទុកអម្បោស រានសម្រាប់ទុកឧស ពោងទឹក បង្គន់និងក្លោងទ្វារជាដើម ។

អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិ-
រាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនារាសា អភិក្ខុកោ
អារាសោ វ អនារាសោ វ តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន
អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិរាសិកេន ភិក្ខុនា ស-
ភិក្ខុកា អារាសា វ អនារាសា វ អភិក្ខុកោ អារា-
សោ តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា
ន ភិក្ខវេ ចារិរាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អារាសា
វ អនារាសា វ អភិក្ខុកោ អនារាសោ តន្តញ្ចេ
អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិ-
រាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អារាសា វ អនារាសា
វ អភិក្ខុកោ អារាសោ វ អនារាសោ វ តន្តញ្ចេ
អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣២៦] ន ភិក្ខវេ ចារិរាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អារាសា សភិក្ខុកោ អារាសោ តន្តញ្ចេ
យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន
អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិរាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អារាសា សភិក្ខុកោ អនារាសោ តន្តញ្ចេ

រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ដរាយ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុ ជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ដរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិក-ភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អា-វាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែ មានការអន្ដរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ដរាយ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែល មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែង តែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្ដរាយ ។

[៣២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែល មានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែង តែមានការអន្ដរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញ ចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាស

យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនា-វាសោ វ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុ-កោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវា-សកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ត-រាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វ អនាវាសា វ សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ

ណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំ-វាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែ មានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ

ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយ ន ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វ អនាវាសា វ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តត្ថ ញ្ញេ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយ ន ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វ អនាវាសា វ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ តត្ថ ញ្ញេ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយ ។

[៣២៧] តត្ថ ញ្ញេ ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ តត្ថ ន្តិ តត្ថ ញ្ញេ ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-កា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ តត្ថ ន្តិ តត្ថ ញ្ញេ ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ

មានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអនាវាសណា ដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុបក-តត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនា-វាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៧] ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានកិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្ខុ ត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានកិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ

យត្តស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សង្ការ-
មិ អជ្ជេវ តត្តុត្តិ តត្តញ្ហេ ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុ-
ណា សភិក្ខុកា អណាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ
យត្តស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សង្ការ-
មិ អជ្ជេវ តត្តុត្តិ តត្តញ្ហេ ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុណា
សភិក្ខុកា អណាវាសា សភិក្ខុកោ អណាវាសោ យត្តស្ស
ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សង្ការមិ អជ្ជេវ
តត្តុត្តិ តត្តញ្ហេ ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុណា សភិក្ខុ-
កា អណាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អណាវាសោ
វ យត្តស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា
សង្ការមិ អជ្ជេវ តត្តុត្តិ តត្តញ្ហេ ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន
ភិក្ខុណា សភិក្ខុកា អាវាសា វ អណាវាសា វ ស-
ភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្តស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា
យំ ជញ្ញា សង្ការមិ អជ្ជេវ តត្តុត្តិ តត្តញ្ហេ ភិក្ខវេ
ចារិវាសិកេន ភិក្ខុណា សភិក្ខុកា អាវាសា វ

បាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះ បាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាក អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស

អជាវាសា វ សកិក្ខុកោ អជាវាសោ យត្ថ្ស្ស ភិក្ខុ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សង្ឆ្ការ អជ្ជេវ ឥន្ទ្ធ្ជ ឥន្ទ្ធ្ជ ភិក្ខវេ ចាវ្ជ្ជ្ជ្ជ ភិក្ខុ ជ សកិក្ខុ ។ អាវ្ជ្ជ្ជ ជ អជ្ជ្ជ ជ សកិក្ខុ ។ អាវ្ជ្ជ ជ អជ្ជ្ជ ជ យ ។ ។ ។

ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវ-សិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបក-តត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសន: ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន: (របស់ខ្លួន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:មួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន: មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមមួយ (ជាមួយភិក្ខុជាបកតត្ត) កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមឡើយ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

[៣២៩] ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ចារិវាសិ-
កេន រុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិ-
កស្សនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន
ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា
សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ចន្នេ
អាវាសេ វត្តព្ពំ ន ឯកច្ចន្នេ អនាវាសេ វត្តព្ពំ ន
ឯកច្ចន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្តព្ពំ ន ឯកា-
សនេ និសីទិតព្ពំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ
អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និ-
សីទិតព្ពំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ន នីចេ ចង្កមេ
ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ
ចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ។

[៣៣០] ចារិវាសិកចតុត្តោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ
ឧនេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ឧនេយ្យ
តញ្ចីសោ[១] អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ[២] ន ច ការណីយន្តិ ។

ចតុន្ទ្ធរុតិ បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ រីសោតិ បាឋো ភវតិ ។ ២ អយំ តំសទ្ទো ឱ. ម. បោត្ថកេសុ
ន បញ្ញាយតិ ។

[៣២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:មួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន) កាលអព្ភានារហភិក្ខុ អង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន: មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

[៣៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណ:សង្ឆ មានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលាបត្តិ) ឱ្យមានត្ត គណ:សង្ឆ មានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអព្ភានកម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ បារិវាសិកវត្ត ៩៤ ។

[៣៣១] អថខោ អាយស្មា ឧចាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧចាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតី នុ ខោ ភន្តេ ចារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។ តយោ ខោ ឧចាលិ ចារិវាសិ-កស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទា សហវាសো វិប្ប្រវាសো អនា-រោចនា ឥមេ ខោ ឧចាលិ តយោ ចារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។

[៣៣២] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ មហាភិក្ខុសង្ឆោ សន្ធិបតិតោ ហោតិ ។ ន សង្ការ្ជ្ជ ចារិវាសិកា ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ឧក្ខិបិតុំ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឧក្ខិបិតព្ពោ ។ តេន ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា

១ ឥទំ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ឱ. ម. ពោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

[៣៣១] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន ៣ យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា[១] ១ ការមិននៅរួមគ្នា[២] ១ ការមិនប្រាប់[៣] ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រី របស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

[៣៣២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឆប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ មិនអាចនឹងជម្រះបរិវាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្ងៀងស្មាម្ខាង អង្គុយ

---

១ គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តក្នុងលំនៅដែលមានដំបូលមួយរួមគ្នា ។ ២ គឺនៅតែឯងមិនបាននៅក្នុងអាវាសដែលមានភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុផងគ្នា មានអាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។

អញ្ជលឺ បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ ឧក្ខ-ចាមីតិ ។ ឧក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ ឧក្ខិចា-មីតិ ។ ឧក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា ភិក្ខូ តហឺ តហឺ បក្ខ្លាមឺសុ ។ សង្ឆ្លាន្តិ[១] ចារិវាសិកា ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ សមាជ-តុំ[២] ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាឧិតព្ពោ ។ តេន ចារិ-វាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ឧក្កុដិកំ ឧសីទិត្វា អញ្ជលឺ បត្ត-ហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ សមាឧិយាមីតិ ។ សមាឧិន្នោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ សមាឧិយាមីតិ ។ សមាឧិន្នោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ន សង្ឆ្លាន្តីតិ បាឬ ទិស្សតិ ។ ឯត្ថ នសទ្ទេន បដិសេធោ អយុត្តរូបោយេវ បរិវាសសមាទានស្ស សោធេតុំ សមត្ថកាលេ ភគវតា អនុជានិយមានត្តា ។ បុរតោ វក្ខមានេ មានត្តសមាទានេបិ ឯសេវ នយោ ។ ២ ឥត្ថិ ឬ ឬ ឥត្ថកេ សមាទិតុន្តិ ។

ច្រហោងផ្ដងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិ-
វាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។
បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញពីក្រុងសាវត្ថី
ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ៗ វិញ ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ អាចនឹង
ជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះ
មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត
អនុញ្ញាតឱ្យសមាទានបរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ
ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ
មួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្ដងអញ្ជលី
ឡើងហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស ។ បរិវាស
បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទានទូវត្ត ។
បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

ចប់ បារិវាសិកវត្ត ។

[៣៣៤] តេន ខោ បន សមយេន មូលាយ
បដិកស្សារហា ភិក្ខូ សាឌិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ
អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាស-
នាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចាតោទកំ ចាទបីឋំ ចាទ-
កថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ ឌហនេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។
យេ តេ ភិក្ខូ អប្ឆិន្ទា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឌាយន្តិ ខីយន្តិ
វិចាចេន្តិ ឥមំ ហិ នាម មូលាយ បដិកស្សារហា
ភិក្ខូ សាឌិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
សេយ្យាភិហារំ ចាតោទកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ
បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ ឌហនេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៣៣៥] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ
បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ
សចំ កិរ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សារហា ភិក្ខូ
សាឌិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

[៣៣៧] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្ហាប់ថា ហេតុដូចម្ដេច ក៏ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៣៨] ព្រោះនិទានេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញត្រឡប់មករកអាបត្តិដើម) ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

។ បេ ។ ឌហាគេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ រិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា ឆកេ ហិ ជាម ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខូ សាធិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឌហាគេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ឌេតំ ភិក្ខវេ អប្ប្ សន្ថានំ វ បសាទាយ ។ បេ ។ រិតរហិ ១ ១ ១

ฯ លេ ฯ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ត ពិតមែនឬ ฯ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ฯ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនសមបើនឹងត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ฯ លេ ฯ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ฯ លេ ฯ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់សម្តែងធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ฯ លេ ฯ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ฯ លេ ฯ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ฯ

តេនហិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ
ឯត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហេហិ
ភិក្ខូហិ ឯត្តិតព្ពំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខវេ
ភិក្ខុនា សម្ម ឯត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្ម្ាវត្តនា ន ឧប-
សម្ប្ាទេតព្ពំ ន និស្ស្ាយោ ទ្ាតព្ពោ ន សាមណេរោ
ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្ម្ាតិ សាទិតព្ពា
សម្ម្ាតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា
មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញ្ា ឯ តាទិសិកា តតោ ឯ ចាបិជ្ជតរ
ភ្ាកម្ មំ ន ករហិតព្ពំ ភ្ាកម្ម្ាកា ន ករហិតព្ពា ន បក-
តត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ ឋបេតព្ពោ ន បវ្ារណ្ាា
ឋបេតព្ពា ន សាវ្ាចនីយំ ភ្ាតព្ពំ ន អនុវ្ាទោ បដ្ឋបេ-
តព្ពោ ន ឱ្ាការ្ាសោ ភ្ារ្ាតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន
សារ្ាតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប្ាយោទេតព្ពំ ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឋ្ានោ ឆ្ាត្ពំ ន ឋ្ានោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកមូលាយ-
បដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ត្រូវ
ប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ត្រូវ
ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង (មូលាយបដិ-
កស្សនា) នោះដូច្នេះ គឺមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា
មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើ (ខ្ជូន) មិនត្រូវទទួលការ
សន្ទនខ្ជូនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆបានសន្ទនហើយ ក៏មិនត្រូវ
ប្រដៅពួកភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលគួរដល់ការទាញមករកអាបត្តិដើម ចំពោះអាបត្តិ
ណា មិនគួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ
ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀល
ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុ
ជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវ
ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ
មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុនភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសណាជាទីបំផុត

ជិសីជិតពុំ យោ ហោតិ សជ្ជ្សស្ស អាសនបរិយន្តោ
សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បជា-
តព្ពោ តេន ច សោ សាជិតព្ពោ ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ
បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេ-
សមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា ឧបសង្ក-
មិតព្ពានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាជិតពុំ ន បិណ្ឌាចាតិកង្គំ
សមាជិតពុំ ន ច តប្ប្ចយ្យ បិណ្ឌាចាតោ ជីហរាបេ-
តព្ពោ មា មំ ជានីសូតិ ។

[៣៣៨] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ
ឥន្ត្ពោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ ឥន្ត្ពោ អញ្ញត្រ
បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ
បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា ឥន្ត្ពោ អញ្ញត្រ
បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ

នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារជារបស់សង្ឆ សង្ឆត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុនោះ មួយវិញទៀត ភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរេសមណ: ឬបច្ឆាសមណ: ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្ស-នារហកិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិក-ធុតង្គ មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

[៣៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រឿងលែងតែមានការអន្តរាយ

បដិកស្សជ្ជារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អជ្ជាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជ្ជារ-ហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អជ្ជាវាសា អភិក្ខុកោ អជ្ជាវាសោ តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជ្ជារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អជ្ជាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អជ្ជាវាសោ វា តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជ្ជារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អជ្ជាវាសា វា អភិក្ខុ-កោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អជ្ជាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អជ្ជាវាសោ វា តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៣៩] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជ្ជារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនា-
វាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមាន
ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលា-
យបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់
អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែ
មានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិន
មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលេងតែមានការអន្តរាយ
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬ
អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅ
កាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស
ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការ
អន្តរាយ ។

[៣៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺ
អាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមាន

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ
បដិកស្សារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ
ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា
ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សារហេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ
។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។
សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ
យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន
អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សារ-
ហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា
សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
អនាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ
វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវា-
សកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយ-
បដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមាន
ភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា
រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែល
មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនា-
វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមាន
ភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា
រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាស
ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់
អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស
ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
ផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤០] តត្ថ ញ្ចេ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ យត្ថស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ឆញ្ញា សង្ហោមិ អជ្ជេវ តត្ថុត្តិ តត្ថ ញ្ចេ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ យត្ថស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ឆញ្ញា សង្ហោមិ អជ្ជេវ តត្ថុត្តិ តត្ថ ញ្ចេ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា ឯ អនាវាសា ឯ សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ យត្ថស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ឆញ្ញា សង្ហោមិ អជ្ជេវ តត្ថុត្តិ ។

[៣២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំ-វាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហ-ភិក្ខុ គួរចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារ-ហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្ម-អញ អាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៤១] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ រត្តិំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ រត្តិំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា រត្តិំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ជិស្សា អាសនា រុដ្ឋាតិំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្ពោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតិំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧចេ អាសនេ និសីទិតិំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតិំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតិំ ន នីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតិំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតិំ ។

[៣៤២] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សារហេន ភិក្ខុនា ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សារហេន រុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ រត្តិំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ រត្តិំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា រត្តិំ

[៣៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រោកអំពីអាសន: ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន: មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:មួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទេ ។

[៣៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តារហាភិក្ខុ (ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ

ន ឯកាសនេ និសីទិតព្ពំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧចេ អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន នីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតព្ពំ ។

[៣៤៣] មូលាយ បដិកស្សនារហចតុត្តោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ឧនេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ឧនេយ្យ តញ្ចីសោ អញ្ញេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ការណីយន្តិ ។

មូលាយ បដិកស្សនារហវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤៤] តេន ខោ បន សមយេន មានត្តារហា ភិក្ខូ សាធិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ឆិន្ន ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចារេន្តិ ១ ១ ១

ជាមួយគ្នានឹងអញ្ញានារហកិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អញ្ញាន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទេ ។

[៣៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឆមានមូលាយបដិ-កស្សនារហកិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្តគណៈសង្ឆមានមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញានកម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ ។

[៣៤៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្ការហកិក្ខុ ទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា ពួកមានត្ការហកិក្ខុ មិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ম ។ បេ ។ ការ

កម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោ-
ចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ មានត្តារហា ភិក្ខូ សាធិយន្តិ
បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ
បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា
កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ មានត្តារហា ភិក្ខូ សាធិយិស្សន្តិ
បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ឧត្តំ ភិក្ខវេ អប្ប្ សន្ថានំ ភ
បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឺ កថំ កត្វា
ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា
សាធិតព្ពំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាធិយេយ្យ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ មានត្តា-
រហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ

ដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក នៃបកតត្តកិក្ខុទាំងឡាយសោះ ។ ទើប
កិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកមានត្តារហកិក្ខុទទួល
ត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុង
វេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តកិក្ខុទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងនោះ
ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះ
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុទាំងឡាយ មិន
សមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុស
កែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តកិក្ខុទាំងឡាយទេ ម្នាលកិក្ខុទាំង-
ឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅ
កិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុមិនត្រូវត្រេក-
អរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលា
ស្រង់ទឹករបស់បកតត្តកិក្ខុទាំងឡាយទេ កិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិ
ទុក្កដ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-
កម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្តារហកិក្ខុទាំង-
ឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោសថំ
បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឋិណោជនំ ភត្តញ្ច ។ តេន-
ហិ ភិក្ខវេ មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ ទ្វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ
យថា មានត្តារហេហិ ភិក្ខូហិ ទ្វត្តិតព្ពំ ។

[៣៤៥] មានត្តារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម
ទ្វត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្ម្ទ្ធត្តនា ន ឧបសម្ប្ទាតេតព្ពំ
ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេ-
តព្ពោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្ម្ទ្ធតេនបិ
ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា មានត្តា-
រហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញា ភ
តាទិសិកា តតោ ភ ចាបិជ្ជតភ ភិក្ខុ ន ករហិតព្ពំ
ភិក្ខ្ម្ទ្ធ ន ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ
ឧចោសថោ បវេតព្ពោ ន បវារណា បវេតព្ពា ន
សវចនីយំ ភ្ជាតព្ពំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្ពោ ន
ឱភ្ជាសោ ភ្ជាវេតព្ពោ ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ
ន ភិក្ខ្ម ភិក្ខ្ម្ទ្ធ សម្ប្ជយោជេតព្ពំ ។

ន្ទូវឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្ការហកិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំ-ដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់មានត្ការហកិក្ខុទាំងឡាយ តាមទំនងដែលមានត្ការហកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ការហកិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះដូច្នេះ គឺ មានត្ការហកិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សរ័យ មិនត្រូវឱ្យសា-មណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឆ បានសន្ទតហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹង អាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀល កម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវ ហាមបវារណា ដល់បកតត្តភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិ-ករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បី ចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹង ពួកភិក្ខុផងគ្នាឡើយ ។

[៣៤៦] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ តន្តុំ ន បុរតោ ឧសីឧតុំ យោ ហោតិ សង្ឆស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បជាតញ្ចេ តេន ច សោ សាឧតញ្ចេ ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វ បច្ឆាសមណេន វ ភុសានិ ឧបសង្ក្រមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាឧតុំ ន បិណ្ឌាចាតិកង្គំ សមាឧតុំ ន ច តប្ឆ្ចយ្យ បិណ្ឌាចាតោ ឧីហរាបេតញ្ចេ មា មំ ជានីសូតិ ។

[៣៤៧] មានត្តារហេន[1] ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាតន្ត្ដ-ភេន អាហេចេតុំ អាតន្ត្ដកស្ស អាហេចេតុំ ឧចោ-សេ អាហេចេតុំ បវារណាយ អាហេចេតុំ ឧេវសិកំ អាហេចេតុំ សចេ តិលាតោ ហោតិ ឧូតេនបិ អាហេ-ចាបេតុំ[2] ។

[៣៤៨] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-ភា អាវាសា អភិក្ខុភោ អាវាសោ ភន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ

១ ឱ. មានត្ដចារិភេន ។ ២ ឱ. អាហេចេតុំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធក: វត្តរបស់មានត្តារហកិក្ខុ

[៣៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកតត្តកិក្ខុឡើយ ឱកាសណា ជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ទីដេកនិងវិហាររបស់សង្ឆ សង្ឆត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់មានត្តារហកិក្ខុនោះ មួយទៀត មានត្តារហកិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសដែលសង្ឆប្រគល់ឱ្យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហ-កិក្ខុមិនត្រូវធ្វើបកតត្តកិក្ខុ ឱ្យជាបុរេសមណ: ឬបច្ឆាសមណ: ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិក-ធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំង-ឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុជាអាគន្តុក: ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឱ្យទូតប្រាប់ (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែ

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តេ្វ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តេ្វ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តេ្វ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តេ្វ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តេ្វ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តេ្វ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តេ្វ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តេ្វ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៤៩] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
កា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តេ្វ ។ បេ ។

កិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុមិនត្រូវចេញពីអាវាស ដែលមានកិក្ខុទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តា-រហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬ អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។

សកិក្ខុកោ អជាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ វ អជាវាសោ វ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សកិក្ខុកា អជាវាសា សកិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អជាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ វ អជាវាសោ វ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សកិក្ខុកា អាវាសា វ អជាវាសា វ សកិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អជាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ វ អជាវាសោ វ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៥០] តន្តញ្ចេ ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សកិក្ខុកា អាវាសា សកិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អជាវាសោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ វ អជាវាសោ វ យត្តស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា

ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុ ជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហ-កិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានកិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែមានកិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៥០] ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ គឺអា-វាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា

យំ ជញ្ញា សង្ឆោមិ អជ្ជេវ ឥន្ទ្ធិ ឥន្ធ្ពោ ភិក្ខវេ
មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ សភិក្ខុ-
ឥោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុឥោ អនាវាសោ ។ បេ ។
សភិក្ខុឥោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ យត្ត ឯ
ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សង្ឆោមិ អជ្ជេវ
ឥន្ទ្ធិ ឥន្ធ្ពោ ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា ស-
ភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ សភិក្ខុឥោ
អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុឥោ អនាវាសោ ។ បេ ។
សភិក្ខុឥោ អាវាសោ ឯ អនាវាសោ ឯ យត្ត ឯ
ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សង្ឆោមិ អជ្ជេវ
ឥន្ទ្ធិ ។

[៣៩១] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា បឋ-
ឥត្ត ភិក្ខុនា ឯ ឯ ឯ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ៣ ១ ២ ១ ២ ១ ២

អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ការហភិក្ខុគួរចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មា-នត្ការហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាច នឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ការហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអា-វាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា បកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្ត ភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ

ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧចេ អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ។

[៣៤២] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា ចារិ-សិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារ-ហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន រុឡ្ហតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្ពំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវា-សេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្ពំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្ពំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧចេ អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្ពំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧចេ ចង្កមេ ចង្ក-មិតព្ពំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្ពំ ។

ជាបកតត្ត កាលបើកិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ កាលបើកិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន: មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើកិក្ខុជាបកតត្ត ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើកិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

[៣៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហកិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហកិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ត-ចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហកិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុអង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន: មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុ ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានា-រហកិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

[៣៤៣] មានត្តារហាចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ឧនេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ឧនេយ្យ តញ្ចីសោ អញ្ញេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ការណីយន្តិ ។

មានត្តារហារត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤៤] តេន ខោ បន សមយេន មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាធិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិ-ហារំ ចាតោទកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវ-រប្បដិគ្គហណំ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្ឆិន្ន ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាធិយិស្សន្តិ បក-តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៣៤៥] អថ ខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បការណេ ភិក្ខុសង្ឆំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ

[៣៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឆ មានមានត្តារហភិក្ខុ ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឆ មានមានត្តារហភិក្ខុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញានកម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុ ។

[៣៥៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹកនៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ (ដូច្នោះ) ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៥៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

សចេ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកា ភិក្ខុ សាធិយន្តិ
បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សចេ ភគវាតិ ។ រិត្តហិ
ពុទ្ធោ ភគវា ឥមំ ហិ ឌាម ភិក្ខវេ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ
សាធិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ឧតំ ភិក្ខវេ អប្ប-
សន្ថានំ វ បសាទាយ ។ បេ ។ រិត្តហិត្វា ឌម្ម ឥមំ
ឥត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន
ភិក្ខុនា សាធិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាធិ-
យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្ខដស្ស ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ
មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានামិ
ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោ-
សថំ បវារណំ រស្ជិកសាធិកំ ឧិណោទនំ ឥត្តញ្ច ។

ឦ្ឍ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្ត-ចារិកភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះ-ថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។

តេនហិ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ រត្តំ បញ្ញា-
បេស្សាមិ យថា មានត្តចារិកេហិ ភិក្ខូហិ រត្តិតព្ពំ ។

[៣៤៦] មានត្តចារិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម
រត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្ម។ រត្តនា ន ឧបសម្ប្បាទេតព្ពំ ន
និស្ស្យយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ
ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្ពា សម្ម។ តេនបិ ភិក្ខុ-
និយោ ន ឱវទិតព្ពា យាយ អាបត្តិយា សង្ឆេន មានត្តំ
ទិន្នំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្ពា អញ្ញា វ តាទិ-
សិកា តតោ វ ចាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន ករហិតព្ពំ កម្មិកា
ន ករហិតព្ពា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ
ឋបេតព្ពោ ន ឧវ។ណា ឋបេតព្ពា ន សវចនីយំ ការាតព្ពំ
ន អនុវ។ទោ ឋបេតព្ពោ ន ឱការោ ការេតព្ពោ
ន ចោទេតព្ពោ ន សារេតព្ពោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ
សម្ប្ប យោ ជេតព្ពំ ។

[៣៤៧] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា
បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧ។ណ្ណ ១ ១ ១

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកមានត្ត-ចារិកភិក្ខុ តាមទំនងដែលមានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះដូច្នេះ គឺមានត្តចា-រិកភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរ បម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្ទតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឆ សន្ទតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឆឱ្យមានត្តចំពោះអាបត្តិណា មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណាជាទីបំផុតនៃអាសនៈ

សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បជា-
តញ្ញេ តេន ច សោ សាធិតញ្ញេ ។ ន ភិក្ខវេ មានត្ត-
ចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន
វា បច្ឆាសមណេន វា ឧបសម្ផាទិ ឧបសម្ផាទិតញ្ញាធិ ន
អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្ពំ ន បិណ្ឌាចាតិកង្គំ សមាទិ-
តព្ពំ ន ច តប្ប ច ចយ បិណ្ឌាចាតោ ធីហ ភ ១ ១ ១

ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឆ សង្ឆត្រូវប្រគល់ឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរចំពោះ ទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្ត ឱ្យជាបុរ-សមណ: ឬបច្ចាសមណ: ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុជាអាគន្តុក: ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអាវាសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ ត្រូវប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

[៣៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញអំពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿរលែងតែសង្ឆ រឿរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រឿរលែងតែសង្ឆ រឿរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ អភិក្ខុ-កោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្ត-ញ្ចេ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៦០] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុ-កោ អនាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំ-ឃាសកា អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ

មានត្តចារិកកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានកិក្ខុទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានកិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកកិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានកិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា ស-
ភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនា-
វាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ អនា-
វាសោ ឯ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា
អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្ត-
ចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា ឯ អនាវាសា
ឯ សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
អនាវាសោ តន្តញ្ចេ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ ឯ
អនាវាសោ ឯ តន្តញ្ចេ យត្តស្ស ភិក្ខូ ជានាសំវាសកា
អញ្ញត្រ សង្ឆេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៦១] តន្តញ្ចេ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។
សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ
ឯ អនាវាសោ ឯ យត្តស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ
ជញ្ញា សក្ខោមិ អជ្ជេវ តន្តុន្តិ តន្តញ្ចេ ភិក្ខវេ មានត្ត-
ចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ
អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។

មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា រៀរលែងតែសង្ឆ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦១] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អ-នាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុគួរចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។*

សកិ្ខ្ញុ០ោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថ ្ស្ យ ្ ្ ្

ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានកិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកកិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានកិក្ខុទៅកាន់អាវាស ដែលមានកិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានកិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានកិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកកិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឱ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦២] ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកកិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងកិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញកិក្ខុជាបកតត្ត ហើយត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តកិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងកិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើកិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើកិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្ទមលើទីចង្រ្ទមជាមួយគ្នា កាលបើកិក្ខុ

ចង្ក្រមិតពុំ ន ដីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រ-
មិតពុំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតពុំ ។

[៣៦៣] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ចា-
រិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្ស-
ណារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា
សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន រុឡ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ
។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ចន្តេ អាវ-
សេ វត្តពុំ ន ឯកច្ចន្តេ អនាវសេ វត្តពុំ ន ឯកច្ចន្តេ
អាវសេ ឯ អនាវសេ ឯ វត្តពុំ ន ឯកាសនេ និសីទិ-
តពុំ ន ដីចេ អាសនេ និសិន្តេ ឧចេ អាសនេ និសីទិ-
តពុំ ន ឆមាយំ និសិន្តេ អាសនេ និសីទិតពុំ ន ឯក-
ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតពុំ ន ដីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧចេ ចង្ក្រមេ
ចង្ក្រមិតពុំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតពុំ ។

[៣៦៤] មានត្តចារិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ
ឧនេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ឧនេយ្យ
តញ្ចីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ការណីយន្តិ ។

ជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន: មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញា-នារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណ:សង្ឆ មានមានត្តចារិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណ:សង្ឆមានមានត្តចារិកភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

[៣៦៥] អថខោ អាយស្មា ឧចាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧចាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតី នុ ខោ ភន្តេ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិយោ្ជ្ជាតិ ។ ចត្តារោ ខោ ឧចាលិ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិយោ្ជ្ជ សហវាសោ វិប្ប-វាសោ អនារោចនា ឆនេ គណោ ចរតិ[1] ឥមេ ខោ ឧចាលិ ចត្តារោ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិយោ្ជ្ជាតិ ។

[៣៦៦] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ម-ហាភិក្ខុសង្ឆោ សន្ធិបតិតោ ហោតិ ។ ន សង្ការ្ជ្ជ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ មានត្តំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តំ ទិក្ខិបិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទិក្ខិបិតព្ពំ ។ តេន មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-

---

១ ឱនោគណេន ចរតីតិបិ ឱនោគណេ ចរតីតិបិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ឱ. ឋោត្តកេ ឆនេ គណេ ចរណន្តីតិ បាឋោ បន អាគតោ ។

[៣៦៥] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រី របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាង គឺ ការនៅរួមគ្នា[១] ១ ការមិននៅរួមគ្នា[២] ១ ការមិនប្រាប់[៣] ១ ភិក្ខុនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តក្នុងពួកបកតត្តភិក្ខុ មិនគ្រប់ចំនួន[៤] ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រី របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣៦៦] សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឆប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ មិនអាចជម្រះមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឱ្យដាក់មានត្តបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវដាក់មានត្តយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ

---

១ អដ្ឋកថា ថា គឺនៅក្នុងទីមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ២ នៅតែម្នាក់ឯង គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឆជាគ្នា ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ថា ខ្លួនជាមានត្តចារិកភិក្ខុ ដល់អាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឆតាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ ។

មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បក្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្តំ និក្ខិ-ចាមីតិ ។ និក្ខិត្តំ ហោតិ មានត្តំ ។ វត្តំ និក្ខិចា-មីតិ ។ និក្ខិត្តំ ហោតិ មានត្តន្តិ ។

[៣៦៧] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា ភិក្ខូ តហឹ តហឹ បក្ខ្លាមឹសុ ។ សង្ខ្លោន្តិ[១] មានត្តចារិ-ការ ភិក្ខូ មានត្តំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯ-តមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តំ ស-មាទិយិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទិតព្វំ ។ តេន មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជ-លឹ បក្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្តំ សមាទិយា-មីតិ ។ សមាទិន្នំ ហោតិ មានត្តំ ។ វត្តំ សមាទិយា-មីតិ ។ សមាទិន្នំ ហោតិ មានត្តន្តិ ។

មានត្តចារិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ន សង្ខ្លោន្តីតិ បាឬ ទិស្សតិ ។

មួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់នូវមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះ ថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ មានត្ត ក៏ឈ្មោះ ថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

[៣៦៧] សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅ ក្នុងទីនោះ ។ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចជម្រះនូវមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឱ្យសមា-ទានមានត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ធ្វៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទាន ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទានវត្ត មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទាន ហើយដែរ ។

ចប់ វត្តរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ ។

[៣៦៨] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សាធិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ន ហ ខោ ន ឥ ម ។ យ ។ ។ ។

[៣៦៨] សម័យនោះ ពួកអញ្ញានារហកិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្ហាប់ថា ពួកអញ្ញានារហកិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៦៩] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឆហើយ ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកអញ្ញានារហកិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអញ្ញានារហកិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែ្ពលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅ

ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា សាធិតព្ពំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាធិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ អញ្ញានារហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានামិ ភិក្ខវេ អញ្ញានារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោ-សថំ បវារណំ រស្ជិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។ តេនហិ ភិក្ខវេ អញ្ញានារហានំ ភិក្ខូនំ រត្តំ បញ្ញា-បេស្សាមি យថា អញ្ញានារហេហি ភិក្ខូহি រត្តិតព្ពំ ។

[៣៧០] អញ្ញានារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្ម-រត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្ម-រត្តនា ន ឧបសម្ជ-ាតេតព្ពំ ន ជិស្ជ-យោ ជ-ាតព្ពោ ន សាមណេ- រោ ឧបដ្ឋ-ាបេតព្ពោ ។ បេ ។ យថា មូ-លាយ បដិ-ក-ស្ជ-ារហ-ស្ជ រត្តំ តថា ម-ានត្ត-ារហ-ស្ជ ច ម-ានត្ត-ារ-ក-ស្ជ ច អ-ញ្ញ-ារហ-ស្ជ ច តិ-ណ្ណ-ំ ឯ-ក-ស-ធិ-ំ រ-ិ-ត្ត-ារ-ត-ព្ពំ ។ បេ ។ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូহি សម្ជ-យោ-ជ-ត-ព្ពំ ។

កិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហកិក្ខុ មិនត្រូវត្រេក-អរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់កិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ កិក្ខុណាត្រេកអរត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាងូតទឹក ដល់អញ្ញានារហកិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់អញ្ញានារហកិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកអញ្ញានារហកិក្ខុ តាមទំនងដែលអញ្ញានារហកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៧០] ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហកិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងអញ្ញាន) នោះដូច្នេះ គឺអញ្ញា-នារហកិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្សយ មិនត្រូវឱ្យសាម-ណេរបម្រើ ។ បេ ។ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ ដូចម្តេចមិញ វត្តរបស់មានត្តារហកិក្ខុក្តី មានត្តចារិកកិក្ខុក្តី អញ្ញានារហកិក្ខុក្តី ទាំង ៣ ពួកក៏មានសេចក្តីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារចុះ ។ បេ ។ មិនត្រូវប្រកបពួកកិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកកិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៧១] ន ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តុំ ន បុរតោ និសីទិតុំ យោ ហោតិ សជ្ជ្ស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បញ្ញត្តេ ន ច សោ សាទិតព្ពោ ។ ន ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វ បច្ឆា-សមណេន វ ឧបាសិ ឧបសង្ក្រមិតព្ពានិ ន អារញ្ញិកង្គ សមាទិតុំ ន បិណ្ឌាចារិកង្គ សមាទិតុំ ន ច តប្ជ-ចូ-យ បិណ្ឌាចារោ ជីវិតាវ ហេតព្ពោ មា មំ ជានីសូតិ ។

[៣៧២] ន ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តុ ្ពោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយ ន ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តុ ្ពោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយ យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្តារេតុំ ។ បេ ។ គន្តុ ្ពោ ភិក្ខវេ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា

[៣៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីឱកាសណា ដែលជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឆ ។ ត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោត ក៏ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្ត ឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬជាបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំង-ឡាយឡើយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយវិញទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌ-បាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

[៣៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញា-នារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារ តាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ

។ បេ ។ អជាវាសា ។ បេ ។ អាវាសា វ អជាវាសា វ
សកិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អជាវាសោ
។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ វ អជាវាសោ វ
យត្ថស្ស ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ឋញ្ញា សង្ហាមិ
អជ្ជេវ តត្ថ្ជ្ជ ។

[៣៧៣] ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា
បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថុំ ន
ឯកច្ឆន្នេ អជាវាសេ វត្ថុំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វ
អជាវាសេ វ វត្ថុំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ឧិស្សា អាសនា
វុដ្ឋាតុំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្ពោ ន
បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីឧិតុំ វ
ឌីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧចេ អាសនេ និសីឧិតុំ ន
ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីឧិតុំ ន ឯកចង្ក្រមេ
ចង្ក្រមិតុំ ន ឌីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រ-
មិតុំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតុំ ។

[៣៧៤] ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា ចារិវ-
សិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-

ฯ លេ ฯ អនាវាស ฯ លេ ฯ ពីអាវាស ឬអនាវាស (ដែលមានភិក្ខុ) ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ฯ លេ ฯ ពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ฯ លេ ฯ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ฯ

[៣៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហកិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកអំពីអាសន: ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន: មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:មួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសន:ទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន:ខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន: មិនត្រូវចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ฯ

[៣៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហកិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ฯ លេ ฯ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហ-

រហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អញ្ញាណារហេន រុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ចន្តេ អាវ-សេ វត្តុំ ន ឯកច្ចន្តេ អនាវសេ វត្តុំ ន ឯកច្ចន្តេ អាវសេ ឯ អនាវសេ ឯ វត្តុំ ន ឯកាសនេ និសី-ទិតុំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្តេ ឧចេ អាសនេ និសីទិតុំ ន ឆមាយំ និសិន្តេ អាសនេ និសីទិតុំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតុំ ន នីចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧចេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតុំ ន ឆមាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតុំ ។

[៣៧៤] អញ្ញាណារហាចតុត្តោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ឧនេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ឧនេយ្យ តញ្ចី-សោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ការណីយន្តិ ។

អញ្ញានារហាវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

ឥមស្មឹ ខន្ធកេ វត្ថូ បញ្ច ។

ភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ត្តចារិក-ភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុ (ដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយលើអាសនៈទាប (អញ្ញានារហភិក្ខុដែលខ្ចីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុ ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

[៣៧ថ] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឆ មានអញ្ញានារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឆមានអញ្ញានារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឆមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វត្តរបស់អញ្ញានារហភិក្ខុ ។

ចប់ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់ ២ ។

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៥ រឿង ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

តស្សុទ្ទានំ

[៣៧៦] ចារិវាសិកា សាធិយន្តិ
បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ[១]
អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិញ្ចេវ សាមិចី
អាសនំ[២] សេយ្យាភិហារំ
ចាទោទកំ ចាទបីឋំ
ចាទកថលិកំ
បត្តចីវរប្បដិគ្គាហណំ
ឧហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
ឧជ្ឌាយន្តេ បេសលា[៣] ។
ទុក្ខជ្ជំ សាធិយន្តស្ស
មិថុ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ[៤]
ឧចោសឋំ ឧបារណ្ណ

---

១ ឱ. ម. បារិវាសិកា សាទេន្តិ បកតត្តេន ភិក្ខុនា ។ ២ ឱ. អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជ-លិសាមិយំ អាសនំ ។ ម. អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិសាមិចិយំ អាសនំ ។ ៣ ឱ. ម. សេ-យ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តំ ឧហានេ បរិកម្មំ ឧជ្ឌាយន្តិ ច បេសលា ។ ៤ ឱ. ម. បញ្ច បុនាបរេ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធក: ឧទ្ទានគាថា

ឧទ្ទានៃបារិវាសិកក្ខន្ធក:នោះ គឺ

[៣៧៦] បារិវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយ តែងត្រេកអរនឹងអភិវាទ-នកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសន:មកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ពោលទោស ។ អាបត្តិទុក្កដ មានដល់បារិវាសិកភិក្ខុដែលត្រេកអរ (នូវអភិវាទ-នកម្មជាដើមនោះ) ទ្រង់អនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១

វស្សិកញ្ហាវណោជនំ
ភត្តំ[1] សម្ម្ហ បវត្តនា
បកតត្តេន កច្ចរ[2]
យោ ច ហោតិ បរិយន្តោ
ន បុរេ បច្ឆ សមណេន[3]
អវញ្ញ បិណ្ឌានីហារ
អាកន្ត្ការ ឧចាសថ
ទ្ធ ច ទ្ធ
ន ច ទ
ន ធ
ន ធ
ន ធ
ន ធ

---

១ ឱ. ម. វស្សិកោណោជភោជនំ ។ ២ ឱ. ម. សម្ម ច វត្តនា ។ ៣ ឱ. ម. យោ ច ហោតិ ។ ៤ ឱ. ម. ។ ៥ ឱ. ម. ។

ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់គ្នានិងគ្នាតាមលំដាប់ចាស់ខ្ចី ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅជាមួយនឹងបកតត្តភិក្ខុបាន ឱកាសណា ដែលជាទីបំផុត (នៃសេនាសនៈ បារិវាសិកភិក្ខុ គួរត្រេកអរនឹងឱកាសជាទីបំផុតនៃសេនាសនៈនោះ) បាន បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ និងបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ និងឱ្យនាំបិណ្ឌបាតមក ត្រូវប្រាប់វត្តដល់អាគន្តុកភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ត ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ក្នុងថ្ងៃបវារណា (បើមានជំងឺ) នឹងប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្ទមលើទីចង្រ្ទមទាប (មិនត្រូវចង្រ្ទមលើទីចង្រ្ទមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត)

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឆមាយំ ចង្ក្រមេ ន ច[1]
រុឌ្ឍតរេន អកម្មុ
រត្តិច្ឆេជា[2] ច សោឆជា
និក្ខិបនំ សមាធានំ
ញាតពុ្ធ ចារិវាសិកា[3]
មូលាយ មានត្តារហា
ឥថ មានត្តចារិកា
អញ្ញានារហកា ចាបិ
សម្ភេឧនយតោ បុន[4] ។
ចារិវាសិកានំ[5] ឥយោ
ចតុមានត្តចារិកេ
ន សមេន្តិ រត្តិច្ឆេជា[6]
មានត្តេសុ ច ឧិវាសិកំ[7] ។
ទ្វេ កម្មា សឧិសា សេសា
ឥយោ កម្មា សមានតាតិ[8] ។

---

១ ឱ. ម. អាសនេ នីចចង្ក្រមេ ឆមាយ ចង្ក្រមេ ន ច ។ ២ ឱ. ម. រត្តិច្ឆេទោ ។ ៣ ឱ. ម. និក្ខិបនំ សមាទានំ រត្តិ វ បារិវាសិកេ ។ ៤ ឱ. អញ្ញានារហោ ឯោ ចាបិ សម្ភេទំ នយតោ បុន ។ ៥ ឱ. ម. បារិវាសិកេសុ ។ ៦ ឱ. ម. សមន្តិ រត្តិច្ឆេទេសុ ។ ៧ ឱ. ម. ទេវសិ ។ ៨ ឱ. ម. សមាសមាតិ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធក: ឧទ្ទានគាថា

ចង្ក្រមលើផែនដី (មិនត្រូវចង្ក្រម) លើទីចង្ក្រមឡើយ មិនត្រូវនៅរួមនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន កម្មដែលមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ មិនឡើងជាកម្ម ទ្រង់សម្តែងការដាច់រាត្រី និងការជម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាត ការដាក់វត្ត និងការសមាទានវត្តទាំងនេះ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវដឹងរាល់គ្នា សូម្បីមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មានត្តារហភិក្ខុ មានត្តចារិកភិក្ខុ អញ្ញានារហភិក្ខុ ក៏គប្បីដឹង តាមន័យដែលផ្សេង ៗ គ្នាយ៉ាងនេះចុះ ។ ការដាច់រាត្រីទាំងឡាយ របស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ មិនស្មើគ្នាទេ មួយទៀត ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វថ្ងៃ ៗ ។ កម្មទាំងពីរ ជាកម្មប្រហែល ៗ គ្នា កម្មទាំង ៣ ដែលសេសសល់ ក៏ស្មើគ្នា ៗ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ

[៣៧៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតি ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧជាយិ ឯកំ អាបត្តឿ អាបន្នោ ហោតি សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសি អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ ១ ។ ១ ១ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធក:

[៣៧៧] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្ត ជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ លោនោះឯង ឧទាយិមានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ[១] តែមិនបានបិទបាំងទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ នាំយកសេចក្តីនុ៎ះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

[៣៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ

---

១ អាបត្តិប្រកបដោយចិត្តក្លែង ហៅថា សញ្ចេតនិក: ការញ៉ាំងទឹកសុក្ក:ឱ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្កវិស្សដ្ឋិ ។

អប្ជជិច្ចន្ដុ សោហំ ភន្ដេ សង្ខ្យំ ឯកិស្ជា អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ជាវិស្ជដ្ដិយា អប្ជជិច្ចន្ដាយ ធារត្ដុ មានត្ដុ យាចាមិ ។ អហំ ភន្ដេ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ជាវិស្ជដ្ដឺ អប្ជជិច្ចន្ដុ ទុតិយម្ជិ សោហំ ភន្ដេ[1] សង្ខ្យំ ឯកិស្ជា អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ជាវិស្ជដ្ដិយា អប្ជជិច្ចន្ដាយ ធារត្ដុ មានត្ដុ យាចា-មិ ។ អហំ ភន្ដេ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ជាវិស្ជដ្ដឺ អប្ជជិច្ចន្ដុ តតិយម្ជិ សោហំ ភន្ដេ[2] សង្ខ្យំ ឯកិស្ជា អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ជាវិស្ជដ្ដិយា អប្ជជិច្ចន្ដាយ ធារត្ដុ មានត្ដុ យាចាមីតិ ។

[៣៧៩] ព្យត្ដេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ជ្ជោ ញ្ជាបេតព្ជោ សុណាតុ មេ ភន្ដេ សង្ជ្ជោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ជាវិស្ជដ្ដឺ អប្ជជិច្ចន្ដុ សោ សង្ខ្យំ ឯកិស្ជា អាបត្ដិយា សញ្ចេត-និកាយ សុក្ជាវិស្ជដ្ដិយា អប្ជជិច្ចន្ដាយ ធារត្ដុ មានត្ដុ យាចតិ ។ យទិ សង្ជ្ជស្ជ បត្ដកល្ជ សង្ជ្ជោ ឧជាយិស្ជ

---

១ ឱ. ទុតិយម្ជិ ភន្ដេ ។ ម. សោហំ ទុតិយម្ជិ ភន្ដេ ។ ២ ឱ. តតិយម្ជិ ភន្ដេ ។ ម. សោហំ តតិយម្ជិ ភន្ដេ ។

*បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក្ក្

ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្ឋដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ ឧនេយ្យ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ
ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋឺ អប្ឋដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ឋដិច្ចន្ថាយ ធា-
រត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា
អប្ឋដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្ឋាយស្ម្ឋតោ
ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ឋដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ
មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ
សោ ភាសេយ្ យ ។ ទុតិយម្ឋិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ
អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ អប្ឋដិច្ចន្ថំ
សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ឋដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។

មានត្ត ៦ ១ត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ ១ត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏ឱ្យមានត្ត ៦ ១ត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ ១ត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្ឆ ណា លោកមានអាយុអង្ឆនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្ឆណាទេ លោកមានអាយុអង្ឆនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ ១ត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឥតិយម្ចិ ឯតមត្តំ វជាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទុំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិ-យា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

*សង្ឆ្ក ១ ១ ១

ជិនំ្ន សជ្ជេន ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្ស្ជ្ជិយា អប្ជជិ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ
ធ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ្ជ ១ មានត្តំ ១ មត្ត ១ ១ ១

មានត្ត ៦ រាត្រី ដែលសង្ឆបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨០] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើអព្ភានកម្ម[1] ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើ

---

១ ពាក្យថា អព្ភានកម្ម បានខាងកម្មដែលសង្ឆហៅរកបារិវាសិកភិក្ខុមកជាបកតត្តភិក្ខុវិញ ។

ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា រុឌ្ឍាជំ ភិក្ខូជំ ចាតេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ យាចឿ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ អជាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណាមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ជាជំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្ឆិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ យាចឿ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ អជាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ ឧតិយម្ឆ ភន្តេ សង្ឆំ អញ្ជាជំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេត-និកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា

ឧត្តរាសង្ឆ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយ ច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ មិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ជិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បជិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណ-
មានត្តោ តតិយម្ឫ ភន្តេ សង្ឆំ អញ្ជាំ យាចាមីតិ ។

[៣៨២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេ-
តព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បជិច្ចន្ថំ
សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ
ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ
អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ជាំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧបាលឺ ភិក្ខុ
អញ្ជេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ
អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បជិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨២] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិ-ភិក្ខុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឆឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី

សញ្ញោតនិកាយ សុញ្ញវិស្សជ្ជិយា អប្ប‌ដិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ធ‌ាត្តំ ម‌ាន‌ត្តំ យ‌ាចិ ។ ស‌ជ្ជោ ឧ‌ជ‌ាយ‌ិ‌ស្ស ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ‌ោ ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ាយ សុ‌ញ្ញ‌ាវ‌ិ‌ស្ស‌ជ្ជ‌ិ‌យ‌ា អ‌ប្ប-ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ធ‌ាត្តំ ម‌ាន‌ត្តំ អ‌ទ‌ាស‌ិ ។ ស‌ោ ច‌ិ‌ណ្ណ‌ម‌ាន‌ត្តោ ស‌ជ្ជ‌ំ អ‌ញ្ញ‌ានំ យ‌ាច‌ត‌ិ ។ ស‌ជ្ជោ ឧ‌ជ‌ាយ‌ឺ ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ អ‌ព្ភ-ត‌ិ ។ យ‌ស្ស‌ាយ‌ស្ម‌ោ ខ‌ម‌ត‌ិ ឧ‌ជ‌ាយ‌ិ‌ស្ស ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ‌ោ អ‌ញ្ញ‌ានំ ស‌ោ ត‌ុ‌ណ្ហ‌ីភ‌ូ យ‌ស្ស ន‌ក្ខ‌ម‌ត‌ិ ស‌ោ ភ‌ា-ស‌េ‌យ្យ ។ ទ‌ុ‌ត‌ិ‌យ‌ម្ប‌ិ ឯ‌ត‌ម‌ត្ថ‌ំ វ‌ទ‌ាម‌ិ ។ ស‌ុ‌ណ‌ាត‌ុ ម‌េ ភ‌ន្ត‌េ ស‌ជ្ជ‌ោ អ‌យ‌ំ ឧ‌ជ‌ាយ‌ិ ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ ឯ‌ក‌ំ អ‌ាប‌ត្តឺ អ‌ាប‌ជ្ជ‌ិ ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ំ សុ‌ញ្ញ‌ាវ‌ិ‌ស្ស‌ជ្ជ‌ឺ អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ំ ស‌ោ ស‌ជ្ជ‌ំ ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត‌និ‌ក‌ាយ សុ‌ញ្ញ‌ាវ‌ិ‌ស្ស‌ជ្ជ‌ិ-យ‌ា អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ធ‌ាត្តំ ម‌ាន‌ត្តំ យ‌ាចិ ។ ស‌ជ្ជោ ឧ‌ជ‌ាយ‌ិ‌ស្ស ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ‌ោ ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ស‌ញ្ញ‌ោ‌ត-និ‌ក‌ាយ សុ‌ញ្ញ‌ាវ‌ិ‌ស្ស‌ជ្ជ‌ិ‌យ‌ា អ‌ប្ប‌ដ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ធ‌ាត្តំ ម‌ា-ន‌ត្តំ អ‌ទ‌ាស‌ិ ។ ស‌ោ ច‌ិ‌ណ្ណ‌ម‌ាន‌ត្តោ ស‌ជ្ជ‌ំ អ‌ញ្ញ‌ានំ យ‌ាច‌ត‌ិ ។ ស‌ជ្ជោ ឧ‌ជ‌ាយ‌ឺ ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ អ‌ព្ភ‌ត‌ិ ។ យ‌ស្ស‌ា-យ‌ស្ម‌ោ ខ‌ម‌ត‌ិ ឧ‌ជ‌ាយ‌ិ‌ស្ស ភ‌ិ‌ក្ខ‌ុ‌ោ អ‌ញ្ញ‌ានំ ស‌ោ

នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអញ្ញានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទា-យិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអញ្ញានកម្ម នឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអញ្ញានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្ត

តុណ្ហីភាវេ យសេ ឧក្ខិបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-ច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាលឿ ភិក្ខុំ អញ្ញតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហីភាវេ យសេ ឧក្ខិបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ អព្ភិតោ[1] សង្ឆេន ឧបាលិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបាលិ ឯកំ អាបត្តឿ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេ-សិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ

---

1 ឱ. ម. អព្ភិតោ ។

នោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ អព្ភានកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៣] សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្ការិស្សជ្ជឿ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ឥមំ ០ ០ ០

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យឯកាហ-បរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបានបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ធ្វៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ មកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទ-យិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្ងាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ ឯកាហប្បដិច្ចន្តំ សោ សជ្ជុំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ថាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សជ្ជុស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ថាយ ឯកាហបរិវាសំ ឧនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ ឯកាហប្បដិច្ចន្តំ សោ សជ្ជុំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ថាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ចន្ថាយ ឯកាហបរិវាសំ ឧនេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ថាយ ឯកា-ហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូម ឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរ ឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មក សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯ-កាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន អាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហ-បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នោ សង្ឆេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏ឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហប-រិវាស សង្ឆបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ ការឱ្យឯកាហបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំនូវសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៦] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ ឯការហម្ឆជិច្ចនុ្ទ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការហ-ម្ឆជិច្ចន្ទាយ ឯការហបរិវាសំ យាចឿ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការហម្ឆជិច្ចន្ទាយ ឯការហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូ ឧ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អា-បត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការហម្ឆ-ជិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៣៨៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្ពំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-រាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឿ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ

[៣៨៦] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

[៣៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ធ្វៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមក

ឯការាហ្ឍជិច្ចន្ដំ សោហំ សជ្ជ៌ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា ឯការាហ្ឍជិច្ចន្ដ្ដាយ ឯការាហ្ឍរ៌ាសំ យាចឺ ។ ត្ដស្ស មេ សជ្ជ្ជ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា ឯការាហ្ឍ-ជិច្ចន្ដ្ដាយ ឯការាហ្ឍរ៌ាសំ អ្ឍាសិ ។ សោហំ ភន្ដ្ដ ហ្ឍ-ារ៌ុត្ដ្ដហ្ឍ៌ាសោ សជ្ជ៌ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិការ-យ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា ឯការាហ្ឍជិច្ចន្ដ្ដាយ ធ្ឍ៌ារ្ដ្ដ៌ មានត្ដ្ដ៌ យាចាមីតិ ។ ទុតិយ្ឍ្ជ យាចិតព្ដ៌ តតិយ្ឍ្ជ យាចិតព្ដ៌ ។

[៣៨៨] ព្ឍ្ដ្ដ្ជ ភិក្ខ៌ុ ឍ្ជ ឍ្ជ ឍ្ជ ។ ឍ្ជ ។ ។ ។

សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ហើយ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូម ជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគរំរប់បីដងផង ។

[៣៨៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្ងាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានមកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

ការយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ធាយ ធារត្តំ មាន-
ត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆ្យស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧជាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិ-
ស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ធាយ ធារត្តំ មានត្តំ ទនេយ្យ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ ឯ-
ការហប្ជដិច្ចន្ធំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិការយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ធាយ ឯការ-
ហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិ-
ស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការ-
ហប្ជដិច្ចន្ធាយ ឯការហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ត-
បរិវាសោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ
សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ធាយ ធារត្តំ មានត្តំ
យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ច-
ន្ធាយ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧ-
ជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ

សុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលសមគួរ ដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឱ្យមានត្ត ៦ ពាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជ) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥទ្ធ) មកសូមមានត្ត ៦ ពាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឱ្យមានត្ត ៦ ពាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ ពាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ

សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមប្បដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តស្ស ជានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខេមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្តំ វជាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្តំ វជាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋិ ឯការាមប្បដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមប្បដិច្ចន្ថាយ ឯការាមបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមប្បដិច្ចន្ថាយ ឯការាមបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-ការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមប្បដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមប្បដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្ស្ចាយស្ម-តោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្ការិសដ្ឋិយា ឯការាមប្បដិច្ចន្ថាយ

បាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុ អង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកា-ហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួច ហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត

ធារតុំ មានតុ្តសុ ជានំ សោ តុណ្ហាសុ យសុ ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឥន្ទ្ធ សជ្ជេន ឧជាយិសុ ភិក្ខុនោ ឯកិសុ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុ ដ្ឋិយា ឯការាហ ប្ប ដិ ចន្ធ ន្ធាយ ធារតុំ មានតុំ ១មតិ សជ្ជ សុ តស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៩] សោ ចិណ្ណ្ហ មានត្ត ភិក្ខុ ១ អាវេ ចេ សិ អហំ អាវុ សោ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជ ឺ សញ្ចេ ត និ កំ សុ ក្ការ ិ ដ្ឋ ឺ ឯការាហ ប្ប ដិ ចន្ធ ន្ធ ំ សោ ហ ំ ស ជ្ជ ំ ឯ ិ ស ្ ្ ្

ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឆបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការឱ្យមានត្តនោះ គួរដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំនូវសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ

ភេជ្ជ ០ ១ ០ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧជាយ ភិក្ខុ អញ្ញតុ ។

[៣៩០] ឯវញ្ហ បន ភិក្ខវេ អញ្ញតព្ពោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយ ភិក្ខុ សង្ឆំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ១ ១ ១

តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៩០] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្ត-រាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ ច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំ នោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិ-វាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូម មានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ*

មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ថាយ
ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ
សង្ឆំ អញ្ជានំ យាចាមិ ។ បេ ។ ទុតិយម្ជិ ភន្តេ សង្ឆំ
អញ្ជានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ
សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សជ្ជឹ ឯការហប្ជដិច្ចន្ថ្ នោហំ
សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិ-
ស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ថាយ ឯការហបរិវាសំ យាចឹ ។
តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជដិច្ចន្ថាយ ឯការហបរិវាសំ
អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្ជ-
ដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯ-
កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា ឯ-
ការហប្ជដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ
ចិណ្ណមានត្តោ តតិយម្ជិ ភន្តេ សង្ឆំ អញ្ជានំ យាចាមីតិ ។

ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ្យក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំ
នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ)
មកសូមអព្ភានកម្ម នឹងសង្ឆ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូម
អព្ភានកម្មនឹងសង្ឆជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំ
នោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិ-
វាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦
រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រ
ព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូម
អព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩០] ញ្ញត្តេន ភិក្ខូណា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ ឯការហប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្បដិច្ចន្ទាយ ឯការហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុ-ណោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា ឯការហប្បដិច្ចន្ទាយ ឯការហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុណោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការហប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧបាលឺ ភិក្ខុំ អញ្ញាយ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: អញ្ញានកម្ម

[៣៩១] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទា-យិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរធ្វើអញ្ញានកម្ម ចំពោះឧទាយិ-ភិក្ខុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

ឯការាមេ ជេតវនេ ។ តេ ខោ ភិក្ខូ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការាមេ ជេតវនេ
ឯការាមេ វិហរន្តិ ។ ទ្វេ ។ ឧភយិស្សា ភិក្ខុ-
នោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា ឯការាមេ ជេតវនេ ឯការាមេ អនា-
សិ ។ តេ ខោ ភិក្ខូ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯការាមេ ជេតវនេ
ធាវន្តំ មានន្តំ យាចិ ។ ទ្វេ ។ ឧភយិស្សា ភិក្ខុនោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
ឯការាមេ ជេតវនេ ធាវន្តំ មានន្តំ អនាសិ ។ តេ
ចិណ្ណាមានត្តា ភិក្ខូ អញ្ញមញ្ញំ យាចន្តិ ។ ទ្វេ ។ ឧភយិ
ភិក្ខុ អញ្ញតិ ។ យស្ស យស្ស ឧភយិស្ស
ភិក្ខុនោ អញ្ញមញ្ញំ តេ ភិក្ខូ ឧភយិស្ស
ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ ។ ។ ។ ។
យម្ចិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ ។ ។ ។ ។

ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមក

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ
អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។
សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ សង្ឆោ
ឧជាយឺ ភិក្ខុ អញ្ញានំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧជា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ញានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខ-
មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ អត្ថីតោ សង្ឆេន ឧជាយិ ភិក្ខុ
ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឆបានធ្វើអញ្ជានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុហើយ ការធ្វើអញ្ជានកម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩២] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក
ស្សដ្ឋឺ ទ្វីហប្បដិច្ចន្ដ ១ តីហប្បដិច្ចន្ដ ១ ចតូហប្ប
ហប្បដិច្ចន្ដ ១ ។ សោ ភិក្ខូ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ
ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក
ជិច្ចន្ដ ១ តីហប្បដិច្ចន្ដ ១ ចតូហប្ប
ហប្ប
ជ ១ ។ ១ ។ ១ ។

[៣៩២] សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យបញ្ជា-ហបរិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុ-ទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្យៀង-ស្មាម្ខាងហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជ-លីឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះ (នឹងសង្ឆ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ-អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រ-ព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១

សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ចិ យាចិតព្វោ តតិយម្ចិ យាចិតព្វោ ។

[៣៩៤] ញ្ញត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ឧនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៤] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះ
សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
បានមកសូមបញ្ជាហាបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ
ហើយ សង្ឆគួរឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្ស
ផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត)
ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ជាហាបរិវាស នឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឆ ក៏ឱ្យបញ្ជាហាបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចា-ហបរិវាសស្ស ឋានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិ-កំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-ហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចា-ហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសស្ស ឋានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យបញ្ជាហបរិ-
វាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុ
អង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ
លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។
បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ បានមកសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏ឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់
ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមាន
អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់
លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ជិន្នោ សង្ឆេន ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អ-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសោ ១មតិ សង្ឆស្ស តស្មា
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៩៤] សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ
អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឆំ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឿ តស្ស
មេ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ
អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ ឆកំ ១
ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ

បញ្ជាហបរិវាស សង្ឆបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយ ការឱ្យបញ្ជាហ-បរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៥] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជា-ហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំ ទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឧជាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
បដិកស្សតុ ។

[៣៩៦] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចេ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ
ចាតេ រន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឺ បគ្គហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ
សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឺ ។
តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហ-
បរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ
អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទំ
សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

បើដូច្នោះ សង្ឆ ចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម) ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្យៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញោតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឫ យាចិតញ្ហ
តតិយម្ឫ យាចិតញ្ហ ។

[៣៩៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញា-
បេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ បញ្ចា-
ហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោតនិ-
កាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហប-
រិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ
អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោ-
តនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧ-
ទាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ
សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆ្យថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ទើបឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-ហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហ-បរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាលឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ

នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆ ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទ-យិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឆទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញ ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោក មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោល

ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្ស-ដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-កស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា

ឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិ-ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឆទាញឧទា-យិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ តុណ្ហីភូតោ យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ[1] ខមតិ សជ្ឈាយ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៩៨] សោ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ចន្ទាយ ។ សោ ភិក្ខូ ឯវមាហ ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ។ ជានាមិ ភន្តេ ឯកិស្សា ឯកិស្សាតោ ឧទ្ទេសេ ឧទ្ទិសិតុ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-

---

១ ឥតោ បរំ បដិកស្សនន្តិបិ បដិកស្សនាតិបិ បាឋោ អញ្ញេសុ ពោត្ថកេសុ យេភុយ្យេន ទិស្សតិ ឯវមេត្ថ បាលិមុត្តកវិនយវិនិច្ឆយំ ។ យទិ បដិកស្សនន្តិ បទំ បដិកស្សិតោតិ ឯវ-ការិយាវិសេសនំ សិយា តំ អត្ថិតោ សង្ឃេន ឧទ្ទិសិ ភិក្ខូតិ អត្ថានបាលិយា ន សមេតិ ឯត្ថ អត្ថិតោតិ ឯវ-ការិយាវិសេសនត្តា ។ យទិ ឯកិស្សនាតិ ឯវ-ការិយាវិសេសនត្តា ។ ឯតស្ស ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុ អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឆបានទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការទាញនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ សេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំង-ឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បញ្ចាហាបរិវាសំ អជ្ឌាសិ សោហំ ឧរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សជ្ជឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្ការិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-កស្សនំ យាចឺ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ ឧរិវុត្តឧរិវាសោ មានត្តារ-ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-ការិស្សជ្ជឺ អប្បដិច្ឆន្នំ ឯកំ ឧ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧជ្ឌាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សជ្ជិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៩៩] ឯវញ្ចិ បន ភិក្ខវេ មូលាយ[1] បដិកស្សិ-តព្ពោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជ្ឌាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧប-សង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ

1 ឱរោបិយបោត្ថកេ មូលាយសទ្ទោ នត្ថិ ។

ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-
កសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឆក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
មិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត
ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទ
បាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយក
សេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
មិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ
ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទា

ចាតេ រន្ធិត្វា ឧក្ក្ដុដិកំ ជិសីជិត្វា អញ្ជលឺ បត្ដហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្ដេ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ដវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ដដិច្ចន្ដំ សោហំ សង្ឆ្យំ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ដដិច្ចន្ដាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឺ ។ ត្ដស្ស មេ សង្ឆ្យោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ដដិច្ចន្ដាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្ដោ អន្ដរា ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ដវិស្សដ្ឋឺ អប្ដដិច្ចន្ដំ សោហំ សង្ឆ្យំ អន្ដរា ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិស្សដ្ឋិយា អប្ដដិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ ។ តំ មំ សង្ឆ្យោ អន្ដរា ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិស្សដ្ឋិយា អប្ដដិច្ចន្ដាយ មូ-លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ដបរិវាសោ មានត្ដារ-ហោ អន្ដរា ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឺ អប្ដដិច្ចន្ដំ សោហំ ភន្ដេ សង្ឆ្យំ អន្ដរា ឯកិស្ស

ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះ ថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ជិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ចិ យាចិតព្ចា តតិយម្ចិ យាចិតព្ចា ។

[៤០០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញា-បេតព្ចោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ចា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ចា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្ដោ អន្ដរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្ចដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ អន្ដរា ឯកិស្ចា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ចដិច្ច-ន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយឺ ភិក្ខុំ អន្ដរា ឯកិស្ចា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ចដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្ឆិ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០០] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជ្ជិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទ-យិភិក្ខុនេះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហ-បរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយि-កិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សញ្ញោតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា
អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ
មានត្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ
សុក្ការិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឆោ
ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោ-
តនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ
បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧជាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ
សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា
សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទុតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឆេន ឧជាយិ
ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឆក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ឋជិច្ចន្ថាយ មូលាយ ១មតិ សជ្ជ្ឍ្ស
ឥស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០១] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូ អ្ជ្ឌ
អ្ជ្ឌ អ្ជ្ឌ ១ តំ អ្ជ្ឌ ១ អ្ជ្ឌ ១ ១ ១ ១
១ ១ ១

ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ (ការទាញនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០១] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបាន បិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន បិទបាំងទុក សង្ឆក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង ទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ

សង្ឆ៌ អន្តក ឯកិសា្ច អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសា្ចដ្ឋិយា អប្ប្ជិ ច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកសា្ចនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឆោ អន្តក ឯកិសា្ច អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសា្ចដ្ឋិយា អប្ប្ជិ ច្ចន្ថាយ មូលា-យ បដិកសា្ចិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ ឥមំ ឧ ទោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគ្ការតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧ ទាយិ សា្ច ភិក្ខុ ណោ តិ សា្ចន្ថ អាបត្តីនំ ធ ារ ត្ថ មានត្ថ ។

[៤០២] ឯ ១ ១ ១

បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឆក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឱ្យឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ

ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សជ្ជុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ ។ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ-ហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សជ្ជុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ ។ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូ-លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវុត្ថបរិវាសោ សជ្ជុំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឫ យាចិតព្ពំ តតិយម្ឫ យាចិតព្ពំ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញ ខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួច ហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ (ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

[៤០៣] ញ្ញត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហាប្ឆដិច្ចនំ្ គ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្ឆដិច-ន្ថាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្ឆដិច្ចន្ថាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អា-បជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្ឆដិច្ចនំ្ គ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្ឆដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្ឆនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ឆដិច្ចន្ថាយ មូលា-យ បដិកស្ឆិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ការឱ្យមានត្ត

[៤០៣] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ បំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ បំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ បំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

អប្ឋជិច្ចន្ដំ សោ សង្ឆ៌ អន្ដរ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិស្ឋដ្ដិយា អប្ឋជិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិកស្ឋន៌ យាចិ ។ សង្ឆ្យោ ឧជាយ៌ កិក្ខុ អន្ដរ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិស្ឋដ្ដិយា អប្ឋជិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិកស្ឋ ។ សោ បរិវុ្ដ្ដបរិ-ភ្ដសោ សង្ឆ៌ តិស្ឋន្ដ៌ អាបត្ដីន៌ ធារ្ដ៌ មានត្ដ៌ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆ៌ស្ឋ បត្ដកល្ល៌ សង្ឆ្យោ ឧជាយិស្ឋ កិក្ខុ-ណោ តិស្ឋន្ដ៌ អាបត្ដីន៌ ធារ្ដ៌ មានត្ដ៌ ឧទេយ្យ ។ ឯ-សា ញ្ដ្ដិ ។ សុណាតុ មេ ភន្ដេ សង្ឆ្យោ អយ៌ ឧជា-យិ កិក្ខុ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ដវិ-ស្ឋដ្ដឺ បញ្ចាហប្ឋជិច្ចន្ដ៌ សោ សង្ឆ៌ ឯកិស្ស អាបត្ដិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក្ដវិស្ឋដ្ដិយា បញ្ចាហប្ឋជិច្ច-ន្ដាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆ្យោ ឧជាយិស្ឋ កិក្ខុណោ ឯកិស្ឋ អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្ឋដ្ដិយា បញ្ចាហប្ឋជិច្ចន្ដាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អជា-សិ ។ សោ បរិវសន្ដោ អន្ដរ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ដវិស្ឋដ្ដឺ អប្ឋជិច្ចន្ដ៌ សោ សង្ឆ៌

តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញ
ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឱ្យមា-
នត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្ស
ផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត)
ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
ចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ កិក្ខុ អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
មូលាយ បដិកស្ឃ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ មានត្តា-
រហោ អន្តក ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទ សោ សង្ឆ អន្តក ឯកិស្ស អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
មូលាយ បដិកស្ឃនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ កិក្ខុ
អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្ឃ ។ សោ
បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឆ តិស្ឃន្ទ អាបត្តីនំ ធារត្ថ មានត្ថ
យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស កិក្ខុនោ តិស្ឃន្ទ អាបត្តីនំ
ធារត្ថ មានត្ថ ទេតិ ។ យស្ឃាយស្ម្ឃ ខមតិ ឧជា-
យិស្ស កិក្ខុនោ តិស្ឃន្ទ អាបត្តីនំ ធារត្ថ មានត្ថ
ជានំ សោ តុណ្ហាស្ឃ យស្ឃ ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្ យ ។

ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆបានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥិទ្ធំ សង្ឆេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារត្ថំ មានត្ថំ ១មតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៤] សោ មានត្ថំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆো ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្ស-ដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ តំ មំ សង្ឆো អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៤] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឆក៏ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ អប្ផដិច្ចន្ថំ សោហំ សង្ឆ្យ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ តំ មំ សង្ឆ្យ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិ-កស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆ្យ តិស្សន្ថំ អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆ្យ តិស្សន្ថំ អា-បត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ អប្ផដិច្ចន្ថំ ឆកំ ឧ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆ្យ ឧជាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា អប្ផដិច្ចន្ថាយ មូ-លាយ បដិកស្សិត្វា ធារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

សុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឆ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីទៅចុះ ។

[៤០៥] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តព្ពោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ
ចាដេ រុន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឺ ។
តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវា-
សំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ
អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចឺ ។ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ

[៤០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុ ចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលា-បត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូ-លាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត

អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឆ៑ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឺ ។ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឆ៑ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារេតុំ មានត្តំ យាចឺ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារេតុំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឆ៑ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចា-មីតិ ។ ទុតិយម្ឃ យាចិតព្ពា តតិយម្ឃ យាចិតព្ពា ។

[៤០៦] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆ៑ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៦] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម

សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ
បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិ-
កំ សុក្ការិសដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ អន្តរា
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ
ឧជាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេត-
និកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ
បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា
ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសដ្ឋឺ
អប្បដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ថាយ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ
ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ការិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

បញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ឧទាយិ-ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុ នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុ នោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សោ បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឆ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-ច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧជាយឿ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-យា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហ-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។

សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្ន-យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ កិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ កិក្ខុ[1] ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-យ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស កិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ

1 ឯត្ថន្តរេ អន្តរាសទ្ទោ ភវេយ្យ ។

ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូម
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញ
ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិ-
វាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិ-
កិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ (ក្នុងចន្ទោះ) ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិ-
វាសរួចហើយ សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ
ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខុ
នោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្ការិស្សដ្ឋី អប្ជដិច្ចន្ដ ។ សោ សជ្ជ ។ អន្ដ ។ ឯកិស្ស ។ អ
ាបត្ដិយ ។ សញ្ចេតនិកាយ ។ សុក្ការិស្សដ្ឋិយ ។ អ
ប្ជដ-
ិ
ច្ចន្ដ
ាយ ។ ម
ូ
ាយ ។ ប
ដ
ិ
ក
ស
ន
ំ ។ យ
ាច
ត
ិ ។ ។ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឆ ក៏បានទាញ ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអា-យុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល សេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន បានបិទបាំងទុក ការទាញនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[៤០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ ពាត្រីយ៉ាង នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្ងៀងស្មាម្ខាង ក្រាបសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយ

ឧក្ក្ដុដិកំ ជិសីជិត្វា អញ្ជលឺ បត្ដហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្ដេ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ
សុក្ក្ដវិស្ដដ្ដឺ បញ្ហាហ្ដជិច្ចន្ដ ។ បេ ។ សោហំ ឧរ្ដ-
ឧរ្ដ្ដ្ដ្ដ ... ...

អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឆក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទ-យិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មានតួទាន

[៤០៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេ-
តព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចា-
ហប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ តិស្សន្នំ
អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស
ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។
សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ
ឧបាយឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិ*សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិ-
កស្សិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ
យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ ឧនេយ្យ ។

[៤០៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ
កិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ
បញ្ហាហាប្ជដិច្ចន្ដ ។ បេ ។ សោ បរិវុត្ដបរិវាសោ សង្ឆំ
តិស្ស្ដ អាបត្ដីនំ ធារត្ដ មានត្ដ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧ-
ជាយិស្ស កិក្ខុនោ តិស្ស្ដ អាបត្ដីនំ ធារត្ដ មានត្ដ
អជាសិ ។ សោ មានត្ដ ចរន្ដោ អន្ដ ឯកំ អាបត្ដឿ
អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្ជដិច្ចន្ដ សោ
សង្ឆំ អន្ដ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិកស្ស
យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយ កិក្ខុ អន្ដ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ដាយ មូលា-
យ បដិកស្ស ។ សោ សង្ឆំ អន្ដ ឯកិស្ស អាបត្ដិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ដាយ
ធារត្ដ មានត្ដ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស កិក្ខុនោ
អន្ដ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ-
ស្សដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ដាយ ធារត្ដ មានត្ដ ទេតិ ។ យស្ស-
យស្ទតោ ខមតិ ឧជាយិស្ស កិក្ខុនោ អន្ដ ឯកិស្ស

នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បាន សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមា-នត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិ-ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន បានបិទបាំងទុក ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-ញ្ញាយ ធាវតុំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហីស្ស យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ៀ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ៀ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥទ្ធំ សជ្ជេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្ស អា-បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-ញ្ញាយ ធាវតុំ មានតុំ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៩] សោ ចិណ្ណមានត្តោ អញ្ញតរោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្ប-ដិច្ចន្ទុ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ទុ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អញ្ញតរោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្បដិច្ចន្ទុ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឆ បានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការឱ្យមានត្តនោះ គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះ ទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៥] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភា-នកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន បានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុ-សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ

សង្ខ្យោ ឧជាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-យ បដិកស្សិត្វា ធារេតុំ មានេតុំ ទេតុ ។

[៤១០] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-តញ្ចេ ។ បេ ។

[៤១១] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ ធារេតុំ មានេតុំ ជានាតុ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ជិន្នំ សង្ឆ្យេន ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេតុំ មានេតុំ ខមតិ សង្ឆ្យស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១២] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូ អាហេ ចេ សិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាមាប្បដិច្ឆន្ទ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណ-មានត្តោ ភិក្ខូ ភ ១ ១ ១

សង្ឆ ចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឱ្យ មានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាង នេះ ។ បេ ។ ឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន បិទបាំងទុកហើយ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុ នោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១២] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តី នុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរធ្វើអញ្ជានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អាហ្ការនយាចនា

[៤១៣] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ អញ្ញតរោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាដេ រុន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាហប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ចន្ទ្យ បញ្ហាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឆো ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហ-ប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ហាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិ-សន្តো អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិ-ច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឆো អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិ-ច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ការសូមអព្ភានកម្ម

[៤១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្ត-រាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ ច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ សូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆបានឱ្យបញ្ជាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការ ទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆបានទាញ ខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាស រួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឿ អប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន្ដ‌ំ សោ‌ហ‌ំ ‌ស‌ជ្ជ‌ំ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ចេ‌ត‌និ‌ការ‌យ ‌ស‌ុ‌ក្ការ‌ិ-ស្ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌ល‌ាយ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ន‌ំ ‌យ‌ាចឹ ។ ‌ត‌ំ ‌ម‌ំ ‌ស‌ជ្ជ‌ោ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ចេ‌ត‌និ-ការ‌យ ‌ស‌ុ‌ក្ការ‌ិ‌ស្ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌ល‌ាយ ‌ប‌ដ‌ិ-ក‌ស្ស‌ឿ ។ ‌ស‌ោ‌ហ‌ំ ‌ប‌រ‌ិ‌ត្ត‌ប‌រ‌ិ‌ភ‌ោ‌ ‌ស‌ជ្ជ‌ំ ‌ត‌ិ‌ស្ស‌ន‌ដ្ឋ‌ំ ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ ‌ធ‌ារ‌ត‌ុ‌ំ ‌ម‌ាន‌ត‌ុ‌ំ ‌យ‌ាចឹ ។ ‌ត‌ស្ស ‌ម‌េ ‌ស‌ជ្ជ‌ោ ‌ត‌ិ‌ស្ស‌ន‌ដ‌ំ ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ ‌ធ‌ារ‌ត‌ុ‌ំ ‌ម‌ាន‌ត‌ុ‌ំ ‌អ‌ជ‌ាសិ ។ ‌ស‌ោ‌ហ‌ំ ‌ម‌ាន‌ត‌ុ‌ំ ‌ច‌រ‌ន្ត‌ោ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ំ ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ឿ ‌អ‌ាប‌ជ្ជ‌ឿ ‌ស‌ញ្ចេ‌ត‌និ‌ក‌ំ ‌ស‌ុ‌ក្ការ‌ិ‌ស្ស‌ដ្ឋ‌ឿ ‌អ‌ប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន‌ដ‌ំ ‌ស‌ោ‌ហ‌ំ ‌ស‌ជ្ជ‌ំ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ចេ‌ត‌និ‌ការ‌យ ‌ស‌ុ‌ក្ការ‌ិ‌ស្ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌ល‌ាយ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ន‌ដ‌ំ ‌យ‌ាចឹ ។ ‌ត‌ំ ‌ម‌ំ ‌ស‌ជ្ជ‌ោ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ចេ‌ត‌និ‌ការ‌យ ‌ស‌ុ‌ក្ការ‌ិ-ស្ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ម‌ូ‌ល‌ាយ ‌ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស្ស‌ឿ ។ ‌ស‌ោ‌ហ‌ំ ‌ស‌ជ្ជ‌ំ ‌អ‌ន្ត‌ក ‌ឯ‌ក‌ិ‌ស្ស‌ា ‌អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ា ‌ស‌ញ្ចេ‌ត‌និ‌ការ‌យ ‌ស‌ុ‌ក្ការ‌ិ‌ស្ស‌ដ្ឋ‌ិ‌យ‌ា ‌អ‌ប្ប‌ជ‌ិ‌ច្ច‌ន្ត‌ាយ ‌ធ‌ារ‌ត‌ុ‌ំ ‌ម‌ាន‌ត‌ុ‌ំ ‌យ‌ាចឹ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

តស្ស មេ សង្ខ្យោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ
អជាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ អប្ប-
ដិច្ចន្ទុំ សោហំ សង្ឆ្យំ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាចឺ ។ តំ មំ សង្ខ្យោ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឆ្យំ អន្តរ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ យាចឺ ។ តស្ស មេ សង្ខ្យោ
អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារតុំ មានតុំ អជាសិ ។
សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណាមានត្តោ សង្ឆ្យំ អញ្ញានំ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្ឍិ យាចិតព្ពំ តតិយម្ឍិ យាចិតព្ពំ ។

សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្ត រួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង ទុក ។ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្ម នឹងសង្ឆ ។ (ឧទាយិកិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៤] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលឿ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវោសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ អប្បដិច្ចន្នំ

[៤១៤] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សោ សង្ខ្យំ អន្តរា ឯកិសារ្ជា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្ការិសារ្ជដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ជនំ
យាចិ ។ សង្ខ្យោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិសារ្ជា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសារ្ជដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ធា-
យ មូលាយ បដិកស្ជ្ជ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ខ្យំ
តិស្ជន្ធ្ នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ខ្យោ
ឧជាយិស្ជ ភិក្ខុនោ តិស្ជន្ធ្ នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
អជាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ
អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសារ្ជ្ជ ដ្ឋ អប្ជដិច្ចន្ធ្ នំ សោ
សង្ខ្យំ អន្តរា ឯកិសារ្ជា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ការិសារ្ជដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ធាយ មូលាយ បដិកស្ជនំ
យាចិ ។ សង្ខ្យោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិសារ្ជា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសារ្ជដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ធាយ មូលាយ
បដិកស្ជ្ជ ។ សោ សង្ខ្យំ អន្តរា ឯកិសារ្ជា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសារ្ជដ្ឋិយា អប្ជដិច្ចន្ធាយ ឆារត្តំ
មានត្តំ យាចិ ។ សង្ខ្យោ ឧជាយិស្ជ ភិក្ខុនោ អន្តរា
ឯកិសារ្ជា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសារ្ជដ្ឋិយា

តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូ-
លាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិ-
ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
រិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាស
រួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ
ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិ-
ភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការ
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញ
ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម
មានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្ករិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី
ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ករិស្សដ្ឋិ

អប្ឋជិច្ចន្ថាយ ធារតុំ មានតុំ អជាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានតោ អញ្ញជារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសុដ្ឋឿ អប្ឋជិច្ចន្ថុំ សោ សជ្ជ៎ អន្តរ ឯកិសុ្ឋ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា អប្ឋជិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកសុ្ឋនំ យាចិ ។ សជ្ជោ ឧជាយឿ ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិសុ្ឋ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា អប្ឋជិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកសុ្ឋ ។ សោ សជ្ជ៎ អន្តរ ឯកិសុ្ឋ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា អប្ឋជិច្ចន្ថាយ ធារតុំ មានតុំ យាចិ ។ សជ្ជោ ឧជាយិសុ្ឋ ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកិសុ្ឋ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា អប្ឋជិច្ចន្ថាយ ធារតុំ មានតុំ អជាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានតោ សជ្ជ៎ អញ្ជនំ យាចតិ ។ យនិ សជ្ជ៎សុ្ឋ បត្តកល្ប៎ សជ្ជោ ឧជាយឿ ភិក្ខុ អញ្ជយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សជ្ជោ អយ៎ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសុដ្ឋឿ បញ្ចាហប្ឋជិច្ចន្ថុំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណមានតោ សជ្ជ៎ អញ្ជនំ យាចតិ ។ សជ្ជោ ឧជាយឿ ភិក្ខុ អញ្ជតិ ។

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ ពាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ ពាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ ហើយ សង្ឆគប្បីធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទា-យិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ។

យស្ស យស្មតោ ១មតិ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ញាតំ
សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខេមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ
វជាមិ ។ បេ ។ អញ្ញតោ សង្ឆេន ឧជាយិ ភិក្ខុ ១មតិ
សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១៥] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧ-
ជាយិ ឯកំ អាបត្តឿ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្ក្ចិ ១ ១ ១

អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឆបានធ្វើអញ្ជានកម្មរួចហើយ អញ្ជានកម្មនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៥] សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្ទះខែ) ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆឱ្យបក្ខបរិវាស (បរិវាសកន្ទះខែ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។

[៤១៦] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានន្តោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាតេ រន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯ-មស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខុប្ឆជិច្ចន្ទំ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បក្ខុប្ឆជិច្ចន្ទាយ បក្ខុបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឆិ យាចិតន្ហោ តតិយម្ឆិ យាចិតន្ហោ ។

[៤១៧] ញ្ឆត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ឆាបេតន្ហោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជា-យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋឹ បក្ខុប្ឆជិច្ចន្ទំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិការយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខុប្ឆជិច្ចន្ទាយ បក្ខុបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ហ

[៤១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ធ្វៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បី

សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខេ ឋិតាយ បក្ខបរិវាសំ ឧនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បក្ខេ ឋិតំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា បក្ខេ ឋិតាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខេ ឋិតាយ បក្ខបរិវាសំ ឧនេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបា-យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខេ ឋិតាយ បក្ខបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភា-សេយ្យ ។ ទុតិយម្ឃិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិ-យម្ឃិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥន្ទ្ធោ សង្ឆេន ឧបា-យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ការឱ្យបក្ខ-បរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បក្ខ្ជ្ជ ជ ជ

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខហើយ (ការឱ្យបក្ខបរិវាស នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម ចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹង សង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឆឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ សមោធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រជុំអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

[៤១៩] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តព្ពោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្ក-
មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា រុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាតេ
វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិ-
កំ សុក្ការិស្សន្ធឿ បក្ខ្ហប្ជនិ ចន្ទ្ធ ។ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សន្ធិយា បក្ខ-
ប្ជនិ ចន្ទ្ធាយ បក្ខ្ហបរិវាសំ យាចឿ ។ តស្ស មេ សង្ឆោ
ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សន្ធិយា
បក្ខ្ហប្ជនិ ចន្ទ្ធាយ បក្ខ្ហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ ២ បរិ-
សង្ឆោ អន្ត្ហ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជឿ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
ការិស្សន្ធឿ ២ បញ្ចាហ ២ ២ ២

[៤១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឆ ក៏ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុសូមជាគម្រប់ពីរដងផង សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ បក្ខុប្បដិច្ចនុំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខុប្បដិច្ចន្ថាយ បក្ខុបរិ-ឱសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខុប្បដិ-ច្ចន្ថាយ បក្ខុបរិឱសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ បញ្ចា-ហប្បដិច្ចនុំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្ល សង្ឆោ ឧបាលឿ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឿ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឿ បក្ខុប្បដិច្ចនុំ

[៤២០] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទ-យិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគប្បីទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិ-ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ

សោ សជ្ជំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខ្ហប្ប្ដិច្ចន្ដាយ បក្ខ្ហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខ្ហុនោ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា បក្ខ្ហប្ប្ដិច្ចន្ដាយ បក្ខ្ហ-បរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្ដោ អន្ដ្ហ ឯកំ អាបត្ដឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្ស្ដ្ដឺ បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ដ្ដ សោ សជ្ជំ អន្ដ្ហ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិក-ស្ស្ដ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយ ភិក្ខ្ហុ អន្ដ្ហ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា បញ្ចាហ-ប្ប្ដិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិកស្ស្ដ ។ យស្ស យស្ស ខមតិ ឧជាយិស្ស ភិក្ខ្ហុនោ អន្ដ្ហ ឯកិស្ស អាបត្ដិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្ស្ដ្ដិយា បញ្ចាហប្ប្ដិច្ចន្ដាយ មូលាយ បដិកស្ស្ដ សោ តុណ្ហ ។ យស្ស ន ខ្ហមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ប្ដ ឯតមត្ដ វ ។ បេ ។ ត ។ តតិយម្ប្ដ ឯតមត្ដ ។ បេ ។ ។ ។

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យ បក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង ទុក ៥ ថ្ងៃ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បី ស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុ អង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង ផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆ បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ញោតនិកាយ សុក្ការិសុត្តដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ជដ្ឋិតិយ មូលាយ ១មតិ សជ្ជ្ សុ ១ តស្ម តុណ្ហី ។ ១ វមេតំ ១ ១ យ ១ ១ ១ ។

[៤២១] ១ ១ ១

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ (ការទាញ នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម ចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្ងៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុ ចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឆឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

យាចឺ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ អន្តរា ឯ-កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-ធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឆិ យាចិតព្ពោ តតិយម្ឆិ យាចិតព្ពោ ។

[៤២២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវា-សំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខ-ប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមសមោធានបរិ-
វាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុ គប្បី
សូមជាគម្រប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២២] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល គប្បីផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆ
ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម
បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទា-
យិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បក្ខប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចន្ថាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ ហើយ សង្ឆគប្បីឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខ្ហ-ជិច្ចន្ថាយ បក្ខ្ហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ថ្ នោ សោ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆ្យោ ឧទាយឺ ភិក្ខ្ហ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឆ្យ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-យា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆ្យោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខ្ហនោ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-យា សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្ស្ហាយស្ម្ហតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខ្ហនោ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការ
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញ
ឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ តុណ្ហីភូតោ យស្ស ឧក្ខេបតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ ឥទ្ធោ សង្ឆេន ឧជ្ជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទមតិ សង្ឆ្យ តស្ស តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៣] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឺ បក្ខ-ប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហ-ប្ប-ដិច្ឆន្នំ ។ ឥមំ ខ្ញុ ខោ មយា ឧដ្ឋ-ដ្ឋ-ដ្ឋ-

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆ

ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-
កស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤២៤] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចេ ។ បេ ។

[៤២៥] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។
ឥន្ថោ សង្ឆេន ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៦] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋឺ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ
ភិក្ខូ ១ ១ ១

ឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យសមោធាន-បរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[២២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះ អាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឆឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យសមោ-ធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការ ឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[២២៦] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤២៧] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានតា ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឆ្យំ ឧបសង្ក្រមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-រាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាដេ រុន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខ្ហប្ប្ដិចច្ឆនុ ។ បេ ។ សោហំ ភន្តេ ឥមាវុ្ដ្ឋ ១ សោ ១ ១ ១

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ: ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។

សោ បរិវុត្តបរិវាសោ សជ្ជំ តិស្សន្ដ្ដ អាបត្តីនំ ធារត្ដ មានត្ដ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្ដ្ដ អាបត្តីនំ ធារត្ដ មានត្ដ ទេតិ ។ យស្សាយស្ទតោ ខមតិ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្ដ្ដ អាបត្តីនំ ធារត្ដ មានត្ដស្ស ទានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្ យ ។ ទុតិយម្ជិ ឯតមត្ដ្ដ វទាមិ ។ បេ ។ ត្ដតិ-យម្ជិ ឯតមត្ដ្ដ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្ដ្ដ សង្ឆេន ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្ដ្ដ អាបត្តីនំ ធារត្ដ មានត្ដ ខមតិ សជ្ជ្ជ្ជ ត្ដស្ម តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៩] សោ មានត្ដ ចរន្ដោ អន្ដ្ដ ឯកំ អាបត្ដ្ដ អាបជ្ជ្ជ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក្ជ្ជ្ជ ១ បញ្ចាហ្ជ្ជ ជ្ជ ។ សោ ភិក្ខ្ជ អ្ជ្ជ ១ ១ ១

ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៩] ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-កិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំ

ឯតមត្ថំ អាហេចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុំ អន្ត្ពា ឯកិសច្ច អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
ការយ សុក្ការិសច្ចដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ជដ្ជិចច្ឆ្ជាយ មូលាយ
ឧដ្ជិកសច្ជិត្ជា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
ឧត្ជា ធារត្ថំ មានត្ថំ ឧេតុ ។

[៤៣០] ឯវញ្ជ បន ភិក្ខវេ មូលាយ ឧដ្ជិកសច្ជិ-
តញ្ជេ ។ ឧេ ។

[៤៣១] ឯវញ្ជ បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ទាតញ្ជេ ។ ឧេ ។

[៤៣២] ឯវញ្ជ បន ភិក្ខវេ ធារត្ថំ មានត្ថំ ទាតញ្ជំ
។ ឧេ ។ ឧេតិ ។ ឧេ ។ ឧិន្ថ្ជ សង្ឆេន ឧជាយិសច្ជ ភិក្ខ-
ុោ អន្ត្ពា ឯកិសច្ជ អាបត្តិយ សញ្ចេតនិការយ សុក្ក-
ារិសច្ជដ្ជិយ បញ្ចាហប្ជដ្ជិចច្ឆ្ជាយ ធារត្ថ មានត្ថ ១មតិ
សង្ឆ្ជិសច្ជ ឧស្ជ ឧុណ្ជ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] ឧេ ចិណ្ណ្ជមានត្ជោ អញ្ជ្ជាធារហោ អន្ត្ពា
ឯកំ អាបត្ដ្ជ អាបជ្ជ ឧេ ចិណ្ណ្ជមានកំ សុក្ការិសច្ជ្ជ
បញ្ចាហប្ជដ្ជិចច្ឆ្ជ ។ ឧេ ភិក្ខ្ជ អាហេចេសិ អហំ

យកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូ-លាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឆឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា

អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋឺ បក្ខិប្បជិច្ចនុ្ទ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ
អញ្ញាតារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បជិច្ចនុ្ទ ។ ឯកមិ ខុ ខោ មយា
បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ ឯ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោ-
ចេសុំ ។ ឯនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទត្វា ឆារត្តំ
មានត្តំ ទេតុ ។

[៤៣៤] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តោ ។ បេ ។

[៤៣៥] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ជាតោ ។ បេ ។

[៤៣៦] ឯវញ្ចេ បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ជាតន្តុ
។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ជិនុ្ទ សង្ឆេន ឧជាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្ត្ររួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឆឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិ-ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល

សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហាឬ្ជ ជ្ជ ធ្ជ ធ្ជ ធ

បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឆហើយ ព្រោះ ហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៣៧] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំ ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំ ទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឆធ្វើអញ្ជានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៤៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យអញ្ជានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆហើយធ្វើឧត្តរ-សង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខ-បរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង

សង្ខ្យា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា បក្ខ្យប្ជដិច្ចន្ថាយ បក្ខ្យបរិវាសំ អជាសិ
សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្ការិស្ស្ជ្ជ្ជ

ទុក ១ បក្ខ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

ជិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ
បដិកស្សនំ យាចឺ តំ មំ សង្ឆោ អន្ត្ពា ឯកិស្ចា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្ឆិ សោហំ សង្ឆ្ យំ អន្ត្ពា
ឯកិស្ចា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធាន-
បរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ អន្ត្ពា ឯកិស្ចា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា បញ្ចា-
ហប្បដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-
វាសំ អធាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆ្ តិស្ចន្ថ
អាបត្តីនំ ធារត្ថ មានត្ថ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ
តិស្ចន្ថ អាបត្តីនំ ធារត្ថ មានត្ថ អធាសិ សោហំ មានត្ថ
ចរន្ត្ពោ អន្ត្ពា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ
សុក្ការិសដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថ សោហំ សង្ឆ្ អន្ត្ពា
ឯកិស្ចា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្ឆ យាចឺ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆ បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោ-ធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆ ទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឆ បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

តំ មំ សង្ខ្យោ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ
បដិកស្សិ សោហំ សង្ឆ្យ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ
ឋុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ
សង្ខ្យោ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ ឋុរិមាយ អាបត្តិ-
យា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្តបរិវា-
សោ សង្ឆ្យ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ
មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ខ្យោ អន្តរ ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
ហប្បដិច្ចន្ថាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ
ចិណ្ណមានត្តោ អញ្ញតរោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ
អាបជ្ជឺ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថំ
សោហំ សង្ឆ្យ អន្តរ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ

សង្ឆបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-វាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោ-ហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឆោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្ពំ តតិយម្បិ យាចិតព្ពំ ។

សង្ឆបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូម សមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឆ បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឆបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រ ព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មក សូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឆ ។ ឧទាយិកិក្ខុ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវ សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៣៩] ញ្ញត្តេន ភិក្ខូណា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បក្ខុប្ឆជិចន្ធនំ សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេត-និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខុប្ឆជិចន្ធ្ចាយ បក្ខុបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខុប្ឆជិចន្ធ្ចាយ បក្ខុបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្ប-ជិចន្ធនំ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ឆជិចន្ធ្ចាយ មូលាយ បដិកស្ឆនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលឺ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ឆជិចន្ធ្ចាយ មូលាយ បដិកស្ឆិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ឆជិចន្ធ្ចាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-ធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ

[៤៣៩] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជ្ជិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យបក្ខ-បរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធាន-

អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
មោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តា-
រហោ អន្តក ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
រិស្សដ្ឋឺ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឆំ អន្តក ឯកិស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ
ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ
បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ
ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តក ឯកិស្ស អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ

បរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏ទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទ-យិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាន

បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឆ៌ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឺ បញ្ចហ-ប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឆ៌ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចហប្បដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឆ៌ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចហប្បដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជា-យិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចហប្បដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឆ៌ អន្តរ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

នៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆទៀត ចំពោះអាបត្តិ ទាំង ៣ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុ នោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ខាងដើម ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះ អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឆទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ យាចិ ។ សង្ឆ្យោ ឧជាយិសុ ភិក្ខុនោ អន្ត្ថ ឯកិសុ្ម អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ អជាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមានត្ថោ អញ្ញាធារហោ អន្ត្ថ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិសុដ្ធឺ បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថំ សោ សង្ឆ្យំ អន្ត្ថ ឯកិសុ្ម អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិ-សុដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកសុ្ចនំ យាចិ ។ សង្ឆ្យោ ឧជាយឺ ភិក្ខុ អន្ត្ថ ឯកិសុ្ម អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ចដិច្ចន្ថាយ មូលាយ បដិកសុ្ចិ ។ សោ សង្ឆ្យំ អន្ត្ថ ឯកិសុ្ម អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្ចដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឆ្យោ ឧជាយិសុ ភិក្ខុនោ អន្ត្ថ ឯកិសុ្ម អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិសុដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្ចដិច្ចន្ថាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អជាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឆ្យំ អន្ត្ថ ឯកិសុ្ម

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យ
មានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-
កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ត
រួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹង
សង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឆក៏បានឱ្យសមោធាន-
បរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិ-
កិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឆទៀត

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឆោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ការិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ អជាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឺ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ការិស្សដ្ឋឺ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឆំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឧជាយឺ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ញានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ឫ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ឫ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ អព្ភិតោ សង្ឆេន ឧជាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឆ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យអញ្ញានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឆ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យអញ្ញានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យអញ្ញានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ (អញ្ញានកម្មនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់អំពើដែលធ្វើទឹកសុក្ក:ឱ្យឃ្លាតចេញ ។

[៤៤០] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជោ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទ្វីហប្ប-ដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ តីហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ចតូ-ហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ បញ្ចហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឆាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឧនាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោ-ចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជឺ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោ-ចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អត្ថេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤៤១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្ពោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ

[៤៤០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឆចូរឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃ[1] អាបត្តិនោះ ។

[៤៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:

---

១ គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទបាំងក្រោយបង្អស់ ។

ការិត្វា រុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាគេ រក្ខិត្វា ឧក្កុដិកំ និសី-ទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ឧសា-ហប្បដិច្ឆន្នា សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធាន-បរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឫ យាចិតព្ពោ តតិយម្ឫ យាចិតព្ពោ ។

[៤៤២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្ថាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឥត្ថន្ថាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ឧសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធាន-

ឆៀងស្មាម្ខាងថ្វាយបង្គំបាទាពួកភិក្ខុចាស់ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤២] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំង ទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ តាមតម្លៃអាបត្តិ នោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឆត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស

បរិវាសំ ददेय्य ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ภนฺเต
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ภิกฺขุ សម្ពហុលា សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកា-
ហប្បដិচ্ছন্ন ។ បេ ។ ឯกา អាបត្តិ ឧសាហប្បដិচ্ছন্ন
សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ឧសាហ-
ប្បដិচ্ছন্ন តស្ស អត្ថាយ សមោधानបរិវាសំ យาจติ ។
សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ภิกฺขุโน តាសំ អាបត្តីនំ យา
អាបត្តិ ឧសាហប្បដិচ্ছন্ন តស្ស អត្ថាយ សមោधาน-
បរិវាសំ ददाति ។ យស្សាយស្មតោ ขมติ ឥត្ថន្នាមស្ស
ภิกฺขุโน តាសំ អាបត្តីនំ យา អាបត្តិ ឧសាហប្បដិচ্ছন্ন
តស្ស អត្ថាយ សមោधานបរិវាសស្ស ธานํ សោ
តុណ្ហស្ស យស្ស ननฺขมติ សោ ภาเสยฺย ។
ទุติយម្ពិ ឯតមត្ថํ วทามิ ។ បេ ។ ततियम्पि ឯតមត្ថํ
วทามิ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឆេน ឥត្ថន្នាមស្ស ภิกฺขุโน
តាសំ អាបត្តីនំ យา អាបត្តិ ឧសាហប្បដិচ্ছন্ন តស្ស
អត្ថាយ សមោधานបរិវាសោ ขมติ សង្ឆស្ស តស្មา
តុណ្ហី ។ ឯวเมตํ ธารยามีति ។

ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធាន-បរិវាសនឹងសង្ឆ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឆឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឆបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ហើយ ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសទានំ

[៤៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជោ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ទ្វេ អាបត្តិយោ ទ្វីហ-ប្បដិច្ឆន្នាយោ[1] តិស្សោ អាបត្តិយោ តីហប្បដិច្ឆន្នាយោ ចតស្សោ អាបត្តិយោ ចតូហប្បដិច្ឆន្នាយោ បញ្ច អាបត្តិ-យោ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ឆ អាបត្តិយោ ឆាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយោ សត្ត អាបត្តិយោ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នាយោ អដ្ឋ អាបត្តិយោ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ណវ អាបត្តិយោ ណវាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆ-ន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិ-តព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឥស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពូចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អត្ថេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

---

1 ឱ. ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ

[៤៤៣] *សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ២ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៣ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៤ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៥ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៦ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៧ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៨ បិទ-បាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៩ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆ ចូរឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។*

[៤៤៤] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានន្តោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុ-លា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសា-ហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អត្ថាយ សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឫ យាចិ-តព្ពោ តតិយម្ឫ យាចិតព្ពោ ។

[៤៤៥] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្ន-មោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អត្ថាយ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស

[៤៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលខ្ញុំបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធាន-បរិវាសនឹងសង្ឆ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ

បត្តកល្ប សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អង្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អង្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អង្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អង្ឃេន សមោធានបរិវា-សស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆឱ្យសមោធានបរិ-វាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ការឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

តតិយម្ចិ ឯតមត្ថំ វជាមិ ។ បេ ។ ជិណ្ណោ សង្ខ្យេន ឥត្ថន្ថាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្ពចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អត្ថេន សមោធានបរិវ-សោ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៤៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេ-មាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆោ ឯកិស្សា អា-បត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ

ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឆ បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ (ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤៦] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្ទេមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ខែ) នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមទ្ទេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្ទេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្ជាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ

ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-ឆ្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយោ យន្នូ-ណាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិ-ច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លទ្ធិនម្មោ ឧក្កមិ យន្នូណាហំ សង្ឆំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិ-យា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយោ យន្នូណាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយអាត្មាអញ ក៏បានសូមទ្វេ-មាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាប ចុះ-ស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំ

ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិ-
វាសំ អជាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឋិក្កមិ
អហំ ភោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេ-
មាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ភោ
ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-
ន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមា-
សបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អជាសិ តស្ស
មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឋិក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឆំ
ឥតរិស្ស្ជាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ឥមំ ខុ ភោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខវេ សង្ឆោ តស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្ស្ជាបិ អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេ-មាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

[៤៤៧] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានតោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរ-សង្ឆំ ការិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ន-យោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេ-មាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេ-មាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អា-បត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ន-យោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស

[៤៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-បរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្ជាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ

ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិ-
វាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស
មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ
ឥតរិស្សាមិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសប-
រិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ ឥតរិស្សាមិ
អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
ចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឫ យាចិតព្ពោ តតិយម្ឫ យាចិតព្ពោ ។

[៤៤៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញា-
បេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ
ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ
ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ប-
ដិច្ឆន្នាយោ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
សោ សង្ឆំ ឯកិស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆោ ឯកិស្ស

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-បរិវាស ដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អជា-
សិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឋិក្ខ្លមិ អហំ
ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-
យោ យន្នូនាហំ សង្ឆ្យំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆ្យំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសប-
រិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឆ្យោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អជាសិ ។ តស្ស
មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឋិក្ខ្លមិ យន្នូនាហំ សង្ឆ្យំ
ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆ្យំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិ-
យា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។
យតិ សង្ឆ្យស្ស បត្តកល្ល សង្ឆ្យោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ ឧនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេ-មាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមា-សបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆត្រូវឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ

សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសប-រិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិ-សន្តស្ស លជ្ជិនោ ឱក្ខាមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ ។

(ដ្ឋិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយ បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវ អាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែ អាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំង ទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិ-វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែល ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្ជាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្ម អញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏បាន សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស មេ បរិ-សន្តស្ស លទ្ធិ ឧម្ហោ ឧិក្ខាមិ យន្ទ្ធាហំ សង្ឆំ ឥតរិស្សា-បិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្ដិ ។ សោ សង្ឆំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេ-មាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្ទ្ធាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្ម-តោ ខមតិ ឥត្ថន្ទ្ធាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥទ្ធោ សង្ឆេន ឥត្ថន្ទ្ធាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អា-បត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសោ ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ ឥតេ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឥមុចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្ជាសបាបចុះស៊ីប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឆបានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឆ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៤៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លទ្ធិ ឧម្មោ ឋិក្ខមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ

[៤៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្ជាសបាបចុះស៊ីប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិ-វាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេ-មាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឋិក្ខ្ណមិ យន្ទ្ធ្ជាហ៎ សង្ឆ៎ ឥតរិស្ជ្ជាបិ អាបត្តិយា ទ្ធេមាសប្ជដ្ជិ ចន្ធ្ជាយ ទ្ធេ-មាសបរ្ជ៎ាសំ យ៎ាចេយ្ជ្ជ្ជ ។ សោ សង្ឆ៎ ឥតរិស្ជ្ជាបិ អាបត្តិយា ទ្ធេមាសប្ជដ្ជិ ចន្ធ្ជាយ ទ្ធេមាសបរ្ជ៎ាសំ យ៎ា-ចតិ ។ តស្ស សង្ឆ្ជ៎ា ឥតរិស្ជ្ជាបិ អាបត្តិយា ទ្ធេមាស-ប្ជដ្ជិ ចន្ធ្ជាយ ទ្ធេមាសបរ្ជ៎ាសំ ទ៎ាតិ ។ ត៎ាន ភិក្ខ្ជ៎ ភិក្ខ្ជ៎ ជ ឥ ចុ ជ ជ ទ្ធ ទ្ធ មាសា បរ្ជ៎ាសិ ។

[៤៥០] ឥ ជ ជ ភិក្ខ្ជ៎ ភិក្ខ្ជ៎ ទ្ធ សង្ឆ្ជ៎ាជ៎ិ ស ស ជ ជ ជ

កាលដែលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្ទេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្ទេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិន ដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្ទេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្ទេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុង នៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះ ដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ

ជិច្ចន្ធាយោ ឯកំ អាបត្តឺ ជានឺ ឯកំ អាបត្តឺ ន ជានឺ សោហំ សង្ឆ្យ យំ អាបត្តឺ ជានឺ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមា-សប្ឆជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆ្យោ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អជាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរំបិ អាបត្តឺ ជានាមិ យន្ទ្ធជាហំ សង្ឆ្យ ឥតរិស្ស្ឆាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆ-ជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆ្យ ឥតរិស្ស្ឆាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសប-រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆ្យោ ឥតរិស្ស្ឆាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុចាជាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្ធា ។

[៤៥១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆ្យាជិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្ឆជិច្ចន្ធាយោ ឯកំ អា-បត្តឺ សរតិ ឯកំ អាបត្តឺ ន សរតិ ។ សោ សង្ឆ្យ យំ អាបត្តឺ សរតិ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆ្យោ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ឆជិច្ចន្ធាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។

តែបានដឹងអាបត្តិ ១ មិនបានដឹងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឺ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឺ សរឺ ឯកំ អាបត្តឺ ន សរឺ សោហំ សង្ឆំ យំ អាបត្តឺ សរឺ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឺ សរামិ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ ឥតរិស្សាមិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ឥតរិស្សាមិ អាបត្តិយា ទ្វេ-មាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ឥតរិស្សាមិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុចា-ណាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៥២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា ជិញ្ជមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា

ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុ
នោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២
ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀត
រលឹកមិនបាន អាត្មាអញនោះ រលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិ-
វាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បាន
ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំង
ទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអា-
បត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេ-
មាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆា-
ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្សយទេ សង្សយ

វេមតិកោ ។ សោ សង្ឆំ យាយ អាបត្តិយា ជិញ្ចេមតិកោ
ឥស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
យាចតិ ។ ឥស្ស សង្ឆោ ឥស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ददति ។ សោ បរិវសន្តោ
ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ជិញ្ចេមតិកោ ហោតិ ។ ឥស្ស
ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាជិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា
ជិញ្ចេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា វេមតិកោ សោហំ
សង្ឆំ យាយ អាបត្តិយា ជិញ្ចេមតិកោ ឥស្ស អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឺ ឥស្ស មេ
សង្ឆោ ឥស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមា-
សបរិវាសំ អជាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរិស្សាបិ
អាបត្តិយា ជិញ្ចេមតិកោ យន្ទូជាហំ សង្ឆំ ឥតរិស្សាបិ
អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។

តែក្នុងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិ-វាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ហោ ឥតរិស្ហាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ដដិច្ច-ឆ្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុចាតាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្ពា ។

[៤៥៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចឆ្ទាយោ ឯកា អាបត្តិ ជានប្ដដិច្ចឆ្ទា ឯកា អាបត្តិ អជានប្ដដិច្ចឆ្ទា ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចឆ្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ហោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ច-ឆ្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្ដស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្ដុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ដិតោ វិយត្ដោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុចូកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ ភិស្ដាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្ដិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចឆ្ទាយោ ឯកា អាបត្តិ ជានប្ដដិច្ចឆ្ទា ឯកា អាបត្តិ អជានប្ដដិច្ចឆ្ទា សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ដដិច្ចឆ្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំង
ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាស-
បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ
ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទ-
បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ
ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់
មាតិកា ជាបណ្ឌិត រាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នក
មានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុ
នោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាស
ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែអាបត្តិ ១
ភិក្ខុនោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មិនដឹងហើយបិទបាំង
ទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ

យាចឺ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ជានប្បដិច្ឆន្នា ឆម្ភិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ឆម្មតា រូហតិ យា ច ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា អឆម្ភិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អឆម្មតា ន រូហតិ ឯតិស្សា[1] អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៥៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ សរមានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អសរមានប្ប-ដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-ន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្ស-តោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ

1 មរម្មរោត្តកេ ឯកិស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុកការឱ្យបរិវាស ចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តារហោ

បណ្ហិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុចូកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភិក្ខុ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិសញ្ញាយ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សញ្ញាវិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ សរមានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អសរមានប្បដិច្ឆន្នា សោ សជ្ជុ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ សរមានប្បដិច្ឆន្នា ឆម្ម្ចិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ឆម្ម្ចតា រូហតិ យា ច ទ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ អសរមានប្បដិច្ឆន្នា អឆម្ម្ចិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អឆម្ម្ចតា ន រូហតិ ឯតិស្សា អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

មាតិកា ជាបណ្ឌិត រាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនោះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ រលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវនេះ) ភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ឌិព្ភេមតិកប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ រេមតិកប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ ភិសង្ឆាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ឌិព្ភេមតិកប្បដិច្ឆ-ន្នា ឯកា អាបត្តិ រេមតិកប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

[៤៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទ-បាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-បរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុ-ស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត រាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំង ២ ខែ

តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ជានេ្ញមតិកប្បដិច្ឆន្នា ឆម្ម្ចិកំ តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ឆម្ម្ចតា រ្ហតិ យា ច ខ្ជាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ជេមតិកប្បដិច្ឆន្នា អឆម្ម្ចិកំ តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អឆម្ម្ចតា ន រ្ហតិ ឯតិស្ស អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៥៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-យោ យន្ទ្ធាហំ សង្ឆ្យ ទ្ជិន្ទ្ធ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្ធ ។ សោ សង្ឆ្យ ទ្ជិន្ទ្ធ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្ជិន្ទ្ធ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯក-មាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្ធស្ស លជ្ជិធម្មោ

សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះ ថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៦] សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិ-វាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាស

ឧក្ក្លាមិ អហំ ភោ ទ្វេ សង្ឆ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ភោ ទ្វេ សង្ឆ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆ្យោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឧក្ក្លាមិ យន្នូនាហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ[1] យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ ភោ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឆ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ភោ ទ្វេ សង្ឆ្យាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ

1 ឱ. ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសំ ។

បាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្ជាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-ឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ

សង្ឆ៌ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសប-
រិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ
បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ
តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ
សង្ឆ៌ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវា-
សំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆ៌ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ
ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ
អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូ-
នាហំ សង្ឆ៌ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ
មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ឥមំ ខុ ទោ មយា បដិ-
បជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឆោ តស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតុ ។

ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឆចូរឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបានបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

[៤៥៧] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានន្ត្យោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា រុឡ្ហាន៑ ភិក្ខូ៑ ចាតេ រុន្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឺ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជ-ន្ត្យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត្យោ យន្ន្ជ-ហំ សង្ឆំ ទ្ធិ៑ អាបត្តី៑ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត៑ ឯកមា-សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ទ្ធិ៑ អាបត្តី៑ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត៑ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្ធិ៑ អាបត្តី៑ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត៑ ឯកមាស-បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឧ្ឆ្ជមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត្យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត្យោ យន្ន្ជ-ហំ សង្ឆំ ទ្ធិ៑ អាបត្តី៑ ទ្វេមាសប្ឆជ្ជន្ត៑ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ

[៤៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈធ្វៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យឯក-មាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សោហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លទ្ធិ ឧម្មោ ឧក្កមិ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្ពោ តតិយម្បិ យាចិតព្ពោ ។

[៤៩៨] ញ្ញត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។

ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ- បាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន សេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូម បរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជា គម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៥៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្ងាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះ សង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវ អាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មាន សេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូម ឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឋដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិ-វាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-សប្ឋដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ

សង្ឆក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាស-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាស-បរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆ ហើយ សង្ឆគប្បីឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះ

ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ចិ មាស-
បរិវាសំ ឧទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស
ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្ទូនាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស
បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឧក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ
តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្ទូនាហំ
សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស្ជ មេ

អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិ-វាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះ-រិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ
ឱក្កមិ យន្ទ្វាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ
មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ
ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរស្សបិ មាសបរិ-
វាសស្ស[1] ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។
តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ឥន្ថោ សង្ឆេន
ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ឥតរេបិ មាសបរិវាសោ[2] ខមតិ សង្ឆស្ស តស្មា
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ ឥតិ ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា
បុរិមំ ឧចាតាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្ពា ។

---

១ ឱរោបិយបោត្ថកេ ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។ ២ ឱ. ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសោតិ បាឋោ អាគតោ ។

*សង្ឆ*ក៏បានឱ្យ*ឯ*ក*មាសបរិ*វាស ដ*ល*អ*ាត្ម*ាអ*ញ*នោ*ះ ចំ*ពោ*ះ*អ*ាបត្ដ*ិ*ទ*ាំ*ង ២ ដ*ែ*ល*ប*ិ*ទ*ប*ាំ*ង*ទ*ុ*ក ២ ខ*ែ* ក*ាល*អ*ាត្ម*ាអ*ញ*នោ*ះ ក*ំ*ពុ*ង*ន*ៅ*ប*រ*ិ*វ*ាស ក*៏*ម*ាន* *ស*េ*ចក*្ដ*ីខ*្ម*ាស*ប*ាប*ចុ*ះ*ស*ៀ*ប* (ក*្ន*ុ*ង*ច*ិ*ត*្ត*) *ថ*ា *ប*ើ*ដ*ូ*ច*្ន*ោ*ះ *ម*ាន*ត*ែ*អ*ាត្ម*ាអ*ញ*ស*ូ*ម* *ម*ាស*ប*រ*ិ*វ*ាស ១ *ទ*ៀ*ត* *ន*ឹ*ង*ស*ង*្ឆ *ចំ*ពោ*ះ*អ*ាប*ត*ិ*ទ*ាំ*ង ២ ដ*ែ*ល*ប*ិ*ទ*ប*ាំ*ង*ទ*ុ*ក ២ *ខ*ែ ។ (*ឥ*ន*្ទ*ូ*ว*) *ភ*ិ*ក*ុ*ន*ោ*ះ*ម*ក*ស*ូ*ម*ម*ាស*ប*រ*ិ*វ*ាស ១ *ទ*ៀ*ត* *ន*ឹ*ង*ស*ង*្ឆ *ចំ*ពោ*ះ* *អ*ាប*ត*ិ*ទ*ាំ*ង ២ ដ*ែ*ល*ប*ិ*ទ*ប*ាំ*ង*ទ*ុ*ក ២ *ខ*ែ ។ (*ឥ*ន*្ទ*ូ*ว*) *ស*ង*្ឆ*ឱ្យ*ម*ាស*ប*រ*ិ*វ*ាស ១ *ទ*ៀ*ត* *ដ*ល*ភ*ិ*ក*ុ*ម*ាន*ឈ*ោ*ះ*ដ*ូ*ច*្ន*ោ*ះ *ចំ*ពោ*ះ*អ*ាប*ត*ិ*ទ*ាំ*ង ២ ដ*ែ*ល*ប*ិ*ទ*ប*ាំ*ង*ទ*ុ*ក ២ *ខ*ែ ។ *ក*ិ*រ*ិ*យ*ា*ឱ*្យ*ម*ាស*ប*រ*ិ*វ*ាស ១ *ទ*ៀ*ត* *ដ*ល*ភ*ិ*ក*ុ*ម*ាន*ឈ*ោ*ះ*ដ*ូ*ច*្ន*ោ*ះ *ចំ*ពោ*ះ* *អ*ាប*ត*ិ*ទ*ាំ*ង ២ ដ*ែ*ល*ប*ិ*ទ*ប*ាំ*ង*ទ*ុ*ក ២ *ខ*ែ *គ*ាប*ចិ*ត*្ដ*ដ*ល*លោ*ក*ម*ាន*អ*ាយ*ុ*អ*ង*្គ* *ណ*ា *លោ*ក*ម*ាន*អ*ាយ*ុ*អ*ង*្គ*នោ*ះ *គ*ួ*រ*ស*្ម*ៀ*ម *ម*ិ*ន*គ*ាប*ចិ*ត*្ដ*ដ*ល*លោ*ក*ម*ាន* *អ*ាយ*ុ*អ*ង*្គ*ណ*ាទ*េ *លោ*ក*ម*ាន*អ*ាយ*ុ*អ*ង*្គ*នោ*ះ *ค*ป*្ប*ី*ព*ោ*ល*ឡ*ើ*ង ។ *ខ*ុ*ំ*ព*ោ*ល* *ស*េ*ចក*្ដ*ីន*េ*ះ *ជ*ា*ค*ម*្ប*ាប*ព*ី*រ*ដ*ង*ផ*ង ។ *ប*េ ។ *ខ*ុ*ំ*ព*ោ*ល*ស*េ*ចក*្ដ*ីន*េ*ះ *ជ*ា*ค*ម*្ប*ាប* *ប*ី*ដ*ង*ផ*ង ។ *ប*េ ។ *ส*ง*ฆ*ប*ាន*ឱ*្យ*ម*ាស*ป*ริ*ว*ास ១ *ท*ฺ*ว*ฺ*ย* *ด*ฺ*ล*ฺ*ก*ฺ*ข*ฺ*ม*ฺ*ม*ฺ*ส*ฺ*ป*ฺ*ร*ฺ*ิ*ฺ*ว*ฺ*ส*ฺ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា

[៤៥៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-ន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆ្យោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ[1] អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនា-ហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមា-សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឆ្យំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆ្យោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-

---

១ ឱ. ឱក្កមតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

[៤៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្ជាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងពីរ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២

បរិវាសំ អជានិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទ្ធាហំ សជ្ជ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ហិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សជ្ជ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ហិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្ហិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧចាជាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្ពា ។

[៤៦០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សជ្ជាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ជានាតិ ឯកំ មាសំ ន ជានាតិ ។ សោ សជ្ជ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្ហិ មាសំ ជានាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សជ្ជាធិសេសា អា-បត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ជានិ ឯកំ មាសំ ន ជានិ សោហំ សជ្ជ ទ្វិន្នំ

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្ដីខ្ជាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាស-បរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយពាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) ភិក្ខុនោះដឹង ១ ខែ មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងខែណា សង្ឆ ក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែថា) បានដឹង ១ ខែ មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះបានដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះ

អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានឹ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានឹ តំ មាសំ បរិវាសំ អជាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ ជានាមិ យន្ត្ជ-ជាហំ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ឧតិ ។ ឧត ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ជា បុរិមំ ឧចាជាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៦១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ សរតិ ឯកំ មាសំ ន សរតិ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ តំ មាសំ បរិវាសំ ឧតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ

នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានដឹងខែណា សង្ឆបានឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែណា សង្ឆក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ

មាសំ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ខ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ន-
យោ ឯកំ មាសំ សរឺ ឯកំ មាសំ ន សរឺ សោហំ
សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ
សរឺ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរឺ តំ មាសំ
បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ
សរামិ យន្ទូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ប-
ដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មា-
សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧចាតាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្ពា ។

[៤៦២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាឧិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ
ជិពូមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជិពូមតិកោ

១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) បានរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ រលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ រលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏បានឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឆជិចន្ធានំ យំ មាសំ ជិពេ្ងមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ ឌេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្ជិ មាសំ ជិពេ្ងមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឆាជិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ទ្វេមាសប្ឆជិចន្ធាយោ ឯកំ មាសំ ជិពេ្ងមតិកោ ឯកំ មាសំ រេមតិកោ សោហំ សង្ឆ្ យ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឆជិចន្ធានំ យំ មាសំ ជិពេ្ងមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឆជិចន្ធានំ យំ មាសំ ជិពេ្ងមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ អឌាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្ជិ មាសំ ជិពេ្ងមតិកោ យន្ធ្ជាហំ សង្ឆ្ យ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-សប្ឆជិចន្ធានំ ឥតរម្ជិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឆ្ យ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឆជិចន្ធានំ ឥតរម្ជិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ឆជិចន្ធានំ ឥតរម្ជិ មាសបរិវាសំ ឌេតិ ។ ឌេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧចាឌាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ត្រូវកិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ

ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឆក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់កិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត ។ កិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ ដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឆក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវកិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគচ্ছតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្ម-ធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាকামো ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភន្តេ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ ភិសិ្សយ៉ំ ភិក្ខុ បរិវស-តីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯ-កោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្ប-ដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេ-មាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយ៉ំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។

[៤៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទ-
បាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូម
ទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-
បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុ
ដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ
ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្ងៀវឆ្ងាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប
មានសេចក្តីរអែង មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ
សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះ
អាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុ
នោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មិនដឹងហើយបិទបាំង
ទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ
ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។

សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ ជានប្បដិច្ចន្ទោ ឆម្ម្ចកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសជានំ ឆម្ម្ចតា ន្ត្ហតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ អជានប្បដិច្ចន្ទោ អ ឆម្ម្ចកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសជានំ អ ឆម្ម្ចតា ន ន្ត្ហតិ ឯតស្ស[1] អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៤] ឥ ឆ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ខ្យាធិសេសា អ-ាបត្តិយោ អ្ហបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទ្ធាយោ ឯកោ មាសោ ស្ហមានប្បដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អស្ហមានប្បដិច្ច-ន្ទោ ។ សោ សង្ខ្យ ទ្ហិន្ទ អ្ហបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទ្ធានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ខ្យ ទ្ហិន្ទ អ្ហបត្តី-នំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទ្ធានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញ ភិក្ខុ អ្ហគច្ចតិ ពហុស្ស្ហតោ អ្ហគ-តាគមោ ឆម្ម្ចឆវោ វិនយ្ចឆវោ ម្ហតិកាឆវោ បណ្ឌ្ហិតោ ១ យតោ មេធ្ហវី លជ្ជ ធ្ហុតុ្ហ្ចកោ សិក្ខ្ហកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភ្ជ អយ្ យ អ្ហវុសោ ភិក្ខុ អ្ហបន្ទ្ធ ភ្ជ ស្ស-ាយ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ ទ ឯវំ វទ្ធ្ធ អយ្ យ អ្ហវុសោ

1 ម្ហ្ម្ហ្ម្ហ ១ ១ ១

ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត តែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ រលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្ងៀវឆ្ងាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាសបាប មានសេចក្ដីរអែង មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះធ្វើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ

ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ
ឯកោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ
តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមា-
សបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ
អាវុសោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ ឆម្ម្យកំ តស្ស
មាសស្ស បរិវាសទានំ ឆម្មតា រូហតិ យោ ច ខ្វាយំ
អាវុសោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ អឆម្ម្យកំ តស្ស
មាសស្ស បរិវាសទានំ អឆម្មតា ន រូហតិ ឯតស្ស
អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ
មាសោ ជិញ្ជមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ ឋេមតិក-
ប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ តស្ស ទ្វិន្នំ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ រលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុ រលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែ នោះឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសការធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសការ-ធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ គ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយ បិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឆក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគচ্ছតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិ-តោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកামো ។ សោ ឯវំ វទេតិ ភិក្ខុ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបជ្ជោ ភិសប្ជាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជិតេ្ជមតិកប្ប-ដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ ឯមតិកប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឆំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចិ តស្ស សង្ឆោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបជ្ជោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ ជិតេ្ជមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មតា រ្ហូតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ ឯមតិកប្បដិច្ឆន្នោ

ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ
ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្ងៀវឆ្ងាស មាន
ប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង និងមានការប្រាថ្នានូវ
សិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុ-
សោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុ
ទាំងនោះ ក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
សេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ មិនមានសេចក្តី
សង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ
ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឆក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ
ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។
ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែល
ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែ
នោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ
ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក

អ១ម្ម៊ិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អ១ម្ម១តា ន ១ូហ-
តិ ឯតស្ស អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឆ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជោ
ហោតិ ។ សោ[១] អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ
ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ ។
សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា
សង្ឆ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរামិ
រត្តិបរិយន្តំ ន សរামি អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
យន្តេ វេមតិកោ ១ចំ ១ុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខវេ សង្ឆ្យោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-
បរិវាសំ ឧេតុ ។

---

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ សោសទ្ទো ន ទិស្សតិ ។

ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសការធម៌ នៃអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៦] *សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន*[1] *។ ភិក្ខុនោះ មិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស*[2] *(បរិវាសមានសេចក្តីស្អាតជាទីបំផុត) ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។*

---

១ ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធិជាទីបំផុតនោះ ប្រៀបដូចជាភិក្ខុមួយរូបបួសបាន ៧ ខែ, តែ ៣ ខែខាងដើមភិក្ខុនោះនឹកឃើញថា ខ្លួនបរិសុទ្ធ ឥតមានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស, ៤ ខែខាងចុងភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះ ថា ខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិនិងកំណត់រាត្រីជាដើម ត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឱ្យទាល់នឹងថ្ងៃដែលបរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

[៤៦៧] ឯវញ្ហេ បន ភិក្ខវេ ជានតោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឆំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាវេ រត្ងិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឺ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ អ-បត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិ-បរិយន្តំ ន សរामि រត្តិបរិយន្តំ ន សរामि អាបត្តិបរិ-យន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោហំ ភន្តេ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ឃ យាចិតព្ហោ តតិយម្ឃ យាចិតព្ហោ ។

[៤៦៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឆោ ញ្ញាបេតព្ហោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្ណាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិ-បរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឆំ តាសំ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឆ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គ:ធ្វៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមសុទ្ធន្តបរិវាស នឹងសង្ឆចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៦៨] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ផ្ដៀងសង្ឆថា បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជ) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឆ

អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឆស្ស
បត្តកល្លំ សង្ឆោ ឥត្ថន្នামស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ
សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឆោ អយំ ឥត្ថន្នামោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
យន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-
បរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឆោ ឥត្ថន្នামស្ស ភិក្ខុនោ
តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
ខមតិ ឥត្ថន្នামស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តប-
រិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្ឆិ ឯតមត្ថំ វទামិ ។ បេ ។ តតិយម្ឆិ
ឯតមត្ថំ វទামិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឆេន ឥត្ថន្នামស្ស
ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ខមតិ
សង្ឆស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឆហើយ សង្ឆគួរឱ្យ សុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ នេះ ជា ពាក្យផ្តឿងសង្ឆ ។ បពិត្រព្រះសង្ឆដ៏ចម្រើន សូមសង្ឆស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្ឋិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹង ទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អា-បត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្ត-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុ អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់ លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា គម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សុទ្ធន្តបរិវាស សង្ឆបានឱ្យ ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ ដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះហើយ (ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឆហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឆស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ សេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ

[៤៦៩] ឯវញ្ហ[1] ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ជានញ្ហោ ។ ឯវំ បរិវាសោ ជានញ្ហោ ។ កថញ្ហ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ជានញ្ហោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្ត-បរិវាសោ ជានញ្ហោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិ-យន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្ញេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេម-តិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ជានញ្ហោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯ-កចំ ជានាតិ ឯកចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកចំ សរតិ ឯកចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកចេ្ច វេមតិកោ ឯកចេ្ច និព្ញេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ជា-តញ្ហោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកចំ ជានាតិ ឯកចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ

---

១ ឱ.ម. ហោត្តកេសុ ចសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

[៤៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស យ៉ាងនេះ ។ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដូចម្តេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ពាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពាត្រី ហើយសង្ឆត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនដឹងទីកំណត់ពាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពាត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពាត្រី សង្ឆក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់ពាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់ពាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់ពាត្រី ហើយសង្ឆក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់ពាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

រត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ សរតិ ឯកចុំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ
ភេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ឯកចេ ភេមតិកោ ឯកចេ ជិញ្ញ-
មតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ជាតញ្ញោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ
ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ ជានាតិ ឯកចុំ ន ជានាតិ
អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ សរតិ ឯកចុំ
ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ជិញ្ញមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ
ឯកចេ ភេមតិកោ ឯកចេ ជិញ្ញមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវា-
សោ ជាតញ្ញោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ ជានាតិ ឯកចុំ
ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ ជានាតិ ឯកចុំ ន
ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ សរតិ ឯកចុំ ន សរតិ
រត្តិបរិយន្តំ ឯកចុំ សរតិ ឯកចុំ ន សរតិ អាបត្តិ-
បរិយន្តេ ឯកចេ ភេមតិកោ ឯកចេ ជិញ្ញមតិកោ
រត្តិបរិយន្តេ ឯកចេ ភេមតិកោ ឯកចេ ជិញ្ញមតិកោ
សុទ្ធន្តបរិវាសោ ជាតញ្ញោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តប-
រិវាសោ ជាតញ្ញោ ។

តែរលឹកឃើញទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ រលឹកមិនឃើញខ្ទះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ មិនសង្ស័យខ្ទះ សង្ឆ ក៏ឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ មិនដឹងខ្ទះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្ទះ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ រលឹកមិនឃើញខ្ទះ មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ មិនសង្ស័យខ្ទះ សង្ឆក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្ទះ មិនដឹងខ្ទះ ដឹងទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ មិនដឹងខ្ទះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្ទះ រលឹកមិនឃើញខ្ទះ រលឹកឃើញទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ រលឹកមិនឃើញខ្ទះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្ទះ មិនសង្ស័យខ្ទះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពាត្រីខ្ទះ មិនសង្ស័យខ្ទះ សង្ឆ ក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្ត-បរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ

[៤៧០] កថញ្ច ភិក្ខវេ បរិវាសោ ជានេយ្យោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ជិគុ្ឆមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ជិគុ្ឆមតិកោ បរិវាសោ ជានេយ្យោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ជិគុ្ឆមតិកោ បរិវាសោ ជានេយ្យោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ ជិគុ្ឆមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ជិគុ្ឆមតិកោ បរិវាសោ ជានេយ្យោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ បរិវាសោ ជានេយ្យោ ។

បរិវាសោ និដ្ឋិតោ ។

[៤៧១] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ភមិ ។ សោ បុន បច្ចាគន្ត្វា ភិក្ខូ ឧបសម្បជ្ជិ យាចិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៤៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសដូចម្តេច ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់ពត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់ពត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី សង្ឆ ត្រូវឱ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់ពត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់ពត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ពត្រី សង្ឆក៏ត្រូវឱ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់ពត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែទីកំណត់ពត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ មិនសង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់ពត្រី សង្ឆ ក៏ត្រូវឱ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆ ត្រូវឱ្យបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ បរិវាស ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ បុរសនោះ បានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទា នឹងភិក្ខុទាំងឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤៧២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ សា-មណេរោ ហោតិ ។ សាមណេរស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧២] ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់បុគ្គល ដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឱ្យបរិវាសអំពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាស ដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនជាសាមណេរវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាស របស់សាមណេរនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះ មកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧម្មត្តកាទីនំ បរិវាសោ ន រូហតិ

[៤៧៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ឧម្មត្ត-
កោ ហោតិ ។ ឧម្មត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហ-
តិ ។ សោ ចេ បុន អនុម្មត្តកោ ហោតិ តស្ស តេវ
បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឌិន្នោ សុឌិន្នោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ខិត្ត-
ចិត្តោ ហោតិ ។ ខិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហ-
តិ ។ សោ ចេ បុន អខិត្តចិត្តោ ហោតិ តស្ស តេវ
បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឌិន្នោ សុឌិន្នោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វេទនដ្ដោ
ហោតិ ។ វេទនដ្ដស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក: បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្លួតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

[៤៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សឆ្លួត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលឆ្លួត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ បាត់ឆ្លួតទៅវិញ ហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាសហើយ ក៏មានចិត្តរវើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ បាត់រវើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះ បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។

សោ ចេ បុន អវេឧនង្ហោ ហោតិ តស្ស តេវ បុរិមំ
បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឌិន្នោ សុឌិន្នោ ។
យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិ-
យា អឧស្សរេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ
បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឌិសារិយតិ តស្ស
តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឌិន្នោ
សុឌិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ
បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវា-
សោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឌិសារិយតិ តស្ស តេវ

បើកិក្ខុនោះ ត្រឡប់ជាឥតមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឱ្យបរិ-
វាសពីមុន ដល់កិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបាន
ឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលកិក្ខុបាននៅរួចហើយ
ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ កិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៧] ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ
បរិវាសរបស់កិក្ខុដែលសង្ឆលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ
កិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឱ្យសារណាកម្ម (បានឱ្យលាទោសចេញ) វិញហើយ
ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់កិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលកិក្ខុ
បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ កិក្ខុនោះ
ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៨] ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាសហើយសង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលកិក្ខុ
ទាំងឡាយ បរិវាសរបស់កិក្ខុ ដែលសង្ឆលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើង
ទេ ។ បើកិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឱ្យសារណាកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាស

បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឯិន្ធោ សុឯិន្ធោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៧៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ចាបិ កាយ ឯិដ្ឋិយា អប្ឋដិនិស្ឋគ្ត ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ឋ ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ឋ តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឯិន្ធោ សុឯិន្ធោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្ពោ ។

[៤៨០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ឋ-ជារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ឋ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិ-កស្ឋជា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្ឋជ្ជតិ តស្ឋ

ពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យ ហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួច ហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវ នៅទៀតចុះ ។

[៤៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ស្រាប់តែសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូត លាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱ្យសារណាកម្មវិញហើយ ការ ឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល សង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរនឹងទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញបុគ្គល ដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ

តនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ជិណ្ណោ សុ-
ជិណ្ណោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលា-
យ បដិកស្សិតព្ពោ ។

[៤៨១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
កស្សនារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ
ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ
ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនុស្សរេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ
ជិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស
ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន
ឧិសារិយតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ
បរិវាសោ ជិណ្ណោ សុជិណ្ណោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ ។

ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អ
ហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឆត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

[៤៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលគួរនឹង
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។
ក៏ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។
ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិន
ឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។
សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ការទាញភិក្ខុ ដែលសង្ឆលើកវត្តមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបាន
លូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឱ្យសារណាកម្មវិញហើយ
ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឆត្រូវទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិញ្ញត្តិកាទីនំ មានត្តចរិយា ន រូហតិ

[៤៨២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ វិញ្ញមតិ ។ វិញ្ញត្តិកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តទានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឯិន្ទ្ធោ សុឯិន្ទ្ធោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុប-រិវុត្ថោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤៨៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-យា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិ តាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្ត-កស្ស ភិក្ខវេ មានត្តទានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឯិសារិយតិ តស្ស តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។

[៤៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ហើយ ក៏ត្រឡប់ជាសឹកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឱ្យ មានត្តដល់បុគ្គលដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ បុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹង ដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះនៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ សង្ឆ ត្រូវឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនទៅជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុ ដែលសង្ឆ លើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឱ្យ-ណាកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។

យោ បរិវាសោ ជិណ្ណោ សុជិណ្ណោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុប-
រិវុត្ថោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤៨៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ
វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។
សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវា-
សទានំ ។ យោ បរិវាសោ ជិណ្ណោ សុជិណ្ណោ ។ យោ
បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ជិណ្ណំ សុជិណ្ណំ ។ យំ
មានត្តំ ចិណ្ណា សុចិណ្ណា ។ អវសេសំ ចរិតព្ពំ ។

[៤៨៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ
សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
យា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិ កាយ

បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ សង្ឆត្រូវឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត

ជិដ្ឋិយា អប្ឍជិនិស្ឍ្ឍ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ឍ ភិក្ខវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ឍ តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ជិន្ណោ សុជិន្ណោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ជិន្ណំ សុជិន្ណំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណា សុ-ចិណ្ណា ។ អវសេសំ ចរិតព្ពំ ។

[៤៨៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញានារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ឍ ភិក្ខវេ អញ្ញានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្ឍជ្ជតិ តស្ឍ តេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ជិន្ណោ សុជិន្ណោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ជិន្ណំ សុជិន្ណំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណា សុចិណ្ណា ។ សោ ភិក្ខុ អញ្ញតរោ ។

ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆស្យលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆស្យបានធ្វើឱ្យសារណាកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆស្យបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឆស្យបានឱ្យរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់នៅ ភិក្ខុនោះ ត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញានកម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆស្យបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្តណាដែលសង្ឆស្យបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឆស្យត្រូវឱ្យអញ្ញានកម្មចុះ ។

[៤៨៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិការយ ឧដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ អញ្ញានំ ន ១ រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧិសារិយតិ ឥស្ស ឥនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ឧិន្នោ សុឧិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ឧិន្នំ សុឧិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណោ សុចិណ្ណោ ។ សោ ភិក្ខុ អព្ភេតព្ពោ ។

ចត្តាឡីសកំ សមត្តំ ។

[៤៨៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោ[១] អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ ។

---

១ ឱ. បរិមាណា ។

[៤៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្មហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឆលើកវត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឆបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឆបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឆត្រូវឱ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

ចប់ភាវៈចំនួន ៥០ ។

[៤៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៤៨៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ សេ អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៩០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ សេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៩១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អ-បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ ។

[៤៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៩៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-រិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៩៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ ។

[៤៩៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-

[៤៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្ជីនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជានិតព្ពោ ។

[៤៩៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិ-តព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អា-បត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជានិតព្ពោ ។

[៤៩៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

[៤៩៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។ បេ ។

[៤៩៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ ។

គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអា-បត្តិខាងដើម ។

[៤៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ។ បេ ។

[៤៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រ-ព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។

[៤៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤០០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
មាណាយោ បដិច្ចន្ធាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
កស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ចន្ធានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ
អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤០១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-
ណាយោ បដិច្ចន្ធាយោបិ អប្បដិច្ចន្ធាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ចន្ធានញ្ចស្ស អាបត្តី-
នំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤០២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ធាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតព្ពោ ។

[៤០៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ចន្ធាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

[៥០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្ជួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្ជួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់

បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤០៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស
អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ទាតព្វោ ។

[៤០៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
មាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៤០៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-
ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តី-
នំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្ជីនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្ជីនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្ជីនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤០៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ សេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

ឆត្តឹ្ងសកំ សមត្តំ ។

[៤០៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ប្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ធារេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤០៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភម-តិ ។ សោ បុន ឧបសម្ប្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ធារេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បច្ចិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាប-ដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធាន-បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្ជូនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

ចប់ភារៈចំនួន ៣៦ ។

[៥០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៥០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏បិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកខាងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៤១០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ឪន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ធាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឿ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤១១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ឪន្នោ តា អាបត្តិយោ ធាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិ-មស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤១២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ឪដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ឪន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ធាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាទេតិ យា អា-បត្តិយោ បុព្ពេ ន ធាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយក្ខន្ធក: សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត

[៥១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏ត្រ-ឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏នៅតែមិនបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ

ន ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឿ[1] អ-
បត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ធេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤១៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ
អាបត្តិយោ បដិច្ចន្ធាយោបិ អប្បដិច្ចន្ធាយោបិ ។ សោ
វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ
ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាតេតិ យា អ-
បត្តិយោ បុព្ពេ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិម-
ស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ធេ បរិវាសំ ទត្វា
មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៤១៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អ-
បត្តិយោ បដិច្ចន្ធាយោបិ អប្បដិច្ចន្ធាយោបិ ។ សោ វិព្ភ-
មិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ធាតេសិ

---

១ ឱ. បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច ។

នោះដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកង អាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុ នោះចុះ ។

[៥១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន បានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួក អាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ កងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម ឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មក បួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ចរិតព្ពំ ។

[៤១៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ រាត្ដិមិត្ដា បុន ឧបសម្ប្ជន្ដោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ធ-ាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អ-ាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ចរិតព្ពំ ។

[៤១៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្ដ-ិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ

ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទ បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិ-វាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឈ្មោះថា បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន បានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំង ពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ មានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញូមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ធានេសិ តា អា-បត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ធានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ជានតុំ ។

[៤១៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញូមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ធានេសិ

ស្គាល់អាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ជាតព្ពំ ។

[៤១៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ជាតព្ពំ ។

[៤១៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយ បិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិ ណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុក ទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជា ខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុក ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទ បាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អា-
បត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ
វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា
ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា
អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិ-
យោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ
បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ
បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ជាតព្ពំ ។

[៤២០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ
សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ
តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧប-
សម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ឆាទេតិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ

ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិ ណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ ហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ ដែល ស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម ឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអា-បត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអា-បត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹក ឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

បុព្ពេ អសរិត្វា ន ធាវេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ធាវេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិ-ក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ជាតព្ពំ ។

[៤២១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធាវេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាវេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្វា បុន ឧប-សម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ធាវេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ធាវេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា ន ធាវេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាវេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ជាតព្ពំ ។

ឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអា-បត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិ-យោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិ-យោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ រិញ្ចមិត្វា បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥២៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិ-យោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។

[៥២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអា-បត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។

សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ ។ ឥស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថា-បដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ឧត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥២៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សជ្ឈាតិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជិញ្ជមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ រេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិញ្ជមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ រេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជិញ្ជមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា ជិញ្ជមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ រេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

ជិញ្ញមតិកោ ន ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ
ឧរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ទ្ធ បរិវាសំ ទត្វា
មានត្តំ ជានតុ ។

[៤២៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សញ្ញាជិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ
អាបត្តីសុ ជិញ្ញមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិ-
កោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិញ្ញមតិកោ តា អាបត្តិយោ
ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
ន ធាតេតិ ។ សោ រិត្ថមិត្វា បុន ឧបសម្ប្ជ្ជោ យា
អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិញ្ញមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា ជិញ្ញមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ
វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ញមតិ-
កោ ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ ឧរិមស្មិញ្ច
បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ទ្ធ បរិវាសំ ទត្វា
មានត្តំ ជានតុ ។

ក៏អស់សេចក្ដីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្ដីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ

[៤២៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជានេ្ជមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ជានេ្ជមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ ១ ១ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធក: សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត

[៥២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះ ចុះ ។

[៥២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។

ភិក្ខូ បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យាសុ អាបត្តីសុ បុព្ពេ ជិព្ពេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ពេមតិ-
កោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធា-
តេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ពេមតិកោ ធាតេតិ ។
តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិ-
ក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ជានាតុំ ។

[៤២៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្ប្ជិច្ឆាទេត្វា សា-
មណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហេជ្ជ តថា វិត្តាវេតុំ
។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិ-
យោ បដិច្ចន្ធាយោបិ អប្ប្ជិច្ចន្ធាយោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា
អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ
។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជិព្ពេមតិកោ
ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ
ជិព្ពេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ តែត្រឡប់ជាបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ក៏ប្តេជ្ញាខ្ជួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរសម្តែងសេចក្តីនេះ ឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខ-វេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា

វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ វេឌនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេឌនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ និព្ពេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេ-មតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ន ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ និព្ពេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិ-យោ បុព្ពេ និព្ពេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ន ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ និព្ពេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ធាតេតិ

ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្រប
សង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹង
ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកទៅវិញ
សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក
ពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
នោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែល
មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី
សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹង
ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស)ជាខាងក្រោយ ក៏មិន
សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
ណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់
សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។
មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ញមតិកោ ធាតេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ចន្ដេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

មានត្តសតំ និដ្ឋិតំ[1] ។

[៤២៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្ដោ អន្ដរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អ-ប្បដិច្ឆាទេត្វា រាត្ដិមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-ឥស្សិតព្ពោ ។

[៤៣០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្ដោ អន្ដរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា រាត្ដិមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-ឥស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ចន្ដានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

---

១ អយំ បាឋោ ឱ. ម. ឧបាត្ដកេសុ ន ទិស្សតិ ។

សង្ឆ័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ឆ័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់ មានត្ត ១០០ ។

[៥២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៣១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា រាត្រិមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ធាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-កស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៣២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា ប-ដិច្ឆាទេត្វា រាត្រិមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិ-យោ ធាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៣៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ រាត្រិមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ធាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាទេតិ

[៥៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទ-បាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៥៣៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នា-យោបិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អា-បត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆា-ទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៥៣៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នា-យោបិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្ជីនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្ជីនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្ជីនមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិ-វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្ជីន

អាបត្តិយោ បុព្វេ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នា-យោបិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អា-បត្តិយោ បុព្វេ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថា-បដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-មោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា

បិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឆ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឆ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់

អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ-អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជានតព្ពោ ។

[៤៣៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្ជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន

អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអា-បត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបាន

ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជានិតព្វោ ។

[៤៣៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ឈាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-កច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជា-នាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេវ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជានិតព្វោ ។

បិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជានិត្វា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អជានិត្វា ន ធានេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា ជានិត្វា ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ សេ អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៥៤១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-កច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ

[៥៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ

យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា សរិត្វា ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា
ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ធាតេ-
តិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថា-
បដិច្ឆន្នានញ្ចេ ។ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
មោធានបរិវាសោ ។

[៥៤២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ
អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អា-
បជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ
ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន
ធាតេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អា-
បត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
សរិត្វា ន ធាតេសិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា
ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ ។

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទ-បាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។

សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្ន-ជញ្ញេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធាន-បរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៥៤៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ជាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-កច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេសិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ញេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិ-
វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះ
អាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹក
ឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិ
ណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិន
បានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ
ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទ-
បាំងពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយ
មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ឃើញ
ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-កច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ស-រតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេ-តិ ។ សោ រាត្តិមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ សរិត្វា ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ អសរិត្វា ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ សេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ ជានតព្ពោ ។

[៥៤៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-កច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជិតេ្ជមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តី-សុ រេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិតេ្ជមតិកោ តា អា-បត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ រេមតិកោ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៥៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន

តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ បុន ឧបសម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិព្ពេមតិកោ ធា-តេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ពេមតិកោ ន ធាតេសិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ពេមតិកោ ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ ។ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៤៤៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-កច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជិព្ពេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិព្ពេមតិកោ តា អា-បត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ ជេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ បុន ឧប-សម្ផន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិព្ពេមតិកោ ធាតេ-សិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ពេមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជេមតិកោ ន ធាតេសិ

បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ជមតិកោ ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញ្ជោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចុស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជាតញ្ជោ ។

[៥៤៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆ្យាជិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជិញ្ជមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តី-សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិញ្ជមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ រិញ្ចមិត្វា បុន ឧប-សម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្ជ ជិញ្ជមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ជមតិកោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ជ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ជមតិកោ ន ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញ្ជោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចុស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ជាតញ្ជោ ។

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទ-បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ-បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រ-ឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទ-បាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ រាត្តិមិត្វា បុន ឧបសម្ប្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចេ អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៤៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា

[៥៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា
ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ-
បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏
ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំង
ទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ
នឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកង
អាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន

អប្ឍជិច្ឆាដេតា្ឍ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេឧនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ ឥស្ឃ ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្ន-យោបិ អប្ឍដិច្ឆន្ន្ឍយោបិ យថា បរិវាសំ រិត្តារិតំ ឥថា រិត្តាវេតពុ្ធ ។ បេ ។ ឯកចុ្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកចុ្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកចុ្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកចុ្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកចុ្ចា-សុ អាបត្តីសុ ជិពេ្ឍមតិកោ ឯកចុ្ចាសុ អាបត្តីសុ វេម-តិកោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិពេ្ឍមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធាដេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាដេតិ ។ សោ វេឧនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេ-ឧនដ្ដោ ហុតា្ឍ យា អាបត្តិយោ បុពេ្ឍ ជិពេ្ឍមតិកោ ធាដេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិពេ្ឍមតិកោ ន ធាដេតិ យា អាបត្តិយោ បុពេ្ឍ វេមតិកោ ន ធាដេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិពេ្ឍមតិកោ ន ធាដេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុពេ្ឍ ជិពេ្ឍមតិកោ ធាដេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

បិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្លួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលឱ្យពិស្តារមកហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិតត្រូវឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទ-បាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

ជិញ្ចមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិ-
កោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ចមតិកោ
ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិញ្ចមតិកោ
ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ចមតិកោ ធាតេតិ
យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ចមតិកោ ន ធាតេតិ ។ បេ ។
យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិញ្ចមតិកោ ធាតេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ចមតិកោ ធាតេតិ យា អាបត្តិ-
យោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា ជិញ្ចមតិកោ ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។

[៥៥០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអា-
បត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ
។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះ
ទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
ពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
នោះហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន
មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិន
សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន
សង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវ
ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម ។

[៥៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ។ បេ ។

[៥៥១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។ បេ ។

[៥៥២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្ប-ដិច្ឆាទេត្វា រាត្រិមតិ ។ បេ ។ មានត្តារហោ ច មានត្តចារី ច អញ្ញានារហោ ច យថា ចារិវាសិកោ រាត្តិវិតោ ឯវំ រាត្តិវេតញ្ញោ[1] ។

[៥៥៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្ប-ដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្ទាយោបិ អប្ប្ដិច្ឆន្ទា-យោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជិណ្ណមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ ជ្ជមតិ-កោ យាសុ អាបត្តីសុ ជិណ្ណមតិកោ តា អាបត្តិយោ

---

1 ឱ. យថា បរិវាសំ តថា រាត្តិវេតញ្ញំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភានកម្ម

[៥៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រ-ព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។

[៥៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភា-នកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន បិទបាំងទុក ហើយសឹកចេញទៅ ។ បេ ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែល នៅបរិវាស ឱ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុ ដែលគួរដល់មានត្ត ប្រ-ព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភាន បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។

[៥៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភា-នកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទ-បាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួក ខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួក

ធាតេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ធាតេតិ ។ សោ វេឌនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេឌនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិព្ភេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ភេមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ភេមតិកោ ន ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិព្ភេមតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ភេមតិកោ ន ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ភេមតិ-កោ ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិព្ភេ-មតិកោ ធាតេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ភេមតិកោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ វេមតិកោ ន ធា-តេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្ភេមតិកោ ន ធាតេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ ជិព្ភេមតិកោ ធាតេសិ

អាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះ លុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ នឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិញ្ជមតិកោ ធាតេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្ពេ រេមតិកោ ន ធាតេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា ជិញ្ជមតិកោ ធាតេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចុសុ អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឌាតព្ពោ ។

[៥៥៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ជិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បរិមាណាយោ អប្ប-ជិច្ឆាតេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ អប្ជជិច្ឆា-ឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ ឯកជាមា អប្ជជិច្ឆាឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ ជាជាជាមា អប្ជជិច្ឆាឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ សភាគា អប្ជជិច្ឆាឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ រិសភាគា អប្ជជិច្ឆាឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ រវត្ថិតា អប្ជជិច្ឆាឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។ សម្ភិន្ន អប្ជជិច្ឆាឌេត្វា រិត្តមតិ ។ បេ ។

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្ជិនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឆត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទ-បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នាហើយ មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកស្មើគ្នាហើយ មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិ ដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡូកច្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលច្រឡូកច្រឡំគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។

[៥៥៥] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ តេ សង្ឆាទិសេសេ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ធាតេតិ ឯកោ ន ធាតេតិ ។ យោ ធាតេតិ សោ ពុក្ការំ ទេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥៥៦] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ តេ សង្ឆាទិសេសេ វេមតិកា ហោន្តិ ឯកោ ធាតេតិ ឯកោ ន ធាតេតិ ។ យោ ធាតេតិ សោ ពុក្ការំ ទេសាបេតព្ពោ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥៥៧] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ តេ សង្ឆាទិសេសេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ធាតេតិ ឯកោ ន ធាតេតិ ។ យោ ធាតេតិ

[៥៥៥] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ យល់ឃើញអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេសមែន តែភិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៦] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៧] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថា ជាអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំ[1] គ្នា តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា

---

1 អាបត្តិសង្ឆាទិសេសដែលច្រឡូកច្រឡំដោយលហុកាបត្តិមានថុល្លច្ច័យជាដើម (អដ្ឋកថា) ។

សោ ឧុក្ក្ជ ដេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិច្ចន្ដ ចស្ស
ឧ្ម ។ ឧ ។ ។ ។

បិទបាំងទុកត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៨] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ថា ជាអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៩] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ថា ជាអាបត្តិច្រឡូក-ច្រឡំគ្នាមែន តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦០] ទ្វេ ភិក្ខូ សុទ្ធកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សុទ្ធ-
កេ សជ្ជាធិសេសធិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ធាតេតិ ឯកោ
ន ធាតេតិ ។ យោ ធាតេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។
ឧភោបិ យថាធម្មំ ការាបេតព្ពា ។

[៥៦១] ទ្វេ ភិក្ខូ សុទ្ធកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សុទ្ធ-
កេ សុទ្ធកធិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ធាតេតិ ឯកោ ន
ធាតេតិ ។ យោ ធាតេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។
ឧភោបិ យថាធម្មំ ការាបេតព្ពា ។

[៥៦២] ទ្វេ ភិក្ខូ សជ្ជាធិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ សជ្ជាធិសេសេ សជ្ជាធិសេសធិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯ-
កស្ស ហោតិ អាវេចេស្សាមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ
ជាវេចេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បិ យាមំ ធាតេតិ ទុតិ-
យម្បិ យាមំ ធាតេតិ តតិយម្បិ យាមំ ធាតេតិ ឧដ្ឋិ-
តេ[1] អរុណោ ធន្ធ ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ធាតេតិ

---

១ ឧទ្ធស្តេតិបាហោ ទិស្សតិ ។ ឱវោបិយរាមញ្ញបោត្ថកេសុ បន ឧទ្ធតេតិ បាហោ ទិស្សតិ ។

[៥៦០] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ[១] ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរ ត្រូវឱ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ (សម្តែងអាបត្តិនោះ ។ ចេញ) ។

[៥៦១] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថា ជាសុទ្ធកាបត្តិមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុ ពីររូបធ្វើតាមធម៌ ។

[៥៦២] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ ១ រូបគិតថា នឹងប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ ១ រូបទៀតគិតថា នឹងមិនប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក អស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាម ជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរ

១ ពួកលហុកាបត្តិ មានចុល្លច្ចយជាដើម ហៅថាសុទ្ធកាបត្តិ (អដ្ឋកថា) ។

សោ ឧុក្ក្លជ្ជ ដេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិច្ចន្ទ្ធ ចស្ស
ឧ្ចារ៉ាសំ ឧ ត្ថ ឧ ឧ ១ ១ ១

ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិ-
វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ។

[៥៦៣] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ
មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឆាទិ-
សេសមែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថា នឹងប្រាប់គេ ។ ដល់ពាក់
កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុ ១ រូប ក៏មានសការ:បិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនប្រាប់
គេទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងអស់យាម ជាបឋមផង បិទបាំងអស់
យាម ជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាម ជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើង
ហើយ ក៏ឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរ
ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិ-
វាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៤] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មាន
សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេស
មែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្លួត ។ លុះកាលខាងក្រោយ

ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧកិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥៦៥] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឆាទិសេសំ អាបជ្ជា ហោន្តិ
តេ ចាតិមោក្ខេ ឧទ្ទិស្សមានេ ឯវំ វទេន្តិ ឥជ្ជាសេ ខោ
មយំ ជានាម អយម្បិ ធម្មោ សុត្តាគតោ
សុត្តបរិយាបន្នោ អនុ១ឆ្ឆមាសំ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។
តេ សង្ឆាទិសេសេ សង្ឆាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។
ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្ពោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧកិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្ពំ ។

[៥៦៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ
អបរិមាណម្បិ ឯកជ្ឈម្បិ នានាជ្ឈម្បិ សកាតម្បិ

ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពីឆ្ពួតវិញ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៥] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ កាលបើសង្ឆកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ យើងដឹងប្រាកដថា ធម៌នេះឯងមកហើយក្នុងសុត្ត: (មាតិកា) រាប់បញ្ចូលក្នុងសុត្ត: តែងមកកាន់ឧទ្ទេសរាល់ ១ កន្ទះខែ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឆាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆ៌ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ[១] អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឆ៌ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ចិកោន ឆម្ចេន អកុប្បេន ឋានារ-ហេន ឆម្ចេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្ចេន មានត្តំ ទេតិ អឆម្ចេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៦៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកជ្ឈម្បិ នានាជ្ឈម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆ៌ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

---

១ ឱ. បរិមាណា ។

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាន (មិនច្រឡូកច្រឡំ) ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-ធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាន ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏

សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-កស្សតិ ឆម្ភិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឆម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្មេន មានត្តំ ទេតិ អឆម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៦៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកតោមុខាបិ ឧភតោមុខាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ រត្តិតោបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ

ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធាន-បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយធ្វើអញ្ជាន ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ឋដិច្ឆន្នាយោ-
បិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ឆ-
នំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ
បដិកស្ឆតិ ឩម្ជិកេន ឆម្ជេន អកុប្ឋេន ហាតារហេន
ឩម្ជេន សមោធានបរិវាសំ ឧតិ អឩម្ជេន មានត្តំ ឧតិ
អឩម្ជេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ
អាបត្តីហិ ។

[៤៦៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាឬ
អបរិមាណាឬ ឯកជ្ឈាមឬ ជ្ឈាជ្ឈាមឬ សកាតឬ
វិសកាតឬ រវត្ថុតឬ សម្ភិន្នឬ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ
អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឥស្ឆ សង្ឆោ
តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ឧតិ ។ សោ បរិ-
វសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្ឋដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ
សង្ឆំ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ឆនំ យាចតិ ។
តំ សង្ឆោ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ឆតិ

គួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-ធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញាន-កម្ម ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមស-មោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធា-នបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

ឆម្ចិកោន កម្មេន អកុប្បេន ហាការហេន ឆម្ចេន ស-
មោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្ចេន មានត្តំ ទេតិ អឆម្ចេន
អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្ឍ
អបរិមាណាម្ឍ ឯកជ្ជាមម្ឍ ជាជ្ជាមម្ឍ សកា-
ជម្ឍ វិសកាជម្ឍ រវត្ថិតម្ឍ សម្ភិន្នម្ឍ ។ សោ សង្ឆ្ងំ
តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឥស្ស
សង្ឆ្ងោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។
សោ សង្ឆ្ងំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ឆនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឆ្ងោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ ប-
ដិកស្ឆតិ ឆម្ចិកោន កម្មេន អកុប្បេន ហាការហេន
ឆម្ចេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្ចេន មានត្តំ ទេតិ
អឆម្ចេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ
តាហិ អាបត្តីហិ ។

ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆក៏ឱ្យសមោ-ធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្ម មិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ត មិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៤៧១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកជ្ឈាមម្បិ ជាជ្ឈាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆំ តា-សំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ភិកោ ឆ កម្មេ អកុប្បេ ឋានារហេ ឆ ម្ហេ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆ ម្ហេ មានត្តំ ទេតិ អឆ ម្ហេ អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកជ្ឈាមម្បិ ជាជ្ឈាមម្បិ សភាគម្បិ

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ រវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលា-យ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អា-បត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ចិកេន ឆម្ចេន អ-ក្ការេន ហានារហេន ឆម្ចេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្ចេន មានត្តំ ទេតិ អឆម្ចេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមា-ណម្បិ ឯកជ្ឈាមម្បិ នានាជ្ឈាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភា-គម្បិ រវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស

អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ចិកេន ឆម្ចេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឆម្ចេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្ចេន មានត្តំ ទេតិ អឆម្ចេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិ-សុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកជ្ឈាបិ នានាជ្ឈាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វត្ថុតោបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ-តិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ

ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមស-មោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធា-នបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញ

មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរ
អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆន្ទាគេន ភយេន
អគតិយា ១ មោហេន ឆន្ទេ សមោធានបរិវាសំ
ទេតិ អឆន្ទេ មានត្តំ ទេតិ អឆន្ទេ អព្ភេតិ ។ សោ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មូលាយ អវិសុទ្ធិនវកំ[9] និដ្ឋិតំ ។

[៤៧៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយ្យ អបរិមា-
ណាយ្យ ។ បេ ។ រាត្តិតាយ្យ សម្ភិន្នាយ្យ ។ សោ សង្ឆំ
តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិវសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយ្យ អប្ប្ជ្ជ ១ ១ ១
។ បេ ។ បរិមាណាយ្យ ១ ១ ១ ។ បេ ។ ១ ១ ១
ណាយ្យ ១ ១ ១

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញ ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធាន-បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាម ធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ ឡើយ ។

ចប់ភាវៈ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

[៥៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែមិនបានបិទបាំង ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន ចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

សង្ឆ៌ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ចិកោន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឆម្មេ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆម្មេ មានត្តំ ទេតិ ឆម្មេ អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៧៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-ធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្ឃ អបរិមា-ណាម្ឃ ។ បេ ។ រាត្តិតម្ឃ សម្ភិន្នម្ឃ ។ សោ សង្ឆ៌ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ ឥស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អឋ្ឋជ្ជិតច្ឆន្ទាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្ទាយោ ។ បេ ។ អ-បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្ទាយោបិ អឋ្ឋជ្ជិតច្ឆន្ទាយោបិ ។ សោ សង្ឆ៌ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ

សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយ ឱ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាន ក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិ ទាំងនោះបាន ។

[៥៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ អាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិន បិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន ចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្ម

បដិកស្សតិ ឩម្ជិកេន ឧម្មេន អកុប្បេន ហាជារហេន ឩម្ជេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឩម្ជេន មានត្តំ ទេតិ ឩម្ជេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-ណាម្បិ ។ បេ ។ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អា-បត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណា-យោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោបិ អបរិមា-ណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យ សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវ តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំង នោះបាន ។

[៥៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ អាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់ មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់ មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិន បានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ

ឆម្ចិកោន កម្ទេន អកុប្បេន ហាជារហេន ឆម្ទេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆម្ទេន មានត្តំ ទេតិ ឆម្ទេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មូលាយ វិសុទ្ធិនវកំ[1] និដ្ឋិតំ ។

[៤៧៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្ប អបរិមាណាម្ប ។ បេ ។ រាត្តិតម្ប សម្ភិន្នម្ប ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្ន-យោ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អឆម្ចិកោន កម្ទេន កុប្បេន អហាជារហេន អឆម្ទេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ

---

១ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ឥទំ វិសុទ្ធិនវកំ ន ទិស្សតិ ។

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់ វារ: ៩ នៃការបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

[៥៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទ-បាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះ អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្ម មិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ

បរិវេសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ជាធិសេ-
សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ធា-
យោ ។ សោ តស្មិ[(១)] ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ[(២)]
អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិ-
យោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា
សជ្ជាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាយ
អបរិមាណាយ ។ បេ ។ រត្តិតាយ សម្ភិន្នាយ សោហំ
សជ្ជុ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចិ តស្ស
មេ សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ
សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ជាធិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ធាយោ
សោហំ សជ្ជុ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចិ តំ មំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-
កស្សិ អជ្ជម្ហិ ភិក្ខុ ភិក្ខុ ភុ្ជ ភុ្ជ អាបាជ្ជារហោ
អជ្ជម្ហ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិ-
សាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ជាធិសេសា

១ តស្សុ ។ ២ ឱ. ម. បុរិមានំ អាបត្តីនំ ។

សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្ះ រាប់មិនបានខ្ះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្ះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្ះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ សង្ឆ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះ សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ

អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ បរិមាណាយោ អប្ប‌ដិ‌ច្ច‌ន្ធ‌ាយោ សោ‌ហ‌ំ ត‌ស្ម‌ឺ ភ‌ូ‌ម‌ិ‌យ‌ំ ប‌ិ‌ត‌ោ ប‌ុ‌រ‌ិ‌ម‌ាអ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ិ-យោ ស‌ក‌ាម‌ិ អ‌ប‌ក‌អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ិ‌យ‌ោ ស‌ក‌ាម‌ិ យ‌ន្ត‌ូ‌ន‌ាហ‌ំ ស‌ជ្ឈ‌ំ ប‌ុ‌រ‌ិ‌ម‌ាអ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ញ‌ូ អ-ប‌ក‌អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ញ‌ូ ម‌ូ‌ល‌ាយ ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស‌្ស‌ន‌ំ យ‌ាចេ‌យ‌្យ‌ំ ឆ‌ន្ទ‌ិ‌ក‌ោ‌ន ក‌ម‌្ម‌ន អ‌ក‌ុ‌ប្ប‌េ‌ន ហ‌ាន‌ារ‌ហ‌ោ‌ន ឆ‌ម‌្ម‌ន ស‌ម‌ោ‌ធ‌ាន‌ប‌រ‌ិ‌ភ‌ស‌ំ ឆ‌ម‌្ម‌ន ម‌ាន‌ត្ត‌ំ ឆ‌ម‌្ម‌ន អ‌ញ្ញ‌-ន‌ន្ត‌ិ ។ ស‌ោ ស‌ជ្ឈ‌ំ ប‌ុ‌រ‌ិ‌ម‌ាអ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ញ‌ូ អ‌ប‌ក‌អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ញ‌ូ ម‌ូ‌ល‌ាយ ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស‌្ស‌ន‌ំ យ‌ាច‌ត‌ិ ឆ‌ន្ទ‌ិ‌ក‌ោ‌ន ក‌ម‌្ម‌ន អ‌ក‌ុ‌ប្ប‌េ‌ន ហ‌ាន‌ារ‌ហ‌ោ‌ន ឆ‌ម‌្ម‌ន ស‌ម‌ោ‌ធ‌ាន‌ប‌រ‌ិ‌ភ‌ស‌ំ ឆ‌ម‌្ម‌ន ម‌ាន‌ត្ត‌ំ ឆ‌ម‌្ម‌ន អ‌ញ្ញ‌-ន‌ំ ។ ត‌ំ ស‌ង្ឆ‌ា ប‌ុ‌រ‌ិ‌ម‌ាអ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ញ‌ូ អ-ប‌ក‌អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ំ អ‌ន្ត‌ក អ‌ាប‌ត្ត‌ីន‌ញ‌ូ ម‌ូ‌ល‌ាយ ប‌ដ‌ិ‌ក‌ស‌្ស‌ត‌ិ ឆ‌ន្ទ‌ិ‌ក‌ោ‌ន ក‌ម‌្ម‌ន អ‌ក‌ុ‌ប្ប‌េ‌ន ហ‌ាន‌ារ‌ហ‌ោ‌ន ឆ‌ម‌្ម‌ន ស‌ម‌ោ‌ធ‌ាន‌ប‌រ‌ិ‌ភ‌ស‌ំ ឌ‌េ‌ត‌ិ ឆ‌ម‌្ម‌ន ម‌ាន‌ត្ត‌ំ ឌ‌េ‌ត‌ិ ឆ‌ម‌្ម‌ន អ‌ញ្ញ‌េ‌ត‌ិ ។ ស‌ោ ភ‌ិ‌ក‌្ខ‌វ‌េ ភ‌ិ‌ក‌្ខ‌ុ វ‌ិ‌សុ‌ទ្ធ‌ោ តា‌ហ‌ិ អ‌ាប‌ត្ត‌ីហ‌ិ ។

មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ឱ្យត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឆ ក៏ទាញ ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៤៧៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-ណាម្បិ ។ បេ ។ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមា-ណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិ-កេន ឆន្ទេន ឆន្ទេន ឆុប្ប្ជេន អហាជារហេន អធម្មេន សមោ-ធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិ-យោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។

[៥៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួរាប់បាន ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្ម មិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។

តស្ស ឯវํ ហោតិ អហํ ខោ សម្ពហុលា សង្ខ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ បរិមាណាមៀ អបរិមាណាមៀ ។ បេ ។ រ៉ាត្តិតមៀ សម្ភិន្នមៀ សោហํ សង្ឃំ តាសํ អាបត្តីនํ ស-មោធានបរិវាសํ យាចឺ តស្ស មេ សង្ឆោ តាសํ អាបត្តីនํ សមោធានបរិវាសํ អទាសិ សោហํ បរិវសន្ដោ អន្ដរ សម្ពហុលា សង្ខ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ បរិមា-ណាយោ បដិច្ឆន្ទាយោបិ អប្ឆដិច្ឆន្ទាយោបិ សោហํ សង្ឃំ អន្ដរ អាបត្តីនํ មូលាយ បដិកស្ឆនํ យាចឺ តំ មํ សង្ឆោ អន្ដរ អាបត្តីនํ មូលាយ បដិកស្ឆិ អ១ម្ហិកេ-ន ១ម្ហេន ១ុប្ឆេន អហាជារហេន អ១ម្ហេន សមោ-ធានបរិវាសํ អទាសិ សោហํ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្ដរ សម្ពហុលា សង្ខ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឺ ប-រិមាណាយោ បដិច្ឆន្ទាយោបិ អប្ឆដិច្ឆន្ទាយោបិ សោហํ តស្ស ភូមិយํ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនํ អន្ដរ អាបត្តិយោ សរ៉ាមិ អបរ៉ាអាបត្តីនํ អន្ដរ អាបត្តិយោ សរ៉ាមិ យន្ទ-ជាហํ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនํ អន្ដរ អាបត្តីនញ្ច អបរ-អាបត្តីនํ អន្ដរ អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្ឆនํ

ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឆ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សំគាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ជាអាបត្តិរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

យាចេយ្យំ ឆម្ចិកេន ភិក្ខុនា អភិប្បេន ហានារហេន ឆន្ទេន សមោធានបរិវាសំ ឆន្ទេន មានត្តំ ឆន្ទេន អព្ភា-នន្តិ ។ សោ សង្ឆំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ឆម្ចិកេន ភិក្ខុនា អភិប្បេន ហានារហេន ឆន្ទេន សមោធានបរិវាសំ ឆន្ទេន មានត្តំ ឆន្ទេន អព្ភានន្តិ ។ តំ សង្ឆো បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តី-នញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ចិកេន ភិក្ខុនា អភិប្បេន ហានារ-ហេន ឆន្ទេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆន្ទេន មានត្តំ ទេតិ ឆន្ទេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធো តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្ឪ អបរិមាណាម្ឪ ឯកជ្ឈាមម្ឪ ជាជ្ឈាមម្ឪ សភាគម្ឪ

នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ត ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយ ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឆ បានទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិ ពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យស-មោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាម ធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ददाति ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណា-យោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្ម-ការេន ការេន ការុញ្ញេន អជ្ឌាជារហេន អធម្មេន ស-មោធានបរិវាសំ ददाति ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ ។ បេ ។ ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ददाति ធម្មេន មា-នត្តំ ददाति ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្ម មិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស

សជ្ជំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិ-មាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សជ្ជំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អឧម្ម៉ិកេន ឧម្ម៉េន ឧប្ផេន អជ្ឌាធារេន អឧម្ម៉េន សមោធានបរិ-វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ ។ បេ ។ ឧម្ម៉េន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឧម្ម៉េន មានត្តំ ទេតិ ឧម្ម៉េន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ រាត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សជ្ជំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ

នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្ន-
យោ ។ សោ សជ្ជ៎ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឆោ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-
កស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន ឧប្ផេន អដ្ឋានារហេន
អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ
មញ្ញមានោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ
បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអ-
បត្តីនំ អន្តរ អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរ
អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ
សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមា-
ណាម្ចិ អបរិមាណាម្ចិ ។ បេ ។ រាត្តិតម្ចិ សម្ភិន្នម្ចិ
សោហំ សជ្ជ៎ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ
តស្ស មេ សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិ-
វាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា
សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ

សង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអា-បត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិ-វាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិ-វាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ

អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្នាយោ សោហំ សជ្ជ៏ អន្តក
អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឆោ
អន្តក អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្ស៊ិ អឆម្ម៉ិកេន កម្ម៉េន
ក្ការ៉េន អដ្ឋានារហេន អឆម្ម៉េន សមោធានបរ៉ិវាសំ
អធាសិ សោហំ បរ៉ិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តក សម្ព-
ហុលា សជ្ជ៏ាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ៏ បរិមាណា-
យោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្នាយោ សោហំ ឥស្ម៏
ភូមិយំ ឋិតោ បុរ៉ិមាអាបត្តីនំ អន្តក អាបត្តិយោ សក-
មិ អបរ៉ាអាបត្តីនំ អន្តក អាបត្តិយោ សកមិ យន្ត្ជ-
ហំ សជ្ជ៏ បុរ៉ិមាអាបត្តីនំ អន្តក អាបត្តីនញ្ច អបរ-
អាបត្តីនំ អន្តក អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចេយ្យ៏ ឆម្ម៉ិកេន កម្ម៉េន អក្ការ៉េន ហានារហេន
ឆម្ម៉េន សមោធានបរ៉ិវាសំ ឆម្ម៉េន មានត្តំ ឆម្ម៉េន
អព្ភានន្ត៏ ។ សោ សជ្ជ៏ បុរ៉ិមាអាបត្តីនំ អន្តក អា-
បត្តីនញ្ច អបរ៉ាអាបត្តីនំ អន្តក អាបត្តីនញ្ច មូលាយ
បដិកស្សនំ យាចតិ ឆម្ម៉ិកេន កម្ម៉េន អក្ការ៉េន
ហានារហេន ឆម្ម៉េន សមោធានបរ៉ិវាសំ ឆម្ម៉េន មានត្តំ

រាប់មិនបានខ្ទះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ សង្ឆ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រ-កបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធ-នបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញ ក៏សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្ទះ រាប់មិនបានខ្ទះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោ-ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌

ឆម្នេន អញ្ញានំ ។ តំ សង្ឆ្យោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តីនញ្ច អបរអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ចិកេន ឆម្នេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឆម្នេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆម្នេន មានត្តំ ទេតិ ឆម្នេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៨៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឆ-ាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្ចិ អបរិមា-ណាម្ចិ ។ បេ ។ រាត្តិតម្ចិ សម្ចិន្នម្ចិ ។ សោ សង្ឆំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆ្យាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្ប្ជិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឆំ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឆ្យោ

សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអា-បត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ សង្ឆាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការ ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឆក៏

អន្តក អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អជម្ម៉ិកេន

ភិក្ខេន ភុញ្ជេន អជ្ឌាការហេន អជម្ម៉េន សមោធាន-
 បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តក
សម្ពហុលា សង្ខ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ
អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ
ឋុរិមាអាបត្តីនំ អន្តក អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ
អន្តក អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ
ខោ សម្ពហុលា សង្ខ្យាឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ
បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកជ្ឈាមម្បិ ឆាជ្ឌាមម្បិ
សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ រត្តិម្បិ សម្ភិន្នម្បិ សោហំ
សង្ឆ្យំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ
តស្ស មេ សង្ឆោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តក សម្ពហុលា សង្ខ្យា-
ឧិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ អបរិមា-
ណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ
សង្ឆ្យំ អន្តក អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ

ទាញកិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្ម មិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យ សមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ កិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្ជូននៅបរិវាស ហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់ បានខ្ជះ រាប់មិនបានខ្ជះ ហើយបិទបាំងទុកខ្ជះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្ជះ ។ កិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ កិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិ-សេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្ជះ រាប់មិនបានខ្ជះ មានឈ្មោះដូចគ្នា ខ្ជះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្ជះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្ជះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្ជះ កំណត់បានខ្ជះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្ជះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធាន-បរិវាសនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឆ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្ជះ រាប់ មិនបានខ្ជះ ហើយបិទបាំងទុកខ្ជះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្ជះ អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ

តំ មំ សង្ឆោ អន្តរ អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ
អជ្ជិកេន ឆន្ទេន ឆុប្បេន អជ្ជាជ្ជារហេន អជ្ជេន
សមោធានបរិវាសំ អជ្ជាសិ សោហំ បរិវសាមីតិ មញ្ញ-
មានោ អន្តរ សម្ពហុលា សង្ឆាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្ន-
យោបិ អប្ប្ដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ
បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តិយោ សរាមិ អបរ-
អាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តិយោ សរាមិ យន្ត្ជាហំ សង្ឆ្ យ
បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរ
អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្ស្ជនំ យាចេយ្យ ជ្ជិកេន
ឆន្ទេន អឆុប្បេន ហាជ្ជារហេន ជ្ជេន សមោធាន-
បរិវាសំ ជ្ជេន មានត្តំ ជ្ជេន អព្ភានន្តិ ។ សោ
សង្ឆ្ យ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរ អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ
អន្តរ អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្ស្ជនំ យាចតិ
ជ្ជិកេន ឆន្ទេន អឆុប្បេន ហាជ្ជារហេន ជ្ជេន
សមោធានបរិវាសំ ជ្ជេន មានត្តំ ជ្ជេន អព្ភានំ ។

សង្ឆ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សំគាល់ថាខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឆ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។

តំ សជ្ជោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរ-អាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ឆម្ភិកោន ឆម្ភេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឆម្ភេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឆម្ភេន មានត្តំ ទេតិ ឆម្ភេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តី-ហីតិ[១] ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ ឥតិយំ ។

ឥស្សុក្ខានំ

[៤៨៤] អប្ឍជិច្ចន្ត ឯកាហ
ទ្វីហតីហ ចតូហ ច
បញ្ចាហបក្ខូឧសាឡីនំ អាបត្តីនំ
មាសា ច មហាបរិសុទ្ធន្តោ ច
ឋ្ឍមន្តោ បរិមាណា[២]
ទ្វេ ភិក្ខូ ឥត្ថសញ្ញិនោ

---

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ អាគតបាឋោ ឥមិនា អសទិសោ ។ ញ្ញាតុំ ឥច្ឆន្តេន តានិ ទ្វេ បោត្ថកានិ ឱលោកេតព្វានិ ។ ២ ឱ. ម. បញ្ចាហ ច បក្ខទសានំ អាបត្តិមាហ មហាមុនិ ។ សុទ្ធន្តោ ច ឋ្ឍមន្តោ បរិមាណមុខំ ។

សង្ឆ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់សមុច្ចយក្ខន្ធក: ជាគម្រប់បី ។

ឧទ្ទាននៃសមុច្ចយក្ខន្ធក:នោះ គឺ

[៥៨៤] រឿងអប្បដិច្ឆន្នមានត្ត ១ រឿងឯកាហបរិវាស ១ រឿងទ្វីហតីហ - ចតូហ - បញ្ចាហបរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១ រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានបិទបាំងទុកដរាបដល់ ១០ ថ្ងៃជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្ត-បរិវាស ១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១ រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេសទាំងឡាយច្រើន ហើយរាប់បាន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបសំគាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេសនោះ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ទ្វេ យេមតិកា មិស្សកនិដ្ឋិនោ
មិស្សកាមិស្សកនិដ្ឋិនោ[១]
អសុទ្ធកេ ១ និដ្ឋិនោ[២]
សុទ្ធនិដ្ឋិនោ តត្ថេ ១
ឯកោ ឆាទេតិ ន ឆាទេតិ[៣]
អថ បក្ខមិតេន ១
ឧម្មត្តកទេសនញ្ចេ[៤]
មូលដ្ឋាសេ វិសុទ្ធិតោ[៥]
អាចរិយានំ វិកប្ប១ានំ
ឥមម្ហិ ឧណ្ហីនីបបសាទកានំ
មហាវិហារវាសីនំ
ភ១ន សទ្ធម្ម១ដ្ឋិតិយាតិ ។

---

១ ឱ. អយំ បាឋោ ន ហោតិ ។ ២ ឱ. អសុទ្ធកេកទិដ្ឋិនោតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ៣ ឱ. ម. ឋោត្តកេសុ ន ឆាទេតីតិ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។ ៤ ឱ. ម. ឋោត្តកេសុ អយំ ឯវ១ សទ្ធោ នត្ថិ ។ ៥ ឱ. ម. មូលា ១ន្ទ១ សេ វិសុទ្ធិតោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក: ឧទ្ទានគាថា

រឿងកិក្ខុពីររូបសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ១ រឿងកិក្ខុពីররូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថា អាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ១ រឿងកិក្ខុពីররូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាថា អាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នាមែន ១ រឿងកិក្ខុពីররូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធកាបត្តិ ១ រឿងកិក្ខុពីররូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិនោះថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែន ហើយកិក្ខុមួយররូបបិទបាំងទុក កិក្ខុមួយররូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ១ រឿងកិក្ខុពីররូបត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ ១ រឿងកិក្ខុពីররូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឆាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅជាឆ្ពត ១ រឿងកិក្ខុពីররូបនិយាយទៅនឹងសង្ឆដែលកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ១ រឿងសង្ឆទាញកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១៨ រាល (៩ ជាអវិសុទ្ធិ) ៩ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយមានប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារ ដែលមាននៅក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប (កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ បានសម្តែង (សមុច្ចយក្ខន្ធក:នេះ) ទុក ដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម គឺព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យតាំងនៅមាំមួន ជាអង្វែងទៅហោង ។

សន្ទីកចង្ហ្គ័ុលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ

កម្មក្ខន្ធក:

រឿងបណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ	១
ការទ្រង់បន្ទោសបណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ	៣
ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ	៥
(សង្ឆ្ធ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ណ្ដកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ	៧
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១១
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១៥
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១៩
តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឆ្ធមិនត្រូវរម្ងាប់	២៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម	២៥
រឿងសេយ្យសកភិក្ខុគួរដល់និយស្សកម្ម	២៩
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឆ្ធមិនត្រូវរម្ងាប់	៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឆ្ធត្រូវរម្ងាប់	៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម	៤៩
រឿងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្ធសុកភិក្ខុ គួរដល់បព្ជាជនីយកម្ម	៥១
ការធ្វើបព្ជាជនីយកម្ម	៦៥
បព្ជាជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៦៩
បព្ជាជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៧១

សន្ធឹកចង្អុលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៧៥
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	៧៧
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ	៨១
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥	៨៣
ការអម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម	៨៥
បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ	៨៧
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៩៩
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១០១
វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម	១០៥
វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុមានអាយុឱ្យសូមខមាទោស	១០៧
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ងាប់	១១១
ការអម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម	១១៣
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ	១១៥
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្ទភិក្ខុ	១១៧
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១១៩
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១២១
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១២៥
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម	១២៧
ឆន្ទភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ	១២៩
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវអម្ងាប់	១៣១
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវអម្ងាប់	១៣៥
ការអម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	១៣៩
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ	១៤១
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១៤៥

សន្ទឹកចង្អុលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១៤៧
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	១៥១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម	១៥៣
ឆន្ទភិក្ខុគឺសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ	១៥៥
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់	១៥៧
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់	១៥៩
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	១៦២
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់	១៦៤
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ និយាយអំពីទោសរបស់កាម	១៦៦
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់	១៧០
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១៧៣
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១៧៦
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	១៧៩
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១៨០
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុដែលសង្ឆបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់	១៨៣
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆមិនត្រូវរម្ងាប់	១៨៤
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឆត្រូវរម្ងាប់	១៨៦
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	១៨៧
ឧទ្ទានៃកម្មក្ខន្ធក:	១៩០

បារិវាសិកក្ខន្ធក:

រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២០០
ការទ្រង់បន្ទោសពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២០៣
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២០៤

សន្ធឹកចន្ទ្រុលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១១
រឿងព្រះឧបាលិក្រាបបង្គំទូលសួរពីការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ	២១២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១៣
រឿងមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ	២១៤
វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ	២១៦
វត្តរបស់មានត្តារហាភិក្ខុ	២២២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត	២៣០
វត្តរបស់អព្ភានារហាភិក្ខុ	២៤០
ឧទ្ទានៃបារិវាសិកក្ខន្ធក:	២៤៥

សមុច្ចយក្ខន្ធក:

រឿងឧទាយិត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ	២៤៨
ការឱ្យមានត្ត	២៤៩
ការសូមអព្ភាន	២៥៣
អព្ភានកម្ម	២៥៤
ការឱ្យឯកាហបរិវាស	២៥៧
ការឱ្យមានត្ត	២៦១
ការសូមអព្ភានកម្ម	២៦៥
អព្ភានកម្ម	២៦៧
ការសូមបញ្ចាហបរិវាស	២៧១
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៧៣
មូលាយបដិកស្សនា	២៧៥
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៧៩
មូលាយបដិកស្សនា	២៨១

សន្ទីកចន្ទ្ីលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ការសូមមានត្ត	២៨៥
ការឱ្យមានត្ត	២៨៧
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៩១
មូលាយបដិកស្សនា	២៩៣
ការសូមមានត្ត	២៩៧
ការឱ្យមានត្ត	២៩៩
ការសូមអញ្ជានកម្ម	៣០៣
អញ្ជានកម្ម	៣០៦
ការសូមបក្ខបរិវាស	៣០៩
ការឱ្យបក្ខបរិវាស	៣១០
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	៣១៣
មូលាយបដិកស្សនា	៣១៤
ការឱ្យសមោធានបរិវាស	៣១៧
ការឱ្យមានត្ត	៣២២
មូលាយបដិកស្សនា	៣២៥
ការសូមអញ្ជានកម្ម	៣២៦
អញ្ជានកម្ម	៣៣១
ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ	៣៣៦
ការសូមទ្វេមាសបរិវាស	៣៤២
ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស	៣៤៥
ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរខែ	៣៤៩
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ	៣៥១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត	៣៥៥
សង្ឆត្រូវឱ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ	៣៥៩

សន្ធឹកចន្ទ្រុលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
សង្ឆត្រូវឱ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ	៣៦១
ការឱ្យមាសបរិវាស	៣៦៣
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ	៣៦៧
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ	៣៧១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត	៣៧៣
ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស	៣៧៧
សុទ្ធន្តបរិវាស	៣៧៩
បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្លួតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៣
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឆលើកវត្តជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៥
ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៧
អញ្ជានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៩
(សង្ឆត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៣៩១
សង្ឆត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត	៣៩៦
(សង្ឆត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៤១០
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្តនិងគួរដល់អញ្ជានកម្ម	៤២៥
(សង្ឆត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៤២៧
(សង្ឆត្រូវឱ្យ) មានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប	៤២៨
ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ	៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ	៤៤០
ឧទ្ទានៃសមុច្ចយក្ខន្ធក:	៤៥៦